דער פונק

THE SPARK

INTERNATIONAL WORKERS ORDER

Vol I, No. 8, May-June, 1931 — 26 — 1טער יאָרגאַנג, נומער 8, מאַי־יוני, 1931.

אונזער ערשטע קאָנווענשאָן

ארטיקלען

פון ר. זאַלצמאַן, דוד סיגעל, ה. שילער

אונזער פּאָליטישע אַרבעט
פון מ. אָלגין

אונזערע שולן
פון ב. מאָזער, י. ראָנטש

אונזער קולטור־טעטיגקייט
פון קלמן מרמר, י. פינקלשטיין

אונזער מעדיקאַל דעפּאַרטמענט
פון נ. שייפער

אַרבעטער מוזן געהערן צום א. א. אַ.

פון לואיס היימאַן

די גסיסה־קאָנווענשאָן פונ׳ם אינדעפּענדענט מאַריאַנעטן־שפּיל אויף דער אַ. ר. קאָנווענשאָן

אוי, אונזערע שולן!
(אַ שפּיל)
פון שלמה דאַווידמאַן

אַרבעטער־טעאַטער — אַן ענין פון דער אַרבעטער־באַוועגונג
פון ר. יוקלסאָן

געזונט און דער אַרבעטער
פון דר. א. ליין

לידער
פון מאַרטין בירנבוים, נחום ווייסמאַן, אב. וויקטאָר, אייזיק פּלאַטנער, א. פרינץ און אהרן קורץ

סימכע מיט זיין אידענע
פעליעטאָן און צייכנונגען
פון יאָסל קאַטלער

פייער
(דראַמאַטישע פּאָעמע)
פון ל. מילער

קריטיק
פון בצלאל פרידמאַן, א. מייזל, אייזיק פּלאַטנער, ל. גאָרעליק

אונזערע קינדער
(בלעטלעך פון אַ פּראָלעטאַרישן לערערס נאָטיץבוך) פון משה שיפרים

קינדער שאַפונגען

צושריפטן

פּראָטאָקאָלן

פּלענום

רעקאָמענדאַציעס

רעזאָלוציעס

„יוגנט פונק" (ענגליש)

Published bi-monthly in May, June, August, September, January, February and monthly the other months of the calendar year.

Application for Entry as Second Class Matter at the Post Office of New York, N. Y. Pending.

Subscription $1.00 per year.

פרייז צען סענט

אַדרעסן פון די אידישע קינדער־שולן ביי דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

בראָנקס 1 — 353 ביקמאַן עוועניו.
בראָנקס 2 — 1622 בעטגייט עוועניו.
בראָנקס 3 — 652 איסט 156טע סטריט.
בראָנקס 4 — 508 וועסט 178טע סטריט.
בראָנקס 5 — 2109 אַרטור עוועניו.
בראָנקס 6 — 1645 גרענד קאָנקאָרס.
בראָנקס 7 — 3204 וואַלאַס עוועניו.
בראָנקס 8 — 1078 שיפּאַני סטריט.
בראָנקס 9 — 549 וועסט 204טע סטריט.
בראָנקס 10 — 1400 באָסטאָן ראָוד.
בראָנקס 11 — 2700 בראָנקס פּאַרק איסט.
בראָנקס 12 — 959 איסט 173טע סטריט.
בראָנקס 13 — 749 קראָטאָנאַ פּאַרק נאָרט.
בראָנקס 14 — 2061 ברייאַנט עוועניו.
בראָנקס 15 — 736 פּאַקס סטריט.
בראָנקס 16 — 1210 עלדער עוועניו.
האַרלעם — 143 איסט 103טע סטריט, ניו יאָרק.
דאָון טאָון 1 — 134 איסט 7טע סטריט, ניו יאָרק.
דאָון טאָון 2 — 84 און אַ האַלב לואיס סטריט, ניו יאָרק.
וויליאַמסבורג 1 — 261 טאָמקינס עוועניו, ברוקלין.
וויליאַמסבורג 2 — 80 קוק סטריט, ברוקלין.
וויליאַמסבורג 3 — 322 סאַוט 5טע סטריט, ברוקלין.
בראָנזוויל 1 — 1844 פּיטקין עוועניו, ברוקלין.
בראָנזוויל 2 — 1655 סט. מאַרקס עוועניו, ברוקלין.
בראָנזוויל 3 — 563 מטאָון עוועניו, ברוקלין.
איסטערן פּאַרקוויי — 261 יוטיקאַ עוועניו, ברוקלין.
איסט ניו יאָרק 1 — 962 סאָטער עוועניו, ברוקלין.
באָראָ פּאַרק 2 — 4211 ניו יוטרעקט עוועניו, ברוקלין.
באָראָ פּאַרק 1 — 1373 — 43טע סטריט, ברוקלין.
באָראָ פּאַרק 2 — 4311 ניו יוטרעקט עוועניו, ברוקלין.
איסט פלעטבוש 1 — 241 איסט 94טע סטריט, ברוקלין.
בענסאָנהוירסט 1 — 2006—70טע סטריט ברוקלין.
בענסאָנהוירסט 2 — 4280 — 65טע סטריט,
קוני איילאַנד — 2921 וועסט 32טע סטריט, קוני איילאַנד.
ברייטאָן ביטש — 140 נעפּטשון עוועניו, קוני איילאַנד.
בעט ביטש — 48 בעי 28טע סטריט, ברוקלין.
סטעטן איילאַנד — 110 וויקטאָרי בולוואַרד.
קאַנאַרסי — 9128 עוועניו „על", ברוקלין.
מיטל־שול — 143 איסט 103טע סטריט, ניו יאָרק.
פּעטערסאָן — 3 גאָווערנאָר סט., פּעטערסאָן, נ. דזש.
פּאַסייק — 289 מיין סטריט.
נוואַרק 2 — 585 — 15טע עוועניו.
פילאַדעלפיע 1 — 8טע און ריטנער סטריטס.
פילאַדעלפיע 2 — 2456 נאָרט 30טע סטריט.
פילאַדעלפיע 3 — 4045 דזשיראַרד עוועניו.
פילאַדעלפיע 4 — 1747 נ. ווילטאָן סטריט.
פילאַדעלפיע 5 — 1331 נאָרט פרענקלין סטריט.
פילאַדעלפיע 6 — 341 ווייאָמינג עוועניו.
פילאַדעלפיע 7 — 5959 לאָרדזשוואוד עוועניו.
פילאַדעלפיע מיטל־שול — 4045 דזשיראַרד עוועניו.
טרענטאָן — 7 יוניאָן סטריט.
דעטראָיט 1 — 9148 אָוקלאַנד עוועניו.
דעטראָיט 2 — 2540 גרענט עוועניו.
דעטראָיט 3 — 8800 — 12טע סטריט.
דעטראָיט 4 — 3166 פינקל.
דעטראָיט 5 — 17429 בראָש.
דעטראָיט מיטל־שול — 8800 — 12טע סטריט.
לאָס אנדזשעלעס 1 — 2706 ברוקלין עוועניו.
לאָס אנדזשעלעס 2 —3162 וואַבאַש.
לאָס אנדזשעלעס 3 —
האַרטפאָרד — 2003 מעין סטריט.
ספּרינגפילד 1 — 139 אָרענדזש סטריט.
טשעלסי, מאַס.
ראַקסבורי — 24 ווענאָנאַ סט., ראַקסבורי, מאַסס.
בראָקטאָן —
מאָלדען — 417 קראָס סטריט, מאָלדען, מאַסס.
ווינטראָפּ — 297 שוירלעי סט., ווינטראָפּ, מאַסס.
רעוויר — 105 שוירלעי עוועניו., רעוויר, מאַסס.
פּיבאָדי — 2 סמיט סט.
באָסטאָן 8 — מאָרטאָן בילדינג רום 11, דאָרטשעסטער.
באָסטאָן 9 — 434 וואַשינג סטריט, נאָשוויל.
קליוולאַנד — 3454 איסט 118טע סט., קליוולאַנד.
שיקאַגאָ 1 — 3335 וועסט קריסטאַל סטריט.
שיבאַגאָ 2 — 1338 סאוט קעדוויל עוועניו.
שיקאַגאָ 3 — 2731 וועסט דיוויזשאָן סטריט.
שיקאַגאָ 4 — 1331 סאוט מיללאַרד.
שיקאַגאָ מיטל־שול — 2731 לעסט דיוויזשאָן סטריט.
באַלטימאָר1— 1206 איסט באַלטימאָר סט., באַלטימאָר, מד.
וואַשינגטאָן, ד. ק. — 1337 נ. וו. 7טע סטריט.
סטאַמפאָרד — 49 פּאָסיפיק, סטאַמפאָרד, קאָנג.
סאַוט נאָרוואָלק — 12סאוט מעין סטריט, סאוט נאָרוואָלק, קאָנג.
טאָראָנטאָ — 414 מאַרקהאַם סטריט.
מאָנטרעאָל — 62 רייטשעל סט., איסט מאָנטרעאָל, קאַנאַדע.
נאָרפאָלק — 708 פּרימייסאָן סט.
פּאָרטסמוט — 708 האָי סטריט.

THE SPARK
Official organ of the
International Workers Order, Inc.
K. MARMOR
Cultural Director & Editor
R. SALTZMAN,
General Secretary

דער פונק

חודש־זשורנאל

Subscription Rates:
One year $1.00
Six months 60c
Single copy 10c
General Office
32 Union Square, N. Y. C.

אָפיציעלער אָרגאַן פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

Vol. I, No. 8, May-June, 1931

1טער יאָרגאַנג, נומ. 8, מאַי־יוני, 1931

אונזער קאָנווענשאָן

די קאָנווענשאָן פון א פּראָלעטאַרישער אָרגאַניזאַציע איז א קריגס־ראַט אויפ'ן שלאַכטפעלד פון קלאַסן־קאַמף. די קאָנווענ־שאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן איז דערפאַר ניט קיין פּיקניק פאַר אירע דעלעגאַטן, ווי דאָס זיינען די קאָנ־ווענשאָנס פון די באַלעבאַטישע אָרדנס און סאָציאַל־פאַשיסטי־שע רינגען.

צו אונזער קאָנווענשאָן קומען די דעלעגאַטן טאָן אַרבעט. זיי זיינען בלוטיג פאַראינטערעסירט אין אַלע פראַגן, וואָס שטיי־ען אויף איר **טאָג־אָרדנונג. זיי קומען אונטערציען** א סך־הכל פון אָפּגעטאָנענער אַרבעט און אויסאַרבעטן נייע אַרבעט־פּלע־נער פאַר דער נאָענטער צוקונפט.

אַלס א פראַטערנאַלע קערפּערשאַפט גיט זיך אָפּ דער אינ־טערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן קודם־כל מיט געגנזייטיגער הילף, נאָר גלייכצייטיג לעבט ער און ווירקט צוזאַמען מיט דעם קעמפנדיגן טייל פון דעם אַרבעטער קלאַס. דער אינטערנאַציאָ־נאַלער אַרבעטער אָרדן איז ענג פאַרבונדן מיט אַלע טיילן פון דער אַרבעטער באַוועגונג. ער איז א פראַטערנאַלע קלאַסן־אָר־גאַניזאַציע און גרייט צו זיינע מיטגלידער צו קענען פירן דעם קלאַסן־קאַמף אויף אַלע געביטן. אויף אונזער קאָנווענשאָן ווע־לען דערפאַר באַהאַנדלט ווערן ניט בלויז פראַטערנאַלע פראַ־גען, נאָר אַלץ, וואָס האָט א שייכות צו דער קלאַסן־קעמפערי־שער אַרבעטערשאַפט. די מיטגלידער פון דעם אינטערנאַציאָ־נאַלן אַרבעטער אָרדן זיינען טעטיג אויף אַלע פראָנטן פון דעם אַרבעטער־קלאַס. און זייער קאָנווענשאָן מוז נעמען א שטע־לונג צו אַלע זייערע פּאָליטישע, עקאָנאָמישע און קולטורעלע קאַמפן און בויאונגען.

צו אונזער ערשטער קאָנווענשאָן קומען מיר מיט א היבש ביסל אָפּגעטאָנענער אַרבעט פאַר דער קורצער צייט פון דער עקזיסטענץ פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. אין די פאַרשיידענע אַרטיקלען אין אָט דעם נומער „פונק" ווערן אָנ־געוויזן א רייע הינטערשטעליגקייטן, טעות'ן און אָפּנויגן אין אונזערע אַרבעטן, נאָר אָט די שאַרפע פּראָלעטאַרישע זעלבסטקריטיק פאַרקלענערט אויף קיין האָר ניט דעם פאַקט, אַז דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז געגאַנגען אין דעם וועג פון א פּראָלעטאַרישער מאַסן־אָרגאַניזאַציע. ער האָט זיך באַטייליגט אין אַלע קאַמפן און בוי־טעטיגקייטן פון דער רע־וואָלוציאָנערער אַרבעטערשאַפט. ער איז געווען טעטיג צו פאַר־שפּרייטן פּראָלעטאַרישע קולטור צווישן די אידישע אַרבעטנדיגע מאַסן און דערציען די אידישע אַרבעטער־קינדער פאַר'ן אַרבע־טער־קלאַס. ער האָט געמאַכט אַן אָנהויב צו אָרגאַניזירן די אַר־בעטער־יוגנט און האָט צוגעגרייט דעם באָדן פאַר א פאַראייניג־טען אַל־אַמעריקאַנישן פּראָלעטאַרישן פראַטערנאַלן קלאַסן־אָרדן.

די ערשטע קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַר־בעטער אָרדן וועט עקזאַמענירן זיין ערשטן יאָר טעטיגקייט פאַר דאָס העלע ליכט פון זעלבסטקריטיק. זי וועט אים אויך אָנ־וויזן די ריכטיגע ליניע אויף זיין ווייטערדיגן וועג צו ווערן די פראַטערנאַלע קלאַסן־אָרגאַניזאַציע פון די ברייטע אַמעריקאַנער אַרבעטער מאַסן אין אַלע שפּראַכן, אָפּשטאַמען און ראַסן.

זייט געגריסט דעלעגאַטן צו אונזער קאָנווענשאָן! באַזעלט פון קאַמף־גייסט און און באַלויכטן פון פייערדיגן זייל פון קאָ־מוניסטישן אידעאַל, וועט איר דורכפירן אַלע אייערע שווערע אויפגאַבן.

זייט געגריסט דעלעגאַטן! זייט געגריסט אונזערע פּראָלע־טאַרישע קעמפער און בויער!

אונזער שול־צוזאַמענפאָר

אונזער שול־צוזאַמענפאָר איז א טייל פון אונזער קאָנווענ־שאָן, פּונקט אַזוי ווי די שולן זיינען א טייל פון אונזער אָרדן. די שולן וועלן זיין שטאַרק פאַרטראָטן ביי דער דערעפענונג פון אונזער קאָנווענשאָן אין מעדיסאָן סקווער גאַרדן. דאָס וועט זיין פאַר זיי א גרויסע דעמאָנסטראַציע.

אונזער שול־צוזאַמענפאָר איז אין אַנעוויסער מאָס א פאָר־קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. אונ־זער קאָנווענשאָן וועט זיך שטאַרק רעכענען מיט זיינע רעקאָ־מענדאַציעס און באַשלוסן.

ווי אונזער קאָנווענשאָן בכלל, אַזוי האָט אויך איר פאָר־קאָנווענשאָן, אונזער שול־צוזאַמענפאָר, די אויפגאַבע צו באַ־לייכטן דעם אָפּגעטאָנענעם יאָר אַרבעט אין ליכט פון זעלבסט־קריטיק; אָנצואווייזן סיי די מעלות און סיי די חסרונות פון אונזער שול־סיסטעם; אונטערצוזוכן, וואָס מען קען נאָך אויס־בעסערן און וואָס מען דאַרף נאָך אויסוואָרצלען; ניט צו פאַר־שווייגן קיין טעות און קיין אָפּנויג, זיי גרינטלעך אויפדעקן מיט דעם צוועק זיי אויסצומיידן אין דער ווייטערדיגער אַרבעט.

א סך דעלעגאַטן צום שול־צוזאַמענפאָר וועלן זיך באַטיי־ליגן אין דער קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבע־טער אָרדן, נאָר אויך יענע שול־טוער, וואָס קומען בלויז צו אונ־זער שול־צוזאַמענפאָר האָבן א גאָר נאָענטן שייכות צום אינ־טערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן און צו זיין קאָנווענשאָן. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז טעטיג אויף א סך פראָנטן פון קעמפנדיגן אַרבעטער־קלאַס און מיט באַזונדערער ענערגיע איז ער טעטיג אויף דעם פּראָלעטאַרישן קולטור־פראָנט און אין אָט דער קולטור־טעטיגקייט זיינער, פאַרנעמען די אַר־בעטער קינדער־שולן זייער א חשוב'ן פּלאַץ. אַזוי ווי זיין קול־טור־אַרבעט בכלל, אַזוי איז אויך זיין טעטיגקייט אויפ'ן געביט פון קינדער־דערציאונג, א טייל פון דעם גרויסן אינטערנאַציאָ־נאַלן קאַמף געגן עקספּלואַטאַציע און אונטערדריקונג. די קינ־דער־שולן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן זיינען באַזירט אויפ'ן פּראָגראַם פון קלאַסן־קאַמף און האָבן דעם ציל צוצוגרייטן די יוגנט פאַר דעם קאַמף פון די אַרבעטער־מאַסן געגן קאַפּיטאַליזם.

זייט געגריסט דערציער פונ'ם נייעם דור פון קלאַסן־קעמ־פער און בויער פון א נייער געזעלשאַפט!

די גסיסה־קאָנווענשאָן פון אינדעפּענדענט

יאָרן לאַנג האָט זיך דער אינדעפּענדענט געהאַלטן פאַר דעם „עיר־מקלט" פון די געקריוודעטע אין אַרבעטער רינג. דאָך איז ער געבליבן הויפּטזעכלעך א באַסטאַנער אָרגאַניזאַציע און אָן שום אויסזיכטן צו פאַרנעמען אַמאָל דעם אָרט פון אַרבעטער רינג אָדער אפילו צו ווערן זיין גלייכן אין צאָל און פּרעסטיזש. אָט די לאַנג זיינע האָט זיך געענדערט, ווען דער קאַמף צווישן רעכטס און לינקס אין אַרבעטער רינג האָט אַריינגעבראַכט אין

אינדעפענדענט א היבשע צאָל לינקע, וואָס האָבן ניט געקענט אָדער ניט געוואָלט געהערן צו דעם ארבעטער רינג.

זיין גרעסטע געלעגנהייט האָט דער אינדעפענדענט געקראָגען אין אָקטאָבער 1929. די אָקטאָבער־קאָנפערענץ פון לינקע ארבעטער רינג ברענטשעס האָט באשלאָסן צו פארלאָזן דעם ארבעטער רינג — וואָס איז געוואָרן אַן אָפענער שונא פון ארבעטער קלאַס.—און האָט גערופן די פּראָגרעסיווע מיטגלידער פון ארבעטער רינג זיך אָנצושליסן אָן אינדעפענדענט.

דער אינדעפענדענט האָט מיט איין מאָל געקראָגן די מעגלעכקייט צו ווערן א מאַסן־ארגאַניזאַציע. ער האָט געהאַט אַלע אויסזיכטן צו פארנעמען א גלאַנצינגערע פּאָזיציע אין דער ארבעטער באַוועגונג, ווי דער ארבעטער רינג האָט פארנומען אפילו אין זיינע בעסטע צייטן. נאָר אין אָט דעם גרויסן מאָמענט האָבען זיך די פירער פון אינדעפענדענט אנטפּלעקט אַלס די זעלבע קלאַסן־שונאים ווי די פירער פון ארבעטער רינג. עס האָט זיך ארויסגעוויזן, אז זייערע מחלוקות מיט'ן ארבעטער רינג זיינען ניט געווען צוליב פּרינציפּיעלע מאָטיוון. דאָס זיינען געווען מחלוקות פאַר גבאות, עליות, חלקים. די פירער פון אינדעפענדענט האָבן ניט געלאָזן, אז די לינקע זאָלן אים פארוואַנדלען אין א קלאַסן־אָרדן און זאָל ארום זיך גרופּירן צענדליגער טויזנטער קעמפנדיגע ארבעטער.

די פירער פון אינדעפענדענט האָבן דערגרייכט זייער ציל. דער אינדעפענדענט איז געוואָרן אזוי רעכט און קאָנטר־רעוואָלוציאָנער ווי דער ארבעטער רינג. ביידע רינגען זיינען אזוי ענלעך אידעאָלאָגיש איינע צו די אנדערע, אז קיין געקריוודעטען מיטגליד אין ארבעטער רינג קען ניט איינפאַלן דער געדאַנק צו זוכן אַן עיר־מקלט אין אינדעפענדענט.

דער רעזולטאַט איז, אז דער אינדעפענדענט גייט אונטער. זיינע פירער בעטן זיך רחמים אין ארבעטער רינג, ער זאָל זיי צוטוליען צוריק צו זיין מוטער'ס שויס, נאָר דער ארבעטער רינג אַליין גייט אויך באַרג־אַראָפּ. און זייער פאַראייניגונג איז ניט מער ווי א חתונה צווישן צוויי מתים. זיי זיינען ביידע פאַראורטיילט צום טויט. דער גרויסער ארבעטער רינג איז קראַנק אויף אַלע זיינע גלידער. און זיין קליינער אינדעפענדענט פאָכעט מיט דער נשמה. די איצטיגע קאָנווענשאָן פון אינדעפענדענט איז ניט קיין אָנהויב פון א נייעם קאַפּיטל, נאָר אַן אָפּשלוס פון א מיאוס'ן לעבן. עס איז זיין גסיסה.

דער מאַריאָנעטן שפּיל אויף דער ארבעטער רינג קאָנווענשאָן

די לאָווסטאָניסטישע מאַריאָנעטן־שפּיל אויף דער ארבעטער רינג קאָנווענשאָן האָט די פירערשאַפט פון ארבעטער רינג נאָך מער דעמאַסקירט אין די אויגן פון די ברייטע ארבעטער מאַסן. ביידע צדדים, די סאָציאַל־פאַשיסטישע פירערשאַפט פון ארבעטער רינג און זייער מאַיעסטעטישער אָפּאָזיציע פון לאָווסטאָניסטישע מאַריאָנעטן האָבן כסדר דערקלערט, אז אין ארבעטער רינג איז אויך פאַראַן אַן ארט פאַר קלאַסן־באַוואוסטע ארבעטער. נאָר אָט איז געקומען זייער קאָנווענשאָן אין וואַשינגטאָן. די סאָציאַל־פאַשיסטישע באָסעס פון ארבעטער רינג האָבן זיך געוואָלט א ביסל אמוזירן, האָבן זיי אראַנזשירט א מאַריאָנעטן־שפּיל פון א כלומרשטער אָפּאָזיציע אין ארבעטער רינג. נאָר זייער ציל האָבן זיי ניט דערגרייכט. די ארבעטער מאַסן פאַרשטייען די אבזיכט. דער מאַריאָנעטן־שפּיל אין אָפּאָזיציע האָט אויף זיי ניט געמאַכט קיין איינדרוק, נאָר דערוועלן אונז לערנען ווי אזוי צו קומען מיט גרעסערע דערגרייכונגען צו אונזער קומענדער קאָנווענשאָן.

צו אונזערע פּאָזיטיווע דערגרייכונגען געהערט דער פאַקט, אז מיר האָבן שוין אין דעם ערשטן יאָר ארגאַניזירט 16 יוגנט ברענטשעס און 28 אנדערע שפּראַכיגע ברענטשעס, צווישן

(שלוס אויף זייט 10)

שלמה דאַווידמאַן

אוי, אונזערע שולן!

אַ שפּיל

סעקרעטאַר.—שוין באַלד אַכט אַזייגער און קיין איין מיטגליד איז נאָך ניטאָ צו דעם מיטינג. (לייענט פאַר זיך זיין פּראָטאָקאָל): דינסטאָג, דעם 17טן פעברואַר, 1931, אַ מיטינג איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן פון ברענטש 999 (שטעלט זיך אָפּ) וועט דאָך קומען דער היסטאָריקער פון דער ארבעטער באַוועגונג און פרעגן: וואו איז פאַרגעקומען דער מיטינג? (שמייכלט) אָט דאָס איז אַ פּראָטאָקאָל! (לייענט ווייטער): די ערשטע פראַגע אויף דער טאָג־אָרדנונג איז געווען די אידישע שולן (קראַצט זיך אין קאָפּ) אוי, אונזער שולן! צו וואָס האָבן מיר געדאַרפט שולן? ס'הייסט זיי זיינען זייער וויכטיג פאַר אונזער באַוועגונג, אָבער וואו נעמט מען פינאַנסן?

פינאַנסיר (קומט אַריין ביי די ווערטער).—איך זאָג אויך אזוי...

סעקרעטאַר.—זאָגט טאַקע, חבר פינאַנסיר, וויפיל קאָסטן שוין אונז די שולן? איך ווייס, אז ביי יעדן מיטינג רעדן מיר וועגן די שולן.

פינאַנסיר.—מאָלט אויך, אז איך האָב זיי נאָך קיין איין טשעקל ניט געגעבן.

סעקרעטאַר.—וואָס, איר האָט נאָך גאָרניט געגעבן? אַבי איך מיין, אז זיי נעמען צו די לעצטע פאַר סענט. אָבער עס קומט דאָך זיי פאַר בילעטן און באַגריסונגען?

פינאַנסיר.—זאָלט איר מיר אנטשולדיגן, חבר סעקרעטאַר, פּראָטאָקאָלן שרייבט איר גאַנץ נישקשה'דיג, נאָר אין ענין פינאַנסן, פאַרשטייט איר גאָרניט. וואָס הייסט איך זאָל זיי שוין באַצאָלן? וועלן זיי דאָך קומען באַלד און מאָנען ווידער. זאָלן זיי דערווייל מאָנען דעם אַלטן חוב. איר פאַרשטייט?

סעקרעטאַר.—איך פאַרשטיי, וואָדען איך פאַרשטיי ניט? טאַקע אַ שכל. פאַרט אויסגעקליבן פאַר פינאַנסיר, קאָמיסאַר איבער פינאַנסן.

פינאַנסיר (בלאָזט רויך)—וואָדען. הערט, קומט דערווייל טרינקען אַ גלעזל קאַווע ביז מען וועט זיך צענויפקומען.

סעקרעטאַר.—ניין, פּרינציפּיעל וועל איך ניט גיין טרינקען קיין קאַווע.

פינאַנסיר.—פּרינציפּיעל? וואָס איז דאָ פאַר אַ פּרינציפּ?

סעקרעטאַר.—אַז מיר וועלן אַוועקגיין, וועלן קומען אַנדערע מיטגלידער און אויך אַוועקגיין. מיר מוזן איינפירן, אַז אונזערע מיטינגען זאָלן זיך אָנהויבן פּינקטלעך אַכט אַזייגער. (ווייזט זיין זייגערל). עס איז שוין פינף מינוט נאָך אַכט.

פינאַנסיר (אויפ'ן זייגער).—וואַרפט אים אַרויס אויף דער ארבעטער רינג סעמעטערי. ער האָט אַ רעכטן אָפּגוויג. (ווייזט זיין זייגערל). עס איז פונקט פינף מינוט צו אַכט.

סעקרעטאַר.—אויב אַזוי, האָבן מיר דאָך פינף מינוט. קומט. (גייען אַרויס).

קולטור דירעקטאַר.—איך בין דער ערשטער? אַזוי דאַרף טאַקע זיין. דער קולטור דירעקטאַר דאַרף זיין פון די ערשטע און

אונזער ערשטע קאָנווענשאָן

ה. שיללער
פאַרזיצער פון א. ע. א.

מיט פערצן מאָנאַטן צוריק, דעם 30טן מערץ, איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן די נאַציאָנאַלע קאָנפערענץ פון די לינקע ברענטשעס פון אַרבעטער רינג און אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג, וואו עס איז באַשלאָסן געוואָרן צו גרינדן דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. אַ טייל חברים האָט זיך געשראָקן פאַר אַזאַ ראַדיקאַלן שריט, טאָמער וועט זיך אונז ניט איינגעבן צו פירן די אַרמיי אין דעם וועג. פיליכט וועט זיך אונז ניט איינגעבן צו ווערן אַ לעגאַלע אָרגאַניזאַציע. די לאָווסטאָניסטן, וועלכע זיינען געוואָרן דער אַגיט־פּראָפּ פאַר'ן אַרבעטער רינג, האָבן געאַרבעט פלייסיג, ווי באַוואוסטזיניגע פּראָוואָקאַטאָרס, געגן דער גרינדונג פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

דער פעסטער גלויבן און די רעוואָלוציאָנערע אַנטשלאָסנקייט פאַר דער גרינדונג פון אַן אינטערנאַציאָנאַלער פּראָלעטאַרישער אָרגאַניזאַציע האָט גלייך געפונען דעם טיפסטן אָפּקלאַנג צווישן דער ברייטער מיטגלידערשאַפט, וועלכע האָט זיך אַריינגעוואָרפן מיט אַ פייערדיגן אימפּעט אין דער אַרבעט.

די רייען פון אונזער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג פעלט ניט קיין באַגייסטערונג און ענטוזיאַזם, אָבער די אַרבעט פאַר'ן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן האָט פאַרכאַפּט כמעט יעדן איינציגן מיטגליד מיט אַן אויסערגעוויינטלעכער באַגייסטערונג, וועלכע האָט ניט צו זיך קיין גלייכן אין דער געשיכטע פון אונזערע קאַמפן פאַר די לעצטע צען יאָר. ווען מען דערמאָנט זיך אָן די פאַרשיידענע פּראָצעסן, וועלכע עס איז אויסגעקומען דורכצומאַכן אָנפאַנגענדיג מיט דאָקטאָר־עקזאַמיניישאָן, איינשטעלן דעם אָרגאַניזאַציאָנעלן אַפּאַראַט, די אידעאָלאָגישע אויבערגרופירונג אין די ברענטשעס און דאָס זיך צופּאַסן צו דער נייער פאָרם פון דער אָרגאַניזאַציע, א. א. וו., אין דערזעלבער צייט זיך באַטייליגן אַקטיוו אין די פאַרשיידענע אַרויסטרעטונגען פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג, העלפן שאַפן פינאַנציעלע הילף פאַר פאַרשיידענע טיילן פון דער באַוועגונג און צוזאַמען מיט די אַלע קאַמפּאַניעס פירן אַ קאַמפּאַניע פאַר מיטגלידער, דאַרף אַזאַ אַרבעט באַגריסט ווערן פון אונזער קאָנווענשאָן.

די קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדען איז אַ נייע וענדונג אין דער געשיכטע פון דער פּראָלעטאַרישער באַוועגונג. די פּראָלעטאַרישע באַוועגונג אין די פאַראייניגטע שטאַטן איז ניט קיין נייע און אַ גאַנץ פאַרצווייגטע. צענדליגער מיליאָנען אַרבעטער זיינען אָנגעשלאָסן אין איר. זי איז אַזוי ווי די טרייד־יוניאָן באַוועגונג פון דעם אַמעריקאַן פעדעראַציאָן אָוו לייבאָר טיפּ. אַ צעשפּרייטע און אַ ברייט־פאַנאַטישע אָוו לייבאָר שטעלט ניט פאַר מיט זיך קיין פאַראייניגטן אַרבעטער פראָנט. די פאַרשיידענע פּראָלעטאַרישע אָרגאַניזאַציעס, וועלכע רופן זיך כלומרשט „אַרבעטער" אָרגאַניזאַציעס, ווי אַרבעטער רינג, אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג, נאַציאָנאַלער אַרבעטער פאַרבאַנד, א. א. וו. זיינען אין תוך ניט ווייניגער רעאַקציאָנער און טראָגן אַן אַנטי־פּראָלעטאַרישן כאַראַקטער ניט ווייניגער ווי די אָפענע אַמעריקאַנער פּאַטריאָטישע אָרגאַניזאַציעס. נאַטירלעך איז די פירערשאַפט פון יענע

פון די פירער. (אין פּאָזע פון אַ רעדנער): חברים, מיר ווייסן, אַז מיר טוען אויף ווייניג אויפ'ן קולטורעלן געביט. מיר וואָלטן געדאַרפט יעדן טאָג האַלטן לעקציעס, עפענען פאַר אונזער ברענטש אַן אַרבעטער אוניווערזיטעט, האָבן אַ גרויסע ביבליאָטעק, אַ לעזע־זאַל, יעדן אָוונט אַ פאָרשטעלונג אָדער ליטעראַרישן אָוונט, אָבער די כחות זיינען באַשרענקטע.

האָספּיטעלער (קומט אַריין און פּליעסקעט מיט די הענט).—בראַוואָ, דאָס פאַרשטיי איך, איז אַ פּאָקראַנימערי אַ קולטור דירעקטאָר. מען הערט אַ שפּראַך...

קולטור דירעקטאָר.—וואָס, עס געפעלט אייך מיין באַריכט?

האָספּיטעלער.—איך האָב נאָר מורא, אַז איר וועט געבן צופיל קולטור וועלן אונזערע מיטגלידער ווערן קראַנק...

(סעקרעטאַר און פינאַנסיר קומען אַריין).

פינאַנסיר (צום האָספּיטעלער).—עפּעס דאָ קראַנקע חברים?

האָספּיטעלער.—היינטיגע וואָך ניט.

פינאַנסיר.—פיין. אָט דאָס הייסט אַ האָספּיטעלער. ניטאָ קיין קראַנקע.

(אַ קאָמיטעט פון דער דראַמאַטישער סטודיאָ קומט אַריין)

קולטור דירעקטאָר.—אָ, פון דער דראַמאַטישער סטודיאָ! זיצט, ווי גייט עס מיט'ן איין־אַקטער? שוין באַלד פאַרטיג?

פינאַנסיר.—איר מאַכט גרויסע פּרייזן אויף בילעטן.

האָספּיטעלער.—פירט נאָר דורך גוט די שפּיל, קיינער יאָל חלילה ניט קראַנק ווערן.

שפּילער (רעדט מיט אַ באַס־שטימע).—כע־כע־כע, עס וועט שוין זיין איינמאָל אַ שפּיל. עס איז טאַקע פון לעבן פון אָרדן און די שולן.

די פיר באַאַמטע.—ווידער די שולן?

קולטור דירעקטאָר.—אינטערעסאַנט. ווער האָט אָנגעשריבן די שפּיל?

שפּילערקע.—וואָס הייסט ווער? דער לערער פון אונזער שול.

פינאַנסיר.—ווער דען וועט שרייבן שפּילן וועגן די שולן?

האָספּיטעלער.—אונזער לערער וועט אונז קראַנק מאַכן מיט זיין שול.

שפּילער.—עס איז אַ פיינע קאָמעדיע און מיר ווילן איר זאָלט נעמען כאָטש פּופּציג בילעטן.

באַאַמטע.—פּופּציג בילעטן?

שפּילערין.—עס וועט זיין גענוג... (דערזעט דעם שפּילער'ס בליק) איך מיין, אַז איר האָט אַ מעגלעכקייט צו פאַרשפּרייטן צווישן אייערע מיטגלידער.

פינאַנסיר.—דערווייל איז נאָך דער מיטינג ניט אָפן. וואָס דאַרף מען זיך קריגן? קיין געלט איז ניטאָ, זאָלט איר וויסן אָפּריער.

שפּילער.—אַזוי! איז שלעכט. מיר קענען דערווייל דורכגיין אונזערע ראָלן ביז דער מיטינג וועט זיך אָנהויבן. נישקשה, מיר פּראָלעטאַרישע שפּילער, ווילן הערן קריטיק פון די מאַסן. אמת, חברים?

באַאַמטע.—אַודאי.

פינאַנסיר.—לאָמיר טאַקע זען די ווערט.

שפּילער (אין דער ראָלע פון לערער).—יע, וואָס איז אייער פראַגע, חבר'טע? עס איז זייער אינטערעסאַנט ווען מע שטעלט פראַגען אין קינדער־דערציאונג, ווייל קינדער־דערציאונג איז זייער אַ וויכטיגער ענין.

שפּילערין (קוקט אין פּאַפּיר און פאַררויטלט זיך).—איר האָט געזאָגט אין אייער לעקציע, אַז אין דער לעצטער ציון־וואַקנאַכאַליע האָט...

קולטור דירעקטאָר (כאַפּט זיך ביים קאָפּ).—לעצטע וואָס.

שפּילער (ביים).—וויפיל מאָל האָב איך אייך געזאָגט: וואַק־

אָרגאַניזאַציעס אַלע מאָל פאַראינטערעסירט, אַז די פראָטערנאַלע באַוועגונג, ווי די רעכטע טרייד יוניאָן באַוועגונג זאָל ניט זיין פאַראייניגט. ווייל אַ פאַראייניגטע פראָטערנאַלע באַוועגונג וואָלט מיט זיך פאָרגעשטעלט אַ מעכטיגע אָרגאַניזירטע קראַפט געגן קאַפּיטאַליזם. אַזאַ פאַראייניגונג פון פאַרשיידענע נאַציאָנאַליטעטן קען בלויז מעגלעך זיין אונטער אַ קלאַסן פראָטערנאַלער אָרגאַניזאַציע. אַזאַ אָרגאַניזאַציע האָט ביז מיט אַ יאָר צוריק ניט עקזיסטירט. ביי דער גרינדונגס־קאָנווענשאָן פון אונזער אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן איז אָנגענומען געוואָרן אַ רעזאָלוציע צו אַרבעטן אין דער ריכטונג פון פאַראייניגן זיך מיט אַנדערע פראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס. אונזערע גרעסטע אָפּטימיסטן האָבן זיך ניט פאָרגעשטעלט, אַז אַזאַ פאַראייניגונג איז מעגלעך אין די נאָענטע פּאָר יאָר. דער רעזולטאַט פון דער אַרבעט, וועלכע איז געטאָן געוואָרן אין דער ריכטונג, האָט מעגלעך געמאַכט די פאַראייניגונג זאָל זיין אַ ווירקלעכקייט אין דער גאָר נאָענטער צוקונפט. שוין פון דעם שטאַנדפּונקט אַליין איז די קאָנווענשאָן פון אונזער אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן די באַדייטנדסטיגע אין דער געשיכטע פון דער פראָטערנאַלער באַוועגונג. דאָס איז אַ דערגרייכונג, וועלכע וועט באַגריסט ווערן ניט נאָר פון אונזערע דעלעגאַטן און פון דער מיטגלידערשאַפט פון אָרדן, נאָר פון טויזנטער אַרבעטער, וועלכע זיינען נאָך היינט צו טאָג אויסער אונזער אָרגאַניזאַציע.

דאָס איז אָבער ניט די איינציגע דערגרייכונג, מיט וועלכער מיר קומען צו אונזער קאָנווענשאָן. מיר קומען צו דער קאָנווענשאָן אַלס פּיאָנערן, וועלכע האָבן באַוויזן אין איין יאָר צייט אויפצובויען אַ קלאַסן־פראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציע, וועמעס צוקונפט איז צו ווערן אַ מעכטיגע מאַסן־אָרגאַניזאַציע. שוין פון דעם ערשטן טאָג אָן האָט אונזער אָרדן זיך פעסט אַוועקגעשטעלט אין די אַרבעטער רייען און איז געוואָרן אַ באַדייטנדיגער פאַקטאָר אין לעבן צווישן די ברייטע אַרבעטער מאַסן.

מיר קומען צו אונזער קאָנווענשאָן מיט 12 טויזנט מיטגלידער, וואָס איז זיכער אַ גרויסע דערגרייכונג אין איין יאָר צייט, וועלכע קיין איינע פון די סאָציאַל־פאַשיסטישע פראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס האָט דאָס ניט באַוויזן אין די בעסטע יאָרן ווען זיי האָבן געבליט און געוואָקסן. די אידעאָלאָגישע נאָכפאָלגערשאַפט צווישן די אַרבעטער צום אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן איז שוין היינט צו טאָג אַ פיל גרעסערע ווי אונזער מיטגלידערשאַפט. דאָס באַווייזט, אַז דער כח פון דעם אָרדן איז אַ מעכטיגער און וועט אַרונטערנעמען אונטער זיינע פליגלען אין דער נאָענטער צוקונפט צענדליגער טויזנטער אַרבעטער.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע האָט זיך ניט נאָר אָריענטירט אויף די עלטערע אַרבעטער עלעמענטן זיי אַריינצוציען אין אָרדען, נאָר האָט אויך פאַרשטאַנען די וויכטיגקייט אַריינצוציען די יוגנט. פאַר'ן אָרדן אַלס אַ קלאַסן־אָרגאַניזאַציע איז דאָס איינע פון די וויכטיגסטע אויפגאַבן און אַ באַדייטנדיגע דערגרייכונג איז אויך געמאַכט געוואָרן אויף אָט דעם וויכטיגן גע־ביט.

מיר קומען, חברים, צו אונזער קאָנווענשאָן ווי אַ זיגרייכע אַרמיי, וועלכע האָט בייגעקומען אַלע שווערינקייטן און עטאַבלירט אַ קלאַסן־אָרגאַניזאַציע מיט גרויסע דערגרייכונגען און נאָך מיט אַ גרעסערער צוקונפט פאַר דער אויפבויאונג פון אַ מעכטיגער מאַסן־אָרגאַניזאַציע. דאָס אַלץ האָבן מיר דערגרייכט אַ דאַנק דעם, וואָס מיר האָבן אָנגענומען די ריכטיגע ליניע,— די ליניע פון קלאַסן־קאַמף. מיר האָבן אָנגענומען די קלאַסן־ליניע, ווייל מיר זיינען אידעאָלאָגישע נאָכפאָלגער פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי. עס איז אמת, אַז דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז ניט קיין קאָמוניסטישע אָרגאַניזאַציע. עס איז אָבער אויך אמת, אַז אָן דעם קאָמוניסטישן גייסט וואָלט

(שלוס אויף זייט 13)

כאַנאַליע, וואַקבאַנאַליע, וואַקבאַנאַליע?—נאָכאַמאָל.

(עס קומט אַריין אַ קאָמיטעט מיט'ן געזאַנג „אויף די באַריקאַדן")

קולטור דירעקטאָר.—דאָס גייט אונזער פרייהייט געזאַנג פאַראיין.

פינאַנסיר.—איר האָט עפּעס בילעטן צו פאַרקויפן?

זינגערקע.—ניין, מיר האָבן אַ באַנקעטל פון אונזער דיריגענט, ווילן מיר אַ באַגריסער און דאָס איבעריקע וועט איר שוין אַליין פאַרשטיין.

פינאַנסיר.—מע קען עפּעס צוזאָגן, נאָר אין קאַסע איז ניטאָ קיין געלט.

קולטור דירעקטאָר.—לאָזט עס איבער צום מיטינג, מיר וועלען באַלד עפענען דעם מיטינג. (עס קומען אַריין מיטגלידער). אפשר וואָלטן מיר שוין געעפנט?

סעקרעטאַר.—שוין דריי מינוט נאָך אַכט.

פינאַנסיר.—מיר וועלן וואַרטן נאָך אַ פּאָר מינוט.

זינגער.—טאָ לאָמיר דערווייל זינגען אַ לידל.

זינגערקע.—איר האָט שוין געהערט דאָס נייע לידל, וואָס מיר זינגען וועגן אָרדן און די שולן?

באַאַמטע.—ווידער שולן? אוי, אונזערע שולן!

קולטור דירעקטאָר.—אינטערעסאַנט, לאָמיר הערן.

די זינגער:

אַ רחמנות אויפ'ן אָרדן, אָרדן, אָרדן,
עס וואַקסט און וואַקסט אַרויף די ביל, ביל, ביל,
שול־קאָמיטעס ווילן מאָרדן, מאָרדן, מאָרדן,
אונזער אָרדן אין דער שטיל, שטיל, שטיל.

אַלע (לאַכן).—שוין, אויסגעצייכנט.

האָספּיטעלער.—אוי, די שולן וועלן אונז קראַנק מאַכן. זאָגט נאָר, ווער האָט צענויפגעשטעלט דאָס לידל?

זינגער.—אונזער לערער פון דער שול.

פינאַנסיר.—וואָדען, אוי, אונזער לערער!

זינגער.—וואָס מיינט איר, די שולן זיינען אַ וויכטיגע אינסטיטוציע ביי אונז. מיין קינד איז געוואָרן אַ גאַנצער קענער. איר זאָלט הערן זיין דעקלאַמירן. (דער פאָרזיצער און מיטגלידער קומען אַריין).

פאָרזיצער.—חברים, פאַרנעמט אייערע פּלעצער, וועלן מיר עפענען דעם מיטינג. אין נאָמען פון ברענטש 999 פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן דערקלער איך דעם מיטינג פאַר געזעצלעך דערעפנט. מיר האָבן פאָלגנדן טאָג־אָרדנונג: 1) פּראָטאָקאָל, 2) באַריכטען, 3) צושריפטן, 4) קאָמיטעס, 5) לעקציע אויף דער טעמע „פּראָלעטאַרישע דערציאונג" פון לערער. האָט איר עפּעס וואָס צוצוגעבן, חברים?

מיטגליד.—איך שלאָג פאָר אויסצולאָזן באַריכטן און צושריפטען, כדי צו האָבן מער צייט פאַר דער לעקציע.

פאָרזיצער.—עס איז געמאַכט געוואָרן אַ פאָרשלאָג...

קולטור דירעקטאָר.— פון וואָס האָט איר אים געמאַכט?

פאָרזיצער (שמייכלט).—עס איז געפאַלן אַ פאָרשלאָג...

קולטור דירעקטאָר.—ווי אַזוי איז ער געפאַלן?

מיטגלידער.—לאָזט פירן דעם מיטינג.

פאָרזיצער.—עס איז אַריינגעטראָגן געוואָרן אַ פאָרשלאָג... (עס קומט אַריין אַ קאָמיטעט פון די שולן).

סעקרעטאַר (לייענט דעם פּראָטאָקאָל).

פאָרזיצער.—חברים, איר האָט געהערט דעם פּראָטאָקאָל.

מיטגליד.—פאָרשלאָג גוטצוהייסן.

פאָרזיצער.—קיינער איז ניט געגן? קאָמיטעט פון דראַמסטודיאָ, וואָס איז אייער פאַרלאַנג?

שפּילער (הוסט זיך אויס).—ווי מיר ווייסן פון די אויפגאַבן, וואָס אונזער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט זיך גע־

מיט וואָס קומען מיר צו אונזער ערשטער קאָנווענשאָן

פון ר. זאַלצמאַן

אין מערץ, 1930, האָבן מיר אָפּגעשלאָסן אַ קאַפּיטל אין דער געשיכטע פון דער פּראָטערנאַלער באַוועגונג אין אַמעריקע. נאָענט צו צען יאָר האָט דער לינקער פליגל פריער אין דעם אַרבעטער רינג און נאָך דעם אין אינדעפּענדענט געפירט אַ קאַמף פאַר אַ קלאַסן־אָרדן.

די קאָנווענשאָן פון דעם אַרבעטער רינג אין שיקאַגאָ אין 1929 האָט פאַרענדיגט דעם פּראָצעס פון אַריינוואַרפן דעם אַרבעטער רינג אין די אַרמס פון דער קאָנטר־רעוואָלוציע. עס איז קלאָר געוואָרן, אַז די אַרבעטער מוזן פאַרלאָזן דעם אַרבעטער רינג, אויב זיי ווילן דירעקט זיך ניט באַטייליגן אין די רייען פון די שונאים פון דעם אַרבעטער־קלאַס.

די אָקטאָבער קאָנפערענץ האָט באַשלאָסן צו פאַרלאָזן דעם אַרבעטער רינג און האָט גערופן די מיטגלידער, אַז זיי זאָלן זיך אָנשליסן אָן אינדעפּענדענט. די מיטגלידער פון אינדעפּענדענט האָבן זיך געפרייט, וואָס די נייע מחנות קומען צו צו זייערע רייען, וואָס צום ערשטן מאָל אין פאַרלויף פון די 20 יאָר זינט דער אָרדן עקזיסטירט וועט ערשט דער אינדעפּענדענט אויף אַן אמת'ן באַרעכטיגן זיין עקזיסטענץ; ווייל פאַר די גאַנצע 20 יאָר האָט דער אינדעפּענדענט זיך ניט אויסגעצייכנט באַזונדערס אויף דעם געביט פון קלאַסן־קאַמף. ער איז געווען און איז געבליבן ביז דער אָקטאָבער קאָנפערענץ אַ לאָקאַלע אָרגאַניזאַציע. ערשט די אָקטאָבער קאָנפערענץ פון די לינקע ברענטשעס פון דעם אַרבעטער רינג מיט זייער באַשלוס אָנצושליסן זיך אָן אינדעפּענדענט האָבן אים געגעבן אַ פּערספּעקטיווע, געגעבן דעם אינדעפּענדענט אַ מעגלעכקייט אַרויפצוגיין אויף אַ ברייטן שליאַך און ווערן אַ מאַסן־אָרגאַניזאַציע, טויזנטער אַרבעטער זיינען געווען גרייט זיך אָנצושליסן אָן דעם אָרדן. דער אינדעפּענדענט האָט געקענט ווערן אַ קאָלאָסאַלער פאַקטאָר אין דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער־באַוועגונג.

די אָקטאָבער־קאָנפערענץ איז געווען איינע פון די היסטאָרישע קאָנפערענצן אין דער געשיכטע פון דעם קאַמף אין דער פּראָטערנאַלער באַוועגונג. די קאָנפערענץ האָט אונטערגעשטראָכן, אַז די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער מוזן האָבן זייער איינגענעם פּראָטערנאַלן קלאַסן־אָרדן און אַז אויב מען קען דעם אינדעפּענדענט פאַרוואַנדלען אין אַזאַ קלאַסן־אָרדן, דאַרף עס געטאָן ווערן.

גלייך נאָך דער אָקטאָבער־קאָנפערענץ האָט זיך אַרויסגעוויזן, אַז די פירער פון אינדעפּענדענט זיינען געקנאָטן פון דעם זעלבן טויג, וואָס די פירער פון דעם אַרבעטער רינג און אין דער צייט, וואָס די טאַביאַשעס האָבן באַגריסט די קאָנפערענץ, האָבן זיי אין דער שטיל געוועבט אַ נעץ פון פאַרראַט און גלייך נאָך דער קאָנפערענץ, ווען אַ שטראָם פון טויזנטער מיטגלידער האָט אָנגעהויבן אַריינצופליסן אין דעם אינדעפּענדענט, האָבן זיי דורך אינדזשאָנקשאָנס, דורך דעם קאַפּיטאַליסטישן געריכט, דורך די געמיינע מעטאָדן, צונישט געמאַכט יענעם וויכטיגן פּראָצעס פאַר די אינטערעסן פון דעם אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג אַלס אַ פּראָטערנאַלע קלאַסן אָרגאַניזאַציע. דער רעזולטאַט פון יענעם פאַרראַט איז געווען אַן אינדזשאָנקשאָן קאָנווענשאָן

שטעלט, איז צו אַנטוויקלען די פּראָלעטאַרישע קולטור און די פּראָלעטאַרישע קונסט אין אַמעריקע. אין דעם פאַל פאַרטרעטן מיר זייער אַ וויכטיגן טייל פון דער פּראָלעטאַרישער קונסט. טעאַטער, חברים, פּראָלעטאַרישער טעאַטער, איז אַ וויכטיגער טייל פון אונזער אויפקלערונגס־אַרבעט...

האָספּיטעלער.—אוי, די קולטור!

פינאַנסיר.—לאָז ער רעדן, אַבי ער וויל ניט קיין געלט.

פאַרזיצער.—צום עצם ענין, חבר. וואָס איז אייער פאָרלאַנג?

שפּילער.—איר זאָלט נעמען פּופּציג בילעטן צו אונזער פאַרשטעלונג: „די שולן און דער אָרדן", אַ קאָמעדיע אין איין אַקט, געשריבן פון אונזער לערער.

פינאַנסיר.—איך שלאָג פאַר גוטצוהייסן, אָדער בעסער געזאָגט, באַוויליגן דעם פאָרלאַנג און נעמען פּופּציג בילעטן... ניט פאַראַנטוואָרטלעך.

האָספּיטעלער.—אָט אַזוי־זשע רעדט, ניט פאַראַנטוואָרטלעך. אונטערשטיצט.

פאַרזיצער.—קיינער ניט געגן?—לאָזט איבער די בילעטן. קאָמיטעט פון פרייהייט געזאַנג פאַראיין. אייער פאָרלאַנג?

זינגער.—מיר ווילן אייך ניט פאַרקויפן קיין בילעטן. מיר ווילן בלויז אַ באַגריסער צו אונזער באַנקעט פאַר'ן דיריגענט. איר ווייסט, אַז דער פרייהייט געזאַנג פאַראיין זינגט אויף יעדער רעוואָלוציאָנערער אונטערנעמונג. מיר האָבן זיך פאַרדינט, אַז יעדע אָרגאַניזאַציע זאָל אונז באַגריסן.

פינאַנסיר.—אַ פאַרשלאָג גלייך אויסקלייבן אַ באַגריסער. נאָר מיר קענען איצטער גאָרניט צוטראָגן. די קאַסע איז ליידיג.

פאַרזיצער.—קיינער ניט געגן? ווער נעמט אָן אַלס באַגריסער? (מען שווייגט).

קולטור דירעקטאָר.— ווער וועט אָננעמען אָן אַ גראָשן געלט?

סעקרעטאַר.—מע דאַרף צוזאָגן אַ דרייערל.

פינאַנסיר.—מע קען צוזאָגן. ס'שאַט נישט.

קולטור דירעקטאָר.—אויב אַזוי, נעם איך אָן. דער פ. ג. פ. איז אויך אַ וויכטיגע קולטור אינסטיטוציע.

פאַרזיצער.—איצט ווילן מיר אויפנעמען דעם שול־קאָמיטעט. נו, וואָס איז אייער פאָרלאַנג?

שול טוער.—צום ערשטן ווילן מיר וויסן צי די שולן געהערן צום אָרדן צי ניט.

סעקרעטאַר.—עס איז אָפיציעל פאַרשריבן אין די פּראָטאָקאָלן, אַז די שולן זייגען אונטער'ן אויפזיכט פון א. א. אָ.

שול טוערין.—אַבי ס'איז דאָ אין פּראָטאָקאָל. וואָס האָט איר שוין געטאָן פאַר די שולן?

שול טוער.—מיר האָבן געבלוטיגט ביי די שולן. מיר האָבן זיך אָפּגעריסן פון פינסטערן אַרבעטער רינג, פאַר זיין קאַלטער באַציאונג צו די שולן, און איצט, אַז מיר האָבן אייך געבראַכט פאַרטיגע שולן, ווילט איר אפילו קיין האַנט אין קאַלט וואַסער ניט אַריינלייגן.

שול טוערין.—זאָגט איר ווילט ניט די שולן, ווילן מיר וויסן און פאַרטיג. צו וואָס נאָך טראָגן דעם נאָמען אויף זיך. 'סטו געהערט?

באַאַמטע.—אוי, די שולן.

פאַרזיצער.—מיינע טייערע חברים, צו וואָס אַזאַ רוגז? האָבן מיר געלט און ווילן אייך ניט געבן? איר האָט דאָך געהערט, ווי אונזער פינאַנסיר זאָגט: מיר האָבן ניט קיין פּעני אין קאַסע. אָבער וואָס איז איין פאָרלאַנג? (דער לערער קומט אַריין). אָט איז שוין דער לערער. מיר האָבן היינט אַ לעקציע.

שול טוער.—מיר ווילן איר זאָלט נעמען הונדערט בילעטן צום גראַדואיר־קאָנצערט פון אונזערע שולן. מאַכן אַ ספּעציעלע אונטערנעמונג פאַר די שולן, דורכפירן אַ סימפּאָזיום אָדער אַ משפּט פאַר אונזערע שולן, לייען אַן הלואה פון דריי הונדערט דאָלאַר פאַר די שולן. אָפּצאָלן אַלע חובות פון פריערדיגע בילעטן, באַגריסונגען און

אין וועלכע די קליקע פון אינדעפענדענט האט געוואונען מיט דריי שטימען מאיאָריטעט.

די בארימטע אינדזשאנקשאן קאנווענשאן האט אונטערגע־שריבן דעם טויט־אורטייל פאר דעם אינדעפענדענט, אבער האט בלויז אויף א קורצער צייט געשטערט דער אויסבילדונג און באַ־שאפונג פון א פראטערנאלן קלאסן־אָרדן אין דער ארבעטער־באוועגונג.

די אינדזשאנקשאן־קאנווענשאן איז פאָרגעקומען דעם 12טן יאנואר, 1930, און 2 און א האלב חדשים שפעטער, דעם 30טן מערץ, זיינען זיך צוזאמענגעקומען די ברענטשעס פון דעם ארבעטער רינג און די לינקע ברענטשעס פון אינדעפענ־דענט און האבן פעסטגעשטעלט, אז די פירער פון אינדעפענ־דענט, וועלכע האבן אריינגעקראָגן די מאכט מיט דער הילף פון אינדזשאנקשאן, וועלן בעסער צעברעכן דעם אָרדן איידער דער־לאָזן אים ווערן אן אינסטרומענט פאר'ן ארבעטער קלאס.

די קאנפערענץ האט ארויסגעלאָזן דעם רוף פאר דער גרינ־דונג פון א נייעם פראטערנאלן אָרדן. איז אָפיציעל קענען מיר רעכענען, אז דער אינטערנאציאָנאלער ארבעטער אָרדן איז גע־גרינדעט געוואָרן דעם 31טן מערץ, 1930. עס וואָלט אָבער ניט געווען ריכטיג, ווייל דער אָרדן איז ערשט אָרגאניזירט גע־וואָרן און האט אָנגעהויבן פונקציאָנירן דעם ערשטן יולי. די דריי חדשים: אפריל, מאי און יוני, זיינען אוועקגעגאנגען מיט אָרגאניזירן דעם צענטראלן און לאָקאלן אפאראט, מיט עקזאמענירן טויזנטער מיטגלידער. מיר האבן געדארפט צוגרייטן די לעגאלע זייט פון אָרדן אזוי, אז אין אָנפאנג יוני האט דער נאציאָנאלער אָפיס געקענט ערשט ארויסשיקן בילם צו די ברענטשעס און דעם ערשטן יולי האבן מיר געקענט אָנ־פאנגען פונקציאָנירן צאָלנדיג קראנקן און טויטן בענעפיט.

מיר קענען דערפאר רעכענען, אז אונזער אָרדן וועט צו דער קאנווענשאן ערשט אלט זיין בלויז 11 חדשים. איז וואָס האבן מיר אויפגעטאָן אין פארלויף פון אָט די 11 חדשים?

מיר האבן פארטריבן דעם פעסימיסטישן גייסט, וועלכער האט געהערשט ניט נאָר צווישן די לינקע מיטגלידער, נאָר אפילו צווישן א טייל פירנדע חברים, אז מיר וועלן ניט זיין בכח אויפצובויען א פראטערנאלן אָרדן. מיר האבן אין דער קורצער צייט באוויזן צו אָרגאניזירן 241 ברענטשעס, וועלכע געפינען זיך אין 31 שטאטן און אין 80 שטעט מיט נאָענט צו 12,000 מיטגלידער.

דאָס איז א קאָלאָסאלע דערגרייכונג. דער אינדעפענדענט ארבעטער רינג האט אין 21 יאָר ניט דערגרייכט קיין העלפט וויפיל מיר האבן דערגרייכט אין די 11 חדשים. דעם ארבע־טער רינג האט גענומען 10 יאָר ביז וואנען ער האט פארמאָגט די צאָל מיטגלידער, וואָס מיר פארמאָגן היינט. מען דארף נאָך געדיינקען, אז דער אינטערנאציאָנאלער ארבעטער אָרדן איז אָרגאניזירט געוואָרן אין א צייט פון אזא גוואלדיג גרויסער אַר־בעטסלאָזיגקייט, אין דעם יאָר פון עקאָנאָמישן קריזיס, וועלכער האט ניט קיין פארגלייכונג אין דער געשיכטע פון אמעריקע. די געדריקטע שווערע עקאָנאָמישע לאגע האט ניט דערלאָזן טויזנ־טער ארבעטער זיך אָנשליסן אין אונזער אָרדן, ווייל זיי האבן פשוט ניט געהאט די מעגלעכקייט איינצוצאָלן דעם ערשטן דאָ־לאר איינטריט - געלט און פאר דעם דאָקטאָר עקזאמען.

אויף ווי ווייט די שווערע עקאָנאָמישע לאגע האט געווירקט אויף די ארבעטער, קען מען זען פון דעם פאקט, וואָס 1349 מיטגלידער פון אונזער אָרדן האבן זיך געלאָזט שטריי־כען, ווייל זיי האבן ניט געקענט באצאָלן זייערע בילם און דער אָרדן האט גלייך ניט געהאט קיין מעגלעכקייט צו אָרגאניזירן דעם אפאראט אזוי, אז די ברענטשעס זאָלן קענען אויסבאָרגן די סומע, וואָס דער ביל האט באטראָפן פאר דעם ארבעטסלאָזן מיטגליד.

פונדעסטוועגן קענען מיר מיט זיכערקייט זאָגן, אז מיר האבן ניט דערגרייכט דעם מאקסימום, וואָס מיר האבן געקענט דערגרייכן לויט די פערספעקטיוון, וואָס אונזער אָרדן פאר־מאָגט אין דער ארבעטער באוועגונג. א גאנצע ריי סיבות און טעות'ן, אויף וועלכע די נאציאָנאלע עקזעקוטיווע וועט אָנווייזן אין איר באריכט צו דער קאָנווענשאן, האבן געשטערט, אז דער אָרדן זאָל אין דעם ערשטן יאָר ניט דערגרייכן די צאָל פון 15 טויזנט מיטגלידער, וואָס האבן זיך געשטעלט ביי דער גרינ־דונגס־קאָנווענשאן. אָבער דאָס פארקלענערט אויף קיין איין אופן ניט די באדייטונג פון אונזער אָפּגעטאָנענער ארבעט און אונזערע ערשטע דערפאָלגן.

מיר האבן אויסגעצאָלט אין 10 חדשים פון יולי 1930 ביז דעם 1טן מאי 1931, די סומע פון $25,997.00 אין קראנקן און טויטן בענעפיט, און מיר פארמאָגן היינט א רעזערוו־פאָנד פון $51,571.43. פארגלייכן מיר די ציפערן פון אינדעפענדענט, דעמאָלט זעען מיר, אז מיר פארמאָגן שוין היינט צען מאָל מער פאר דעם אינדעפענדענט אין דעם קראנקן בענעפיט פאָנד און אין דעם טויטן בענעפיט פאָנד האט דער אינדעפענדענט אין פארלויף פון 20 יאָר אָנגעזאמלט די סומע פון $120,000, מיר האבן אין איין יאָר דערגרייכט א דריטל פון דעם פאָנד.

מיר שטרייכן אונטער דעם פאקט, ניט צוליב דעם וואָס מיר ווילן זיך באַרימען מיט א רייכער קאסע, נאָר כדי פעסט־שטעלן, אז דער אינטערנאציאָנאלער ארבעטער אָרדן איז בכח צו דערפילן אין אפולער מאָס זיין פראטערנאלע פונקציע.

מיר האבן אין דעם ערשטן יאָר אָרגאניזירט מעדיקאל דע־פארטמענטס אין ניו יאָרק און אין שיקאגאָ, וועלכע זיינען גע־וואָרן וויכטיגע הילפס־צענטערן פאר אונזערע מיטגלידער. לעצ־טענס האבן מיר אָרגאניזירט אויך א דענטאל קליניק. אין אונ־זער מעדיקאל דעפארטמענט אין ניו יאָרק געפינען זיך די בעס־טע ספעציאליסטן.

די באזע פון דעם אינטערנאציאָנאלן ארבעטער אָרדן איז א פראטערנאלע. ער דערפילט די פונקציע פון א זעלבסט־הילף אָרגאניזאציע, אין וועלכער דער ארבעטער קלאס פון אמעריקע נויטיגט זיך. דער אָרדן האט זיך אָבער ניט באנוגנט מיט זיי־נע פראטערנאלע פונקציעס. ער האט געזוכט צו ווערן און ער איז געוואָרן א וויכטיגער טייל אין דער רעוואָלוציאָנערער אַר־בעטער־באוועגונג. שוין היינט פארנעמט דער אינטערנאציאָ־נאלער ארבעטער אָרדן א וויכטיגן פּלאַץ אין דער קלאסן־באַ־וועגונג.

מיט וואָס האט זיך דער אָרדן דערדינט אזוי שנעל צו א וויכטיגער פּאָזיציע אין דער ארבעטער באוועגונג?

דער מאניפעסט, וואָס די גרינדונגס־קאָנווענשאן האט ארויסגעלאָזן, האט דערקלערט, אז דער אינטערנאציאָנאלער ארבעטער אָרדן איז אן אינטעגראלער טייל אין דער ארבעטער באוועגונג און פאר דעם יאָר צייט האבן סיי די מיטגלידער,

---

שטייער פאר די שולן און דער עיקר, עפעס טאָן פאר אונזערע שולן (א טייל מיטגלידער קרעכצן אָפּ, אנדערע האלטן ביים חלש'ן).

פינאנסיר.—איך טראָג אריין א פארשלאג, אז אזוי גלייך ווי מיר וועלן אָפּצאָלן די בילם צום נאציאָנאלן אָפיס, זאָלן מיר אָפּצאָלן דעם חוב צו די שולן. בילעטן זאָלן מיר נעמען ניט פאראנטוואָרט־לעך. די איבעריגע פארלאנגען איבערגעבן דער עקזעקוטיווע און מיר זאָלן שוין אָנהויבן די לעקציע.

מיטגלידער.—שוין צייט אָנצוהויבן די לעקציע, שוין צייט.

האָספּיטעלער.—אונטערשטיצט אלע פארשלאגן.

פארזיצער.—קיינער ניט געגן?—לאָזט איבער די בילעטן. איך וועל איצט געבן דאָס וואָרט אונזער לערער.

(דער לערער גייט ארויף אויף דער בינע מיט א שמייכל).

שול טוער.—ווען איך בין א לערער, וואָלט איך שוין ניט גע־האלטן קיין לעקציעס אין ברענטש.

לערער.—מיר וועלן זיך מוזן צוגעוואוינען, אז די שולן זיי־נען א טייל פון אָרדן, און דער אָרדן וועט מוזן פירן אויף א וועג, ער זאָל קענען אָנפירן מיט דער גאנצער קולטור פון א סאָוועטישער אמעריקע. (פארהאנג).

סיי די ברענטשעס, סיי די אָנפירנדע קאָמיטעטן מיט מעשים באַוויזן, אַז זיי זיינען אַן אינטעגראַלער טייל פון דער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג. דער אָרדן האָט זיך אַקטיוו באַטייליגט אין די מאַסן־קאַמפן. ניט נאָר האָט דער אָרדן אינדאָרסירט דעם אַרבעטסלאָזן אינשורענס ביל, נאָר סיי די ברענטשעס און סיי די מיטגלידער האָבן זיך באַטייליגט אין זאַמלען אונטערשריפטן, אין די אַרבעטסלאָזע דעמאָנסטראַציעס, אין די הונגער־מאַרשן. אַ גרויסע צאָל ברענטשעס און דיסטריקט קאָמיטעטן האָבן זיך אַקטיוו באַטייליגט אין דער וואָל־קאַמפּאַניע, וועלכע איז אָנגעפירט געוואָרן פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי. אין אַ געוויסער מאָס האָבן זיך די ברענטשעס באַטייליגט אין די אַנטי־מלחמה דעמאָנסטראַציעס. אין ניו יאָרק און אין גאַנצער ריי אַנדערע צענטערן האָבן די מיטגלידער פון דער אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן פאָרגעשטעלט אַ גרויסע דיוויזיע אין די מאַרטשן פון דעם פּראָלעטאַרישן יום־טוב דעם ערשטן מאַי. דאָך קענען מיר זאָגן, אַז מיר האָבן זיך נאָך ניט גענוג באַטייליגט אין אָט די אַלע קאַמפן, אַז מיר האָבן געקענט נעמען אַ גרעסערן אַנטייל, אַז מיר האָבן געקענט אַריינציען מער מיטגלידער, מער ברענטשעס. אָבער אין גרויסן און גאַנצן גענומען האָט דער אָרדן זיך באַטייליגט אין דער קלאַסן־מלחמה. דער אָרדן האָט באַוויזן, אַז ניט דעקלאַראַציעס און ניט רעדן וועגן קלאַסן־קאַמף איז דאָס וויכטיגסטע, נאָר אַז וויכטיג זיינען די מעשים און די אַקציעס. דער אָרדן איז אַרויפגעטראָטן אויף דעם וועג פון אַקטיוון קלאַסן־קאַמף.

אויך פינאַנציעל איז דער אָרדן געוואָרן אַ וויכטיגער אינסטרומענט פאַר דער אַרבעטער־באַוועגונג. די ברענטשעס האָבן געזאַמלט נאָענט צו $7,000 פאַר'ן דרעסמאַכער סטרייק אין ניו יאָרק. נאָענט צו $5,000 פאַר דעם צענטראַלן אָרגאַן פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי—פאַר דעם „דיילי וואָרקער". נאָענט צו $25,000 פאַר דער אידישער טעגלעכער קאָמוניסטישער צייטונג—די „מאָרגן־פרייהייט", וועלכע איז געוואָרן דער אָרגאַן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן ניט בלויז דורך דעם, וואָס די ערשטע גרינדונגס־קאָנווענשאָן האָט איר אינדאָרסירט, נאָר דורך דעם, וואָס זי האָט זיך אַקטיוו באַטייליגט און איז געווען דער וויכטיגסטער פאַקטאָר אין פּראָצעס פון בויען דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. די ברענטשעס האָבן אויך אַנטייל עגנומען אין די קאַמפּאַניעס פאַר דער אי. על. די., וואָרקערס אינטערנעשאָנאַל רעליף, „איקאָר" און אַ גאַנצע ריי אַנדערע וויכטיגע אָרגאַניזאַציעס, וועלכע האָבן געדינט דעם קלאַסן־קאַמף.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן קומט צו זיין קאָנווענשאָן מיט 80 קינדער שולן אין וועלכע עס לערנען זיך נאָענט צו 4,000 קינדער. מיר נעמען זיך ניט דעם קרעדיט פאַר דעם בויען די שול־באַוועגונג. די שולן האָבן אויך פריער עקזיסטירט און זיינען באַוואוסט געווען אונטער'ן נאָמען אומפּאַרטייאישע אַרבעטער קינדער שולן. עס וואָלט אָבער ניט געווען אינגאַנצן ריכטיג, אַז מיר זאָלן זאָגן, אַז מיר האָבן ניט געהאָלפן בויען די שול־באַוועגונג. די אַקטיווע טוער אין די שולן זיינען אויך אַקטיווע טוער אינ'ם אָרדן. די שול־באַוועגונג האָט זיך אָפּגעשפּאָלטן פון דעם אַרבעטערע רינג אַ פּאָר יאָר פריער. זיי האָבן פריער איינגעזען, אַז מען קען קיין קלאַסן־שולן אין דעם אַרבעטער רינג ניט בויען. די שול־באַוועגונג איז געשטיצט געוואָרן אין אַ גרויסער מאָס פון די לינקע ברענטשעס פון דעם אַרבעטער רינג נאָך ווען מיר זיינען געווען דאָרטן. דאָס איז דערפאַר געווען נאַטירלעך, אַז גלייך ביי דער גרינדונג פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן זאָל די שול־באַוועגונג פאַראייניגט ווערן צוריק מיט איר שרש. זי איז אייגנטלעך אַלעמאָל אַן אָרגאַנישער טייל פון דער לינקער פּראָטערנאַלער באַוועגונג.

איז אויב דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט די 80 שולן ניט אויפגעבויט, האָט עס זיי אָבער געשטאַרקט און באַפעסטיגט איבער'ן גאַנצן לאַנד, האָט זיי געגעבן אַ נייע פּערספּעקטיווע, האָט זיי געגעבן נייע כחות, האָט זיי געגעבן אַ נייעם אינהאַלט. און אַ דאַנק דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן זיינען מיר בכח געווען גלייך נאָך דער קאָנווענשאָן פון די שולן צו דערפילן אַ וויכטיגן טייל פון דער שול־אַרבעט אין דעם דרוכפירן אַ שול־טעקס, וואָס האָט אונז געגעבן אַ מעגלעכקייט אַרויסצוגעבן אַ ריי כרעסטאָמאַטיעס, וועלכע האָט מעגלעך געמאַכט איינצופירן דעם נייעם אָנגענומענעם פּראָיעקט פון דערציאונג און וועלכע האָט פאַרשטאַרקט די קלאַסן־ליניע אין די שולן. סימפּטאָמאַטיש איז, אַז אין דער צייט, וואָס דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט אַרונטערגענומען די שול־באַוועגונג אונטער אירע פליגלען, האָבן די פירער פון איסט בראָדוויי געעפנט אַ דיסקוסיע וועגן אָפּשאַפן די שול־באַוועגונג אין דעם אַרבעטער רינג.

די שולן זיינען געוואָרן זייער אַ וויכטיגע קולטורעלע אינסטיטוציע ביים אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. אָבער דורך דער פאַראייניגונג האָבן מיר אויף קיין אופן ניט בדעה די שול־באַוועגונג אַלס אָרגאַניזאַציע צו פאַרקלענערן. אונזער אויפגאַבע דאַרף זיין אויסצובערייטערן די שולן אַלס אַ וויכטיגע מאַסן־אָרגאַניזאַציע. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן דאַרף זיין די באַזע פאַר דער אויסגעבערייטערטער שול־באַוועגונג.

מיר האָבן פאַר דעם ערשטן יאָר אַרויסגעגעבן מער בראָשורן וויפיל דער אַרבעטער רינג און אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג האָבן באַוויזן אַרויסגעבן פאַר זייערע אַלע יאָרן זינט זיי עקזיסטירן. און מיר זיינען נאָך ניט צופרידן, ווייל מיר האַלטן, אַז אונז האָט געפעלט דער פּלאַנמעסיגער אופן ווי אַזוי צו ברענגען דעם מיטגליד נעענטער צום בוך און דעם בוך ענענטער צו די מיטגלידער. אָבער אונזער ערשטע אָפּגעטאָנענע אַרבעט איז וויכטיג דערמיט, וואָס זי ווייזט אונז דעם וועג פאַר אונזער ווייטערדיגער אַרבעט.

איינע פון די וויכטיגסטע פּראָבלעמען פאַר אונזער אָרדן איז געווען דאָס פּראָבלעם פון איבערבויען די ברענטשעס, איבערבויען אונזער גאַנצן אָרגאַניזאַציאָנעלן לעבן. לאָמיר געדענקען, אַז מיר האָבן ניט־ווילנדיג מיטגעבראַכט פון דעם אַרבעטער רינג און אינדעפּענדענט אַ פּעקל באַגאַזש, וועלכער ניט נאָר פּאַסט זיך ניט אַריין אין אונזער אָרגאַניזאַציע, נאָר וואָס איז געווען אַ גרויסער שטער פאַר דעם בויען פון אונזער אָרדן. די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע דורך די דיסטריקט קאָמיטעטן און דורך צושריפטן האָט אויפגעהויבן אַ העפטיגע קאַמפּאַניע געגן דעם פּראָטערנאַליזם אין אונזער אָרדן און מיר קענען ביי דער היינטיגער קאָנווענשאָן שוין פאַרצייכענען איינינע וויכטיגע דערגרייכונגען אויף דעם געביט. אמת, מיר האָבן נאָך ניט באַוויזן איינגאַנצן איבערצובויען אונזערע ברענטשעס און דעם לעבן פון אונזערע ברענטשעס. אָבער די ערשטע שריט זיינען געמאַכט געוואָרן אין אָט דער ריכטונג.

אַ וויכטיגע דערגרייכונג אויף דעם קולטורעלן געביט קענען מיר אויך רעכענען דאָס אַרויסגעבן פון אונזער מאָנאַטלעכען זשורנאַל דעם „פונק". אויך אין דעם פּרט האָבן מיר דערגרייכט אין חדשים דאָס, וואָס דעם אַרבעטער רינג האָט געמען יאָרן. און דער „פונק" איז געוואָרן אַ וויכטיגער אינסטרומענט אין אונזער אַרבעט. אמת, עס דאַרפן נאָך געמאַכט ווערן אויסבעסערונגען, עס דאַרף געפונען ווערן אַ וועג ווי אַזוי אונזער אָפיציעלער אָרגאַן פאַרבינדן ענגער מיט אונזער אָרגאַניזאַציאָנעלן לעבן. דאָס וועט מסתמא געטאָן ווערן ביי דער היינטיגער קאָנווענשאָן.

ווייניג אַרבעט האָבן מיר געטאָן אויפ'ן געביט פון אַריינציען די פרוי אין אונזער אָדרן. בלויז אַ קליינע פּראָבע איז געמאַכט געוואָרן דאָ און דאָרטן און מיר קומען צו דער קאָנווענשאָן מיט פיר פרויען ברענטשעס. דאָס איז ניט גענוג. די פּראָבלעם פון אַריינציען די אַרבעטער פרוי אין אונזער אָרגאַניזאַציע איז זייער אַ וויכטיגע און אַן ערנסטע. די ערשטע פּראָבן

וועלכע עס געפינען זיך איטאליענישע, אוקראינישע, גריכישע, פּאָרטוגעזישע, מעקסיקאַנער און אַנדערע שפּראַכיגע ברענטשעס. אמת, סיי די יוגנט ברענטשעס און סיי די אַנדערע ברענטשעס שטעלן מיט זיך פאַר זייער אַ קליינעם טייל פון די 12 טויזנט מיטגלידער, וואָס מיר פאַרמאָגן אין אָרדן. אפילו ניט קיין טויזנט מיטגלידער .דער וויכטיגסטער פאַקט ליגט אין דער אָריענטאַציע פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, אַז אונזער אָרדן מוז געבויט ווערן אַלס אַן אינטערנאַציאָנאַלער אָרדן אויך אין זיין אָרגאַניזאַציאָנעלן צוזאַמענשטעל. און דערפאַר מיר ניט פאַרגעסן די וויכטיגע אויפגאַבע פון בויען ברענטשעס אין אַנדערע שפּראַכן, בויען סעקציעס אין אַנדערע שפּראַכן. דער אַרבעטער רינג און דער אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג האָבן ניט געקענט חלומ'ען אין יאָרן צו האָבן אַ מעגלעכקייט דאָס דורכצופירן און זיי האָבן עס טאַקע ניט דערגרייכט. בלויז איין און איינציגער לעטישער ברענטש עקזיסטירט אין אינדעפּענדענט. פון היסטאָרישער באַדייטונג איז אונזער אַרבעט אויף דעם געביט צו פאַראייניגן די פראַטערנאַלע באַוועגונג.

אין די פאַראייניגטע שטאַטן, אין דעם קלאַסישן לאַנד פון דער פראַטערנאַלער באַוועגונג, עקזיסטירן הונדערטער פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס אין די פאַרשיידענע שפּראַכן מיט מיליאָנען מיטגלידער. אין געוויסע מאָמענטן זיינען פאָרגעקומען ביטערע קאַמפן אין דער פראַטערנאַלער באַוועגונג, אין זייער אַ גרויסער צאָל אָרגאַניזאַציעס האָט זיך אָפּגעשפּיגלט דער קאַמף פאַר אַ קלאַסן־ליניע, אפשר אָן אַ קאָנקרעטן און קלאָרן באַוואוסטזיין, סיי פון די מיטגלידער, סיי פון זייערע פירער. אָט די אַלע קאַמפן האָבן ניט געבראַכט די נויטיגע רעזולטאַטן. הויפּטזעכלעך דערפאַר, ווייל זיי זיינען אַלעמאָל לאָקאַליזירט געוואָרן. איין טייל פון דער פראַטערנאַלער באַוועגונג, ווי צום ביישפּיל, די אידישע, האָט ניט געוואוסט, וואָס עס טוט זיך אין דער אונגאַרישער. די אונגאַרישע האָבן ניט געוואוסט וואָס עס טוט זיך אין די ליטווישע, אין די סלאַווישע, אין די רוסישע, א. א. וו. יעדער האָט זיך געמאַכט שבת פאַר זיך אין דער רעזולטאַט איז געווען, אַז זיי האָבן ניט געהאַט קיין באַדייטונג פאַר דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג, אַז זיי האָבן ניט געשפּילט, ניט געקענט שפּילן קיין באַדייטנדע ראָל אין דעם קלאַסן־קאַמף דאָ אין לאַנד.

די גרינדונגס־קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן האָט אַרויסגעלאָזן דעם לאָזונג פאַר פאַראייניגונג און איך דאָ האָבן מיר באַוויזן, אַז לאָזונגען אַליין זיינען ניט גענוג. מיר האָבן געדאַרפט דורכפירן אַ ברייטע פּראָפּאַגאַנדע, אַריינברענגען די פּראָבלעמען אין די אַנדערע שפּראַכיגע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס, כדי צו קענען היינט שוין, צו אונזער ערשטער קאָנווענשאָן, באַריכטן, אַז די אונגאַרישע קראַנקן קאַסעס האָט איינשטימיג ביי אַ קאָנווענשאָן באַשלאָסן אָנצונעמען אונזער רעקאָמענדאַציע פאַר פאַראייניגן זיך מיט ן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. די זעלבע פּראָבלעם שטייט פאַר דער סלאָוואַקישער אַרבעטער סאָסייטי און פאַר דער רוסישער קראַנקען קאַסע. ביידע אָרגאַניזאַציעס וועלן האָבן זייערע קאָנווענשאָנס אין סעפּטעמבער און עס איז כמעט ווי זיכער, אַז ביידע אָרגאַניזאַציעס וועלן אָננעמען די רעקאָמענדאַציע פאַר דער פאַראייניגונג און צו דער קומענדער קאָנווענשאָן וועלן מיר קומען אַ פאַראייניגטע פראַטערנאַלע קלאַסן־אָרגאַניזאַציע, וועלכע וועט שוין האָבן ניט נאָר די פיר סעקציעס, וואָס יעלן זיך פאַראייניגן, נאָר נייע סעקציעס, וואָס וועלן אָרגאַניזירט ווערן אין פּראָצעס פון אויפבויען דעם אינטערנאַצ. אַרבעטער אָרדן.

אונטערציענדיג דעם סך־הכל פון אונזער אָפּגעטאָנענער אַרבעט מוזן מיר פעסטשטעלן, אַז דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט אין דעם ערשטן יאָר פון זיין עקזיסטענץ געהאַט אַ גאַנצע ריי פּאָזיטיווע דערגרייכונגען און אַז פון דעם ערשטען יאָר האָט דער אָרדן געלאָזט טיפע וואָרצלען. מיר קומען מיט אַ רעקאָרד פון אַרבעט, וואָס מיר טאָרן אויף קיין איין אופן ניט מינימיזירן.

דער יאָר אַרבעט באַוויזט אונז, אַז אין אַלגעמיין גענומען איז די ליניע, אויף וועלכער דער אָרדן איז געפירט געוואָרן, געווען אַ ריכטיגע. דאָ און דאָרט האָבן מיר געהאַט טעות'ן. אין דעם אָדער יענעם פּרט האָבן מיר ניט דורכגעפירט אינגאַנצען דאָס, וואָס מיר האָבן געוואָלט. מיר האָבן פאַרפעלט אַרויסצורוקן נייע קאַדרען פון טוער, סיי אין די ברענטשעס, סיי אין די שטאָט און דיסטריקט קאָמיטעטן, און סיי אין אונזער נאַציאָנאַלער קערפּערשאַפט. אין דעם פּרט זיינען מיר געווען זייער הינטערשטעליג. אויך אין אונזער אָרגאַניזאַציע אַרבעט האָבן מיר נאָך ניט באַוויזן אַרויסצורוקן נייע מעטאָדן. מיר האָבן נאָך אַלץ ניט באַוויזן צו פאַרבינדן אונזערע קאַמפּאַניעס מיט די אַלגעמיינע קאַמפּאַניעס אין דער אַרבעטער באַוועגונג, כאָטש מיר האָבן געמאַכט פיל פאָרשריט אויף דעם געביט. ווען מיר פאַרגלייכן אָבער אונזער אָפּגעטאָנענע אַרבעט מיט דער ניט־דערטאָנענער, אונזערע דערגרייכונגען מיט דעם, וואָס מיר האָבען ניט דערגרייכט, מוזן מיר זאָגן, אַז דער ערשטער יאָר אַרבעט האָט באַוויזן, אַז דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדען איז אַרויפגעגאַנגען אויף דעם וועג פון אַ ברייטער מאַסן־אָרגאַניזאַציע. אין דער צייט, ווען די פראַטערנאַלע באַוועגונג אין אַלגעמיין גייט צוריק, זיינען דאָ גרויסע פּערספּעקטיוון פאַר אונזער אָרדן. זייער פיל וויכטיגע פּראָבלעמען שטייען פאַר אונזער אָרגאַניזאַציע.

די ערשטע קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן וועט אָננעמענדיג די אַלגעמיינע ריכטיגע ליניע אין וועלכער דער אָרדן איז געפירט געוואָרן ביז איצט, אין דעם ליכט פון אַ ברייטער זעלבסט־קריטיק, באַזייטיגן די חסרונות פון אונזער אַרבעט, אויפדעקן די שוואַכע פּונקטן און וועט שטאַרקן אונזער פּאָזיציע פאַר אַ פאַראייניגטן קלאַסן־אָרדן אין דער פראַטערנאַלער באַוועגונג דאָ אין לאַנד.

לייט־אַרטיקלען

(שלוס פון זייט 4)

פאַר ווייסן זיי גוט ווי אָפּצושאַצן די בייזוויליגע העצעס און פאַרלוימדונגען געגן סאָוועטן־פאַרבאַנד פון די אַרבעטער רינג פירער. די פירער פון אַרבעטער רינג האָבן ניט געקליבן קיין ווערטער אין זייער אָנפאַל אויף דער מלוכה פון סערפּ און האַמער. זיי האָבן זיך ווידעראַמאָל אַרויסגעשטעלט אַלס בלוטיגע שונאים פון אַרבעטער קלאַס, אַלס פאַרטיידיגער פון קאַפּיטאַליזם, אַלס ווערדיגע געגנאָסן פון שוואַרץ־מאַה'דיגן באָסישן „פּאָרווערטס" און די קאָמפּאַני־יוניאָנס.

אין דעם אַרבעטער רינג געפינען זיך נאָך אַלץ טויזנטער אַרבעטער, וואָס מיינען, אַז זיין נאָמען אַרבעטער רינג מיינט, אַז ער איז באמת אַן אַרבעטער אָרדן, נאָר אָט די פאַרפירטע אַרבעטער פילן מיט זייער פּראָלעטאַרישן קלאַסן־אינסטינקט, אַז דער סאָוועטן־פאַרבאַנד איז די מלוכה פון די וואָס לעבן פון אייגענער פּראַצע. די אָפּענע שנאה פון די אַרבעטער רינג פירער צום סאָוועטן־פאַרבאַנד און צו דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג אין אַמעריקע באַוויזט, אַז די אַרבעטער רינג פירער האָבן ניט מער שייכות צום אַרבעטער קלאַס ווי דער אַמעריקאַן לידזשען, ווי די פיש־קאָמיטע און אַלע אַנדערע נאַציאָנאַליסטישע און פּאַטריאָטישע אָרגאַניזאַציעס פון דעם קאַפּיטאַליסטישן קלאַס.

דער מאַריאָנעטן־שפּיל פון אַרבעטער רינג איז מעגלעך געווען אַ גאַנץ פיינע אַמוזירונג פאַר די פירער פון אַרבעטער רינג. נאָר פאַר די אַרבעטער, וואָס געהערן נאָך דאָרט איז דאָס געווען אַ ביטערער פיל אַראָפּצושלינגען. זיי מוזן איצט אַליין צוגעבן, אַז דער אַרבעטער רינג איז ניט קיין אָרדן פאַר קיין אַרבעטער מאַסן, אַז ער שטייט אָפּן אויף דער זייט פון דער קאָנטר־רעוואָלוציע און גייט האַנט אין האַנט מיט די בלוטיגסטע שונאים פון'ם אַרבעטער קלאַס.

מ. אלגין

אונזער פּאָליטישע אַרבעט

(דיסקוסיע־אַרטיקל)

ווייניגער ווי אַ יאָר איז אַוועק זינט דער גרינדונג פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. ריכטיגער געזאָגט: דער אָרדן האָט אָפּגעלעבט איין ווינטער. וואָס איז אויפגעטאָן גע־וואָרן אויף דעם פּאָליטישן געביט אין אָט דער קורצער צייט? וואָס זיינען די חסרונות? וואָס דאַרף מען אָנמערקן אויף ווייטער?

אין די פּרינציפּן - דערקלערונגען פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן ווערט געזאָגט, אַז דער אָרדן איז ניט קיין פּאָליטישע אָרגאַניזאַציע אַלס אַזעלכע און ניט קיין עקאָנאָמישע אָרגאַניזאַציע אַלס אַזעלכע; אַז אין דער זעלביגער צייט איז ער אָבער אַן אָרגאַניזאַציע פונ'ם אַרבעטער קלאַס, וואָס שטייט אויף דעם שטאַנדפּונקט פון קלאַסן־קאַמף און וואָס מוז זיך דעריבער אָפּרופן אויף אַלע פּאָליטישע, עקאָנאָמישע און סאָציאַלע דערשיינונגען, וואָס רירן אָן דאָס לעבן פונ'ם אַרבעטער־קלאַס — און מען קען זיך דאָך קוים פאָרשטעלן אַזאַ דערשיי־נונג, וואָס האָט ניט קיין שייכות צום לעבן פונ'ם אַרבעטער־קלאַס. די דאָזיגע דערקלערונגען האָבן אָנגעמערקט אַן אַלגע־מיינע ליניע פאַר דעם נייעם אָרדן, אָבער די ליניע האָט ערשט געדאַרפט באַקומען בלוט און פלייש. זי האָט געדאַרפט אויס־געהאַמערט ווערן סיי אין די טעטיגקייטן סיי פון דעם נאַציאָ־נאַלן אָפּיס, סיי פון די ראַיאָן־פאַרוואַלטונגען, סיי פון די לאָקאַ־לע ברענטשעס.

ווי זעט אויס די דאָזיגע ליניע נאָך אַ ווינטער פון אַר־בעט? דער אָרדן סיי זיין צענטער, סיי זיינע ברענטשעס, זיינען געווען פּאָליטיש אָריענטירט. דער אָרדן, האָבנדיג די פונדאַמענטאַלע און זייער דרינגנדיגע אויפגאַבע פון אָרגאַניזי־רען אַרבעטער אויפ'ן באַזיס פון זעלבסט־פאַרזיכערונג; האָבנ־דיג צו טאָן מיט דאָקטאָר־אונטערזוכונגען, מיט דיוס און פאָנ־דען, מיט איינפירן ביכער און מיט טויזנט און איין קליינינ־קייטן, וואָס זיינען אומפאַרמיידלעך אין דעם אָנהויב־פּעריאָד פון אַזאַ אָרגאַניזאַציע, האָט אין דער זעלביגער צייט אַרויסגע־וויזן אַ זייער לעבעדיגן, אָפּטמאָל ברענענדיגן אינטערעס צום סאָציאַל־פּאָליטישן לעבן. דער אינטערעס איז ניט געווען אַקאַ־דעמיש: דער אָרדן האָט זיך אַליין באַטייליגט אין די פּאָליטי־שע און עקאָנאָמישע קאַמפן, אָפטמאָל אָננעמענדיג אַ פירנדיגע ראָלע. אין דער צייט פון די וואַלן האָט דער אָרדן ניט נאָר אינדאָרסירט די איינציגע פּאָליטישע פּאַרטיי, וואָס פאַרטיידיגט די אינטערעסן פונ'ם אַרבעטער־קלאַס, די קאָמוניסטישע פּאַרטיי נאָר ער האָט אויך געהאָלפן דורכפירן די וואַל־קאַמפּאַניע און פאַרגרעסערן אירע דערפאָלגן. אין דער אַרבעטלאָזיגקייט־באַ־וועגונג האָט דער אָרדן געשפּילט אַ זייער וויכטיגע ראָלע.

ברענטשעס פונ'ם אָרדן האָבן זיך אינטענסיוו באַטייליגט אין די פאַרשיידענע קאַמפּאַניעס, ווי די קאַמפּאַניע פון זאַמלען אונטערשריפטן אונטער'ן אינשורענס־ביל, די קאַמפּאַניע צו אָרגאַניזירן די אַרבעטסלאָזע קאָנסילס, א. א. וו. מיטגלידער פונ'ם אָרדן, דערמוטיגט דורך זייערע ברענטשעס, האָבן זיך באַטייליגט אין די פאַרשיידענע דעמאָנסטראַציעס און הונגער־מאַרשן, — אַזוי אַז דער קאַמף פון די אַרבעטער פאַר באַלדיגער הילף און אַרבעטלאָזיגקייט־פאַרזיכערונג איז באמת געוואָרן אַ טייל פון דער אַרבעט פונ'ם אָרדן. דאָס זעלביגע איז ריכטיג בנוגע די סטרייקס, וואָס זיינען געפירט געוואָרן אין לעצטן ווינ־טער, דערהויפּט בנוגע דעם דרעסמאַכער־סטרייק. איינצעלנע ברענטשעס האָבן געגעבן ברייטע שטיצע; מיטגלידער פון די ברענטשעס האָבן זיך באַטייליגט אויף די פּיקעט־ליינס. אין דער קאַמפּאַניע צו באַשיצן די פרעמד־געבוירענע אַרבעטער גע־גען דעפּאָרטאַציעס און אַנדערע גזירות, האָט דער אינטערנאַ־ציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן פאַרנומען די ערשטע רייען. ער איז געווען צווישן די איניציאַטאָרן פון דער „קאָמיטע צו פאַרטיי־דיגן די פרעמד־געבוירענע"; ער האָט געהאָלפן אַרויסגעבן די ליטעראַטור פון דער קאָמיטע; ער איז געווען אַ פירנדיגע קראַפט אין דער וואַשינגטאָנער קאָנווענשאָן פון דער קאָמיטע און אין דער היסטאָרישער דעמאָנסטראַציע, ווען פאַרטרעטער פון אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס פונ'ם לאַנד, אונטער'ן לאָזונג פון פּראָלעטאַרישער שוץ פאַר אַרבעטער־אימיגראַנטן, זיינען געקו־מען אין אַ דירעקטן צוזאַמענשטויס מיט דער פּאָליציי פון דער וואַשינגטאָנער געזעץ־פאַבריק. די קאַמפּאַניע צו פאַרטיידיגן דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד האָט געפונען אין דעם אינטערנאַציאָ־נאַלן אַרבעטער אָרדן אַ געטרייען אַנטיילנעמער, דעסטגלייכן דעם איקאָר, וואָס זיין צוועק איז פאַרבינדן די האָרעפּאַשנע אי־דישע מאַסן פון אַמעריקע מיט דעם סאָוועטן־פּראָלעטאַריאַט און מיט די דערגרייכונגען פון דעם 5־יאָריגן פּלאַן. אין די קאַמפּאַניעס צו זאַמלען שטיצע פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט" האָט דער אָרדן געטאָן גלאַנציגע אַרבעט.

דורך דער גאַנצער צייט איז דער אינטערנאַציאָנאַלער אַר־בעטער אָרדן ניט געווען דער איניציאַטאָר פון פּאָליטישע און עקאָנאָמישע קאַמפן, אָבער ער איז געווען פאַרטאָן אין אַזוינע קאַמפן אָפטמאָל ניט ווייניגער ווי די אָרגאַניזאַציעס, וואָס האָבן גענומען אויף זיך די איניציאַטיווע. אין דעם פּרט איז די ליי־ניע פון דעם אָרדן דורכגעפירט געוואָרן ריכטיג. אונז דאַכט זיך, אַז אויב עס זיינען נויטיג אויסבעסערונגען, איז נאָר אין דער קוואַליטעט און קוואַנטיטעט פון דער אַרבעט, ניט אין דער אַלגעמיינער ריכטונג. אין גרויסן און גאַנצן האָט דער אָרדן געלעבט מיט די אינטערעסן פון דעם אַרבעטער קלאַס—און די דאָזיגע אינטערעסן קענען ניט אָפּגעטיילט ווערן איינער פון דעם צווייטן אין דער פּראַקטיק, הגם לאָגיש ווערן זיי איינגע־טיילט אין פּאָליטישע, עקאָנאָמישע, סאָציאַלע, קולטורעלע, און אַזוי ווייטער.

גייט מען אָבער איבער צו דעם פּונקט וועגן דעם אופן פון דער אַרבעט און שטעלט מען אַוועק די פראַגע: אויף וויפיל האָט דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן דורכגעפירט די פּאָליטישע אַרבעט? — קען מען דאָ, צוזאַמען מיט זייער באַ־דייטנדיגע דערגרייכונגען, אָנמערקן אויך געוויסע בלויזן.

די פראַגע דאַרף מען, נאַטירלעך, איינטיילן אין צוויי: די ראָלע פון דעם צענטער און די ראָלע פון די איינצעלנע ברענ־טשעס.

די אויפגאַבע פונ'ם צענטער איז אַ דאָפּלטע: ערשטנס, געבן די אַלגעמיינע ריכטונג, אָריענטירן דעם גאַנצן אָרדן אויף דער ליניע פון קלאַסן־קאַמף; צווייטנס, אַקטיוויזירן די איינ־צעלנע ברענטשעס, געבן זיי די נויטיגע דעטאַליזירטע אָנווייזונ־גען און זיי העלפן זיך אויסצולעבן פּאָליטיש. באַטראַכט מען דעם סעזאָן אַרבעט, מוז מען זאָגן, אַז די ערשטע אויפגאַבע איז דורכגעפירט געוואָרן אַ סך בעסער, ווי די צווייטע. דער צענ־טער האָט אַרויסגעגעבן אַ ריי בראָשורן און ביכלעך, וואָס האָבן אַוועקגעלייגט די נויטיגע פּאָליטישע ליניע. דער צענטער האָט אַריינגענומען די שולן אונטער זיין שוץ און צוזאַמען מיט דער לערער־קערפּערשאַפט געגעבן אַן אָריענטאַציע פאַר דער קינ־דער־דערציאונג, וואָס זי דאַרף זיין און איז—אַ קלאַסן־דערצי־אונג, וואָס דאָס הייסט, מאַרקסיסטיש גערעדט, אַ פּאָליטישע דערציאונג; דער אָרדן האָט אַרויסגעשיקט קאָנספּעקטן פון לעקציעס איבער פאַרשיידענע פּראָבלעמען און האָט אָנגעוויזן

די ברענטשעס, אז זיי דארפן אויפנעמען די אדער יענע פראגע. עטלעכע מאל האט דער צענטער צוזאמענגערופן פארטרעטער פון די ברענטשעס און זיי אנגעוויזן, ווי מען דארף באהאנדלען די ברענענדיגע פראגן פונ'ם טאג.

דאס אלץ איז געווען זייער וויכטיג און אין דעם אלעם האט דער ארדן זייער פיל אויפגעטאן, אבער אויך דא קען מען אנווייזן געוויסע בלויזן. דאכט זיך, אז דער עקספערימענט מיט די קאנספעקטן איז ניט אינגאנצן געלונגען. מיר ווילן דערמיט לחלוטין ניט זאגן, אז מיר זיינען געגן קאנספעקטן. אונז דאכט זיך נאר, אז די קאנספעקטן, אין דער פארמע, ווי מ'האט זיי ארויסגעשיקט צו די ברענטשעס, האבן ניט גענוג אויסגעפילט זייער שליחות. זיי האבן טאקע סטימולירט שוין דערמיט, וואס זיי זיינען געקומען צו די ברענטשעס, זיי האבן דערמאנט די ברענטשעס, אז עס זיינען דא וויכטיגע פראבלעמען, וואס דער ארדן דארף אויף זיי רעאגירן; זיי האבן געגעבן אייניגע פון די מער־אנטוויקלטע חברים א וועג־ווייזונג, ווי אזוי צו באטראכטען געוויסע פראגן. אבער אין אלגעמיין האבן זיי ניט דורכגעפירט די אויפגאבע פון מעגלעך מאכן פאר יעדן ברענטש, וואו ער זאל זיך ניט געפינען, צו באהאנדלען אויף אן אינטעליגענטן אופן די פאליטישע פראגן פונ'ם טאג. ערשטנס, זיינען די קאנספעקטן אליין געווען פארשיידן אין זייער קוואליטעט, צווייטנס, זיינען זיי ניט באגלייט געווארן מיט געקליבענער ליטעראטור, וועלכע זאל פאנאנדערגעשיקט ווערן צו די ברענטשעס, אזוי אז די איינלייטער זאלן האבן פארטיגן מאטעריאל צו נוצן פאר זייער דיסקוסיע (מיר ווייסן, אז דאס איז ניט אזא לייכטע אויפגאבע; מיר האלטן אבער, אז אויב דער צענטער וועט וועלן באמת אנפירן מיט די פאליטישע דיסקוסיעס פון די ברענטשעס איבער'ן גאנצן לאנד, וועט ער, אחוץ קאנספעקטן, דארפן ארויסשיקן אויך אויסשניטן פון צייטונגען און זשורנאלן, אפטמאל אויך בראשורן, וויפיל דאס זאל ניט קאסטען. מיט אנווייזונגען אליין, אפילו מיט אנווייזן דעם נומער פון א צייטונג אדער א זשורנאל און דעם נאמען פון א בראשורע, קען מען דא ניט יוצא זיין, ווייל דער ארבעטער־איינלייטער, דערהויפט אין דער פראווינץ, האט זעלטן א צוטריט צו אלטע נומערן צייטונגען און זשורנאלן און פארמאגט אפט ניט די נויטיגע בראשורן); דריטנס — און דאס איז דאס וויכטיגסטע — האבן אין ארדן אויסגעפעלט גענוג אנטוויקלטע איינלייטער, וואס זאלן קענען אויסנוצן די קאנספעקטן. דער ארדן וועט זיך דארפן פארטראכטן וועגן אט דער פראגע. אונז שטעלט זיך פאר, אז מען וועט דארפן ארגאניזירן איינלייטער־קורסן אין די פארשיידענע שטעט מיט אינסטרוקטאָרן פונ'ם צענטער. מען קען ארגאניזירן קורץ־טערמיניגע קורסן—אשטייגער, פיר אוונטען וועגן איין און דער זעלביגער פראגע; מען קען אבער אויך ארגאניזירן ברייטערע קורסן, וואס זאלן דויערן חדשים. אין ניו יארק איז מעגלעך צו ארגאניזירן אזוינע קורסן אין פארבינדונג מיט דעם אידישן ארבעטער אוניווערזיטעט.

די צווייטע אויפגאבע פונ'ם צענטער—סטימולירונג פון די ארטיגע ברענטשעס, איז געווען א סך שוואכער. דאס איז אפשר דער שוואכסטער פונקט אין דער פאליטישער אנפירונג פון דעם צענטער. די ארטיגע ברענטשעס האבן ניט גענוג געפילט, אז עס איז דא א קערפערשאפט, וואס זאל זיי ניט לאזן רוען. די אלגעמיינע אריענטאציע איז געקומען פון דעם צענטער, אנווייזונגען אויך, אבער אז דער צענטער זאל באמת וויסען, וואס יעדער ברענטש טוט אויף דעם פאליטישן געביט, אז דער צענטער זאל מונטערן און וועקן און אנווייזן און קריטיקירן און ארויסרופן צום לעבן די פייאיגקייטן פון פאליטישער פירערשאפט, וואס געפינען זיך ביי איינצעלנע מיטגלידער פון די ברענטשעס, — דאס האט אפט געפעלט. אין דעם זינן וועט מען דארפן זייער א סך פארבעסערן די ארבעט. דער צענטער דארף זיין ניט נאר א קערפערשאפט, וואס זיצט אויבן און שיקט אנווייזונגען אונטן, נאר ער דארף זיין אן אמת אנפירנדיגע אינסטיטוציע, וועלכע איז אויף טויזנטער אופנים פארבונדן מיט די ארטיגע ברענטשעס און די איינצלנע מיטגלידער.

מיר ווייסן, אז דאס פאדערט אנגעשטריינגטע ארבעט. מיר ווייסן, אז טיילווייז דארף דאס ערשט באשאפן די פראקטיק. נעמט מען אבער אין באטראכט, אז דער פאליטישער אינטערעס איז דא אין דער ברייטער מיטגלידער־מאסע, נעמט מען אויך אין באטראכט, אז מיר לעבן אין א צייט פון ברייטע קלאסען־פראנטן און וואקסנדיגע קלאסן־קאנפליקטן, ווערט קלאר, אז די ארבעט איז אי מעגלעך, אי זי קען זיין זייער דאנקבאר. מיר שטעלן זיך פאר א צענטראלע אינסטיטוציע, וואס איז ווי דער גענעראל־שטאב פון אן ארמיי: יעדער טראט פון יעדער ארמיי־אפטיילונג איז באקאנט דעם צענטער און ווערט אקטיווירט דורך דעם צענטער.

דערמיט ווילן מיר לחלוטין ניט זאגן, אז די לאקאלע איניציאטיווע איז ניט נויטיג. פארקערט; הונדערט מאל פארקערט. ערשט דעמאלט, ווען עס איז דא די לאקאלע איניציאטיווע פון די ראיאנען און פון די ברענטשעס, קען די אנפירערשאפט פון דעם צענטער זיין דערפאלגרייך. יעדע פראלעטאריישע אנפיר־ארבעט איז א געגנזייטיגע: צענטער און פעריפעריע באווירקן זיך איינע די צווייטע, באפרוכטבארן און סטימולירן די טעטיגקייט פון דעם גאנצן.

דערמיט גייען מיר איבער צו דער צווייטער זייט פון פראבלעם — דער טעטיגקייט אויף די ערטער. דער רעזולטאט איז אויך דא צופרידנשטעלנד. די אריענטאציע פון דער ארבעט איז ריכטיג. דער גרעסטער חסרון איז אבער דאס, וואס די ברענטשעס האבן זיך ניט גענוג באטייליגט אין פאליטישער ארבעט לויט זייער אייגענער איניציאטיווע, ניט ווארטנדיג אויף דעם צענטער. אמת, ווען מען וויל פארגלייכן די זיצונגען פון די ארדן־ברענטשעס מיט די זיצונגען פון די ברענטשעס, להבדיל, פון דעם „ארבעטער"־רינג, איז דער אונטערשייד ווי צווישן פולבלוטיגע פאליטיש־פאראינטערעסירטע פראלעטאריער און מיטגלידער פון א מושב זקנים. דאס הייסט אבער ניט, אז מיר קענען זיין איינגאנצן צופרידן מיט דער ארבעט אויף די ערטער. דא און דארטן האבן זיך די חברים נאך ניט באפרייט פון אלטע טראדיציעס, פון אלטע געוואוינהייטן. דא און דארטן מערקט זיך נאך א געוויסער ביוראקראטיזם, א געוויסע טרוקנקייט אין דורכפירן די „ביזנעס"—א ירושה פון יענעם טויטנדיגן גייסט, וואס פלעגט פארכאפן דעם אטעם פון יעדן נייעם מענטשן אין א ברענטש פון דעם „ארבעטער"־רינג. פון דער אנדערער זייט איז נאך דא א טענדענץ אין פארשיידענע ברענטשעס צו פארוואנדלען די זיצונגען אין לויטער פארווייילונג, עפעס אזוינס ווי קלוב־טעטיגקייט. מיר זיינען ניט געגן קלוב־טעטיגקייט. מיר האלטן, אז פארווייילונגען זיינען זייער נויטיג: זיי ברייגנען די מיטגלידער נעענטער איינער צום אנדערן; זיי שמידן צענויף דעם ברענטש אין א לעבעדיגער איינהייט. די פארווייילונגס־ארבעט טאר אבער ניט פארנעמען דעם פלאץ פון ברייטער פאליטישער דערציאונגס־ארבעט און פון באטייליגונג אין פאליטישע קאמפן. ווען מיר וועלן האבן אן ענגערע פארבינדונג צווישן די לאקאלע ברענטשעס און דעם צענטער, וועט לייכטער זיין אויסצומיידן אט די איבלען. אבער אויך אויף די ברענטשעס ליגט א פליכט זיך אפט צו באציען ערנסטער צו זייערע פאליטישע אקטיוויטעטן; דער עיקר: אויסצואַרבעטן אין זייערע איינענע רייען אזוינע חברים, וואס זאלן קענען אנפירן מיט דער ארבעט; און דער עיקר פון אלע עיקרים: הויבן דאס פאליטישע באוואוסטזיין און דעם פאליטישן אינטערעס פון יעדן איינעם אין די ברענטשעס.

אפשר איז דא דער פלאץ צו זאגן א וואָרט וועגן די לערער פון די שולן ביים אינטערנאציאנאלן ארבעטער ארדן. א לערער דארף ניט זיין א "ספעץ", ער דארף אויך זיין א פאליטישער אנפירער, א פאליטישער לערער און דערציער פון די דערוואקסענע אין דער שטאט אדער געגנט, וואו ער געפינט זיך. א לערער, וואס ווערט ניט קיין אנערקענטער געזעלשאפטלעכער טוער אין זיין שטאט אדער געגנט, איז אין די מערסטע פאלן

אב. וויקטאָר

אין אויפבוי און אין קאַמף

(דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער־אָרדן, צום ערשטן יאָר פון זיין גרינדונג,—א מתנה.)

דער וועק־רוף הילכיג רופט:
נאָך פליען האַלאָוועשקעס
אויף וועגן און אויף סטעזשקעס;
נאָך וואַרפט דער שונא קנוילן רויך,
און קריכט פאַרטייעט־שלאַנגיש אויפ'ן בויך...
נאָר אין די קאַמפן אויסגעפּרופט,
ווי וויין אין פּראָסט, ווי שטאָל אין פלאַם,—
זאָל זידן, ווי דער ים,
דער נייער אויפבוי־טאַט
פון פּראָלעטאַריאַט!
אין ריי! אין ריי!
צייל: איינס, מיר—איינס,
מיר—איינס אויף אַלע זיי...
אין אויפבוי און אין קאַמף.

און שטאַרקער שטייגט דער שאַל:
איר האָרעוואַניקעס פון איבעראַל
און אויך פון יעדן הויט־קאָליר,—
פאַר אַלע אייך צעעפנט שטייט די טיר
פון נייעם בנין—אייער היים און לאַנד.
דער גאָלד־באַליישטער, אַלטער, טוכלער קאַמער
וועט לאַנג ניט אויסהאַלטן די קלעפּ פון האַמער,
די שכיטן פונ'ם סערפּ, דעם טאַגן־געהופּער
פון שטעקלעך אויפ'ן פּויק.. מאַרש, פיס־געטופּער,
און אויפגעהויבן האַנט—
אין ריי! אין ריי!
צייל: איינס, מיר—איינס,
מיר—איינס אויף אַלע זיי...
אין אויפבוי און אין קאַמף.

און נים געפּויקט אויף טויטער פעל,—
דאָס פּויקן הערצער, וואַרפן בריאיג־הייסן שרויט.
אַ שטריק אויף טויטן טורעם—און דאָך אויף שוועל...
און אָנגעצונדן חורבה צום פאַרגיין אין רויט.
און אין דעם גוס פון פונקענברויז
אנטקעגן וואַקסט דאָס נייע הויז,
און בלוט צעזונגען פריש און יונג,
און דו, און איך אין „מיר" פאַרטרויט...
העי־אוכניעם!—און אַ שוואונג!—
אינאיינעם—און געבויט...
אין ריי! אין ריי!
צייל: איינס, מיר—איינס,
מיר—איינס אויף אַלע זיי...
אין אויפבוי און אין קאַמף.

אין האַנט אַ צירקל און אַ שנור,
צום גאַרטל—אַ גראַנאַט;
און אויג געצילט אויף שונא'ס שפּור
און אויף פאַרראַט..
די אַרבעט רופט: אַהער! אַהער!...
דער שונא פּרופט מיט אָפּהאַלט, מיט געשטער.
איז צום געצייג, איז צום געווער!
נו, איז אויף לעבן און אויף טויט...
אַ ביקס—און אויף דער וואַך!
אַ האַמער—און געבויט!...
אין ריי! אין ריי!
צייל: איינס, מיר—איינס,
מיר—איינס אויף אַלע זיי...
אין אויפבוי און אין קאַמף.

ניט ווערט אויך צו זיין אַ לערער פון קינדער, ווייל, ווי ס'איז שוין אָנגעמערקט געוואָרן, איז אונזער קינדער־דערציאונג—אַ פּאָליטישע דערציאונג. און דאָ מוזן מיר זאָגן, אַז אַ גרויסע צאָל לערער שטייט ניט אויף דער נויטיגער הויך, און אַזוי ווי דער אָרדן פירט איצט אָן מיט די שולן, איז זיין פליכט צו הויבן די פּאָליטישע קוואַליפיקאַציע פון דעם לערער־פּערסאָנאַל.

:: :: ::

ווייניגער ווי אַ יאָר אַז עס עקזיסטירט אונזער אָרדן. צו דער ערשטער קאָנווענשאָן קומען מיר מיט געזונטע דערגריי־כונגען, ניט געקוקט אויף בלויזן. קיין פּערפעקטע אַרבעט איז אין ערגעץ ניטאָ — און נאָך ווייניגער האָט מען דאָס געקענט דערוואַרטן פון אַ נייער אָרגאַניזאַציע, וועלכע מאַכט אירע ער־שטע טריט. דערמאָנט מען זיך, אַז פאַראיאָרן אין דער צייט איז דער אָרדן אַזוי גוט ווי נאָך ניט געווען אויף דער וועלט, מוז מען זיך זאָגן, אַז דער דורכגעלעבטער פּעריאָד האָט באַ־וויזן, אַז אין די ברייטע אַרבעטער־מאַסן איז דאָ גענוג שאַפונגס ענערגיע, גענוג מוט, גענוג קאַמפס־גייסט צו בויען, צו אַרבעטן און צו דערגרייכן.

מיט דער הילף פון אָט דעם גייסט, האַנט אין האַנט מיט אַלע ברייטערע אַרבעטער־מאַסן פון פאַרשיידענע שפּראַכן, ראַסן און אָפּשטאַמען, וועט דער אָרדן גיין פון דערפאָלג צו דערפאָלג.

די קומענדיגע קאָנווענשאָן וועט געווים געבן אַ נייעם שטוים צום ווייטערדיגן וואוקס און פאַרשטאַרקונג פון אונזער נייער אַרבעטער־פעסטונג.

אונזער ערשטע קאָנווענשאָן

(שלוס פון זייט 5)

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן ניט געקענט דערגריי־כען דאָס וואָס ער האָט דערגרייכט אין דער קורצער צייט פון זיין עקזיסטענץ. אַלס אַ קלאַסן־אָרדן ווי ער איז צוזאַמענגע־שטעלט, מוז ער האָבן יענעם קלאַסן־באַוואוסטזיין, יענעם קאָ־מוניסטישן גייסט, וואָס איז אַזוי נויטווענדיג פאַר אַן אַרבע־טער־אָרגאַניזאַציע.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז יענע אָרגאַ־ניזאַציע, וועלכע וועט פאַראייניגן די ברייטסטע אַרבעטער־כוחות, זיי באַפרייען פון קאַפּיטאַליסטישער הערשאַפט און פון בורזשואַזן איינפלוס, זיי דערהויבן קולטורעל צו דער מדרגה פון קלאַסן־קאַמף און פון אינטערנאַציאָנאַלער אייניגקייט.

פאַר אונזער קאָנווענשאָן שטייען זייער וויכטיגע פּראָבלע־מען פאַר'ן ווייטערדיגן גאַנג פון דער אַרבעט און פאַר דער אַנט־וויקלונג פון אונזער אָרדן. אונזערע דעלעגאַטן וועלן זיכער באַטראַכטן און לייזן די אַלע פּראָבלעמען מיט רעוואָלוציאָנע־רער ערנסטקייט און אין דער זעלבער קלאַסן־ליניע, וועלכע איז אָנגעדייטעט געוואָרן ביי דער גרינדונג־קאָנווענשאָן.

איך באַגרים אונזער ערשטע קאָנווענשאָן פון דעם אינ־טערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, פון וועלכער איך אַלס אַן אַר־בעטער פון שאַפּ האָב געהאַט די ערע צו זיין דער ערשטער נאַ־ציאָנאַלער פאָרזיצער.

קלמן מרמר

די קולטור־אַרבעט פון אינט. אַרב. אָרדן

די בורזשואזיע ווענדט אָן אַלע אירע מעגלעכקייטן צו באַ־איינפלוסן די אַרבעטער־מאַסן דורך איר קולטור. זי גיט זיי פאַל־שע אינפאָרמאַציע. זי שטעלט פאָר זייערע שונאים ווי פריינט און זייערע פריינט ווי שונאים. די אַרבעטלאָזיגקייט, דער קריזיס, די נויט, די ניט־זיכערקייט מיט׳ן מאָרגן, ראַדיקאַליזירט אַלץ גרעסערע מאַסן פון אַמעריקאַנער אַרבעטער. זיי זיינען גרייט פאַר מאַסן־אַקציעס. נאָר די בורזשואזע קולטור, אירע דערציאונג־אַנשטאַלטן, גאָט־הייזער, פאַרווייַלונג־פּלעצער, די פּרעסע און א. וו. פאַרבלענדן די אויגן פון די אַרבעטנדיגע מאַסן אין אַמעריקע זיי זאָלן ניט זען דעם וועג, וואָס פירט צו זייער באַפרייאונג.

דער ערשטער טריט פון דער פּראָלעטאַרישער קולטור איז דערפאַר: אויפקלערן די היגע אַרבעטער מאַסן איבער זייער פּאָליטישער און עקאָנאָמישער לאַגע. נאָר כדי אויפצוקלערן אַנ־דערע, מוז מען צוערשט אַליין זיין קלאָר און איבערצייגט. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט זיך דערפאַר גע־שטעלט די אויפגאַבע צו אַנטוויקלען זיינע מיטגלידער „אויף אַ פּראָלעטאַרישן אופן", דאָס הייסט, „געבן זיי אַזאַ קולטור, וואָס זאָל קלאָרער מאַכן זייערע מחות, פאַרשטאַרקן זייער ווילן, פאַרפעסטיגן זייערע רייען, מאָביליזירן זיי צום קאַמף געגן דער קאַפּיטאַליסטישער אָרדנונג, דערהויבן זיי צו דער מדרגה פון בויער פון אַ נייער געזעלשאַפט".

כדי צו דערהויבן זיינע מיטגלידער צו אָט דער הויכער מדרגה פון „בויער פון אַ נייער געזעלשאַפט", איז געווען נויטיג פריער פאַר אַלץ צו ענדערן אינגאַנצן דעם כאַראַקטער פון זיי־נע מיטגלידער־פאַרזאַמלונגען.

אין די בירגערלעכע אָרדנס — און אויך אין יענע פון זיי, וואָס טראָגן פאַרפירעריש דעם נאָמען „אַרבעטער"—פאַרנעמען זיך די מיטגלידער ביי זייערע זיצונגען אינגאַנצן אָדער צום גרעסטן טייל מיט אַזוינע געשעפטלעכע אנגעלעגנהייטן, וואָס קענען דורכגעפירט ווערן פון ספּעציעלע קאָמיטעטן. פּאָליטיש־געזעלשאַפטלעכע פראַגן ווערן זעלטן אָדער אינגאַנצן ניט באַ־האַנדלט.

עס פאַרשטייט זיך, אַז אַזוינע און ענלעכע פאַרזאַמלונגען קענען די אַרבעטער גאָרנישט אויפקלערן. די באַלעבאַטישע און די סאָציאַל־פאַשיסטישע אָרדנס ווילן דאָס גאָר ניט. זיי זיינען פולשטענדיג צופרידן מיט דער אויפקלערעכץ און באַלע־רעכץ, וואָס די אַמעריקאַנער בורזשואזיע גיט די היגע אַרבע־טער־מאַסן. נאָר דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן, אַלס פּראָטערנאַלע קלאַסן־אָרגאַניזאַציע, קען זיך דאָך ניט צופרידנ־שטעלן מיט אַזאַ צושטאַנד. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט דערפאַר גלייך אַרויסגעלאָזן דעם לאָזונג צו אַלע זיי־נע צווייגן (ברענטשעס), אַז זייערע מיטינגען זאָלן זיך אָנהויבן און ענדיגן פרי, כדי צו קענען אָפּגעבן גענוג צייט פאַר איינ־לייטונגען און דיסקוסיעס איבער טאָג־פראַגן. דערביי האָט דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן אָנגעוויזן, דורך אַ באַזונ־דער צושריפט זיין קולטור־קאָמיסיע, פונ׳ם 4טן אויגוסט, 1930, ווי וויכטיג דאָס איז, אַז זיינע ברענטשעס זאָלן האָבן וואָס מער איינלייטונגען און דיסקוסיעס. „די לינקע אַרבעטערשאַפט האָט ניט קיין מורא פאַר׳ן אמת", האָט דער צושריפט דערקלערט. „אדרבא, מיר ווילן, אַז די אַרבעטער־מאַסן זאָלן זיין גוט אינ־פאָרמירט איבער אַלע פראַגן פון טאָג. איינלייטונגען און דיס־קוסיעס האָבן אויך די מעלה, וואָס זיי לערנען די אַרבעטער רעדן און דעבאַטירן, וואָס זיינען נויטיגע וואַפן אין קלאַסנ־קאַמף".

קלאַסנקעמפער און „בויער פון אַ נייער געזעלשאַפט" מוזן זיין גוט אינפאָרמירט איבער אַלע געזעלשאַפטלעכע און קולטו־רעלע פּראָבלעמען, וואָס רירן אָן דאָס לעבן פונ׳ם אַרבעטער־קלאַס. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן, אַלס פּראָטער־נאַלע קלאַסן־אָרגאַניזאַציע באַשריינקט ניט זיין טעטיגקייט בלויז אינ׳ם מיטגלידער קרייז. זיין הילפס־אַרבעט איז ניט באַ־גרענעצט אויף זיינע דירעקטע מיטגלידער. זי איז אויסגע־שפּרייט איבער אַלע פראָנטן פונ׳ם קעמפנדיגן אַרבעטער־קלאַס. נאָר אַ באַזונדער „פּרוכטבאַרע טעטיגקייט" האָט דער אינטער־נאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן זיך אונטערגענומען צו אַנטוויק־לען אויפ׳ן געביט פון קולטור. ער האָט זיך געשטעלט די אויפגאַבע צו זיין דער אַוואַנגאַרד אויפ׳ן קולטורעלן פראָנט פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג. די קולטור־אַרבעט פונ׳ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן איז דערפאַר איינע פון די הויפּט־פונדאַמענטן פון זיין עקזיסטענץ. אַלע זיי־נע ברענטשעס דאַרפן זיך מיט באַזונדער ענערגיע אָפּגעבן מיט אויפקלערערישער און דערציערישער אַרבעט צווישן די ברייטע אַרבעטנדיגע מאַסן.

:: :: ::

פּראָלעטאַרישע קולטור נעמט אַרום אַלץ, וואָס פירט צו פאַרבעסערן און פאַרשענערן דאָס לעבן פון די ברייטע מאַסן. די קולטור טעטיגקייט פון די אַרבעטער מאַסן איז דערפאַר נאַ־טירלעך ענג פאַרבונדן מיט אַלע זייערע פּאָליטישע און עקאָנאָ־מישע קאַמפן. דאָך איז פאַר פּראַקטישע צוועקן דורכאויס נויטיג, אַז יעדע פּראָלעטאַרישע אָרגאַניזאַציע זאָל פון זיך אויס־טיילן אַ באַזונדער קולטור־דעפּאַרטמענט, וואָס זאָל זיך אָפּגעבן דירעקט מיט אויפקלערערישער און דערציערישער אַרבעט.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט דערפאַר אויפגעפאָדערט אַלע זיינע ברענטשעס, שטאָט און דיסטריקט קאָמיטעטן אויסצוטיילן פון זיך קולטור־קאָמיסיעס. ער האָט זיי אויך אויפגעפאָדערט, זיי זאָלן זיך ניט באַנוגענען מיט די לעק־טאָרן און פאַרווייַלער, וואָס די נאַציאָנאַלע קולטור־קאָמיסיע וועט אַרויסשיקן אויף אַ טור איבער׳ן לאַנד. נאָר יעדער שטאָט אָדער דיסטריקט זאָל דורכאויס אַנטוויקלען איינענע אָרטיגע קולטור־קרעפטן: לעקטאָרן, איינלייטער צו דיסקוסיעס, פאָר־לייענער, דעקלאַמאַטאָרן, זינגער, א. א. וו. דערביי זאָלן די נאָענטע שטעט און דיסטריקטן פון צייט צו צייט אַרויסהעלפן איינע די אַנדערע מיט זייערע אָרטיגע קולטור־קרעפטן.

די קולטור־קאָמיסיעס פון די ברענטשעס, שטאָט און דיס־טריקט־קאָמיטעטן פונ׳ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן זיינען אינסטרואירט געוואָרן צו אָרגאַניזירן לעקציעס איבער אַ ריי פּראָבלעמען פון פּאָליטיש־געזעלשאַפטלעכע טעמעס, פאַר וועלכע די נאַציאָנאַלע קולטור־קאָמיסיע האָט געגרייט קאָנ־ספּעקטן. כדי צו אַנטוויקלען לעקטאָרן און איינלייטער פון די מיטגלידער־רייען („רענק און פיילער") זיינען אין ניו יאָרק אָרגאַניזירט געוואָרן באַראַטונגען מיט די לעקטאָרן און איינ־לייטער פון די אָרטיגע ברענטשעס. אויף אָט־די באַראַטונגען זיינען פאָרגעלייענט און דערקלערט געוואָרן די קאָנספּעקטן, וואָס די נאַציאָנאַלע קולטור־קאָמיסיע האָט אַרויסגעשיקט צו אַלע ברענטשעס פונ׳ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. אַלע שטעט און דיסטריקטן פונ׳ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן זיינען אויפגעפאָדערט געוואָרן צו האָבן אַזוינע באַראַטונגען פון אָרטיגע לעקטאָרן און איינלייטער, ווי אויך אָנצופירן שמועסן איבער טאָג־פראַגן מיט׳ן צוועק צוצוגרייטן איינלייטער פאַר דיסקוסיעס אין די ברענטשעס. אחוץ דעם איז אויך גע־

פּלאַנט געוואָרן צו אָרגאַניזירן אין יעדן ברענטש שטודיר־גרופּן פאַר סיסטעמאַטישע קורסן אין עקאָנאָמיק און נאַטור־וויסנ־שאַפטן דורך לערער און דורך געשריבענע לעקציעס.

ניט אַלץ וואָס דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט געפּלאַנט אויפ'ן קולטורעלן געביט איז דורכגעפירט גע־וואָרן. זיינע געשריבענע לעקציעס האָט ער ניט געקענט דורכ־פירן צוליב די באַשריינקטע צאָל פּראָלעטאַרישע אידישע וויסנ־שאַפטלער אין אַמעריקע. אַנדערע זאַכן זיינען פאַרנאַכלעסיגט געוואָרן, אָדער ניט דורכגעפירט געוואָרן ווי ס'באַדאַרף צו זיין, צוליב אומדערפאַרנקייט אָדער מחמת אַנדערע חסרונות, אָפּ־נויגן, טעות'ן.

דאָך האָט דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן פאַר דער קורצער צייט פון זיין קולטור־טעטיגקייט אויפגעטאָן אַ היבש ביסל אַרבעט. צוערשט אויפ'ן געביט פון פּראָלעטאַרי־שער דערציאונג. ער האָט אַרויסגעגעבן צענדליגער טויזנטער עקזעמפּליאַרן פון פלוגבלעטלעך, ביכלעך און בראָשורן איבער פּאָליטיש־געזעלשאַפטלעכע פראַגן. ער האָט דורכגעפירט לעק־ציע־טורס איבער אַלע טיילן פון דאָס גרויסע לאַנד. אין זיינע ברענטשעס זיינען דיסקוטירט געוואָרן אַ גאַנצע ריי פּאָליטישע און סאָציאַלע פראָבלעמען. די ברענטשעס פונ'ם אינטערנאַ־ציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן מעסטן שוין זייער קולטורעלן צו־שטאַנד לויט'ן אופן ווי זיי פירן דורך זייערע זיצונגען. דער סימן פון אַ קולטורעלן ברענטש איז, ווען זיינע געשעפטלעכע זיצונגען ווערן געפירט אויף אַ געשעפטלעכן אופן, ווען זיינע מיטגלידער ריידן דאָרט קורץ און זאַכלעך; קיינער חזר'ט ניט איבער, וואָס אַנאַנדערער האָט שוין אַרויסגעזאָגט; טעכנישע אַנגעלעגענהייטן ווערן איבערגעגעבן צו ספּעציעלע קאָמיטעטן; בלייבט איבער גענוג צייט צו באַטראַכטן די דרינגנדע פּאָליטי־שע, עקאָנאָמישע און קולטורעלע פראַגן, וואָס פאָדערן אַ באַל־דיגן ענטפער; קען זיך דער ברענטש אָפּגעבן גרינטלעך מיט אַלערליי פּאָליטיש־געזעלשאַפטלעכע טעטיגקייטן. ער גיט זיך אָפּ מיט אָרגאַניזירן די פרויען, די יוגנט, די פרעמד־שפּראַכיגע, א. א. וו. ער בוויזט וואונדער אין בויען און אויפהאַלטן די קינדער־שולן פונ'ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

אויף אָט דעם לעצטן געביט, די דערציאונג פונ'ם אַרבע־טער־קינד פאַר'ן אַרבעטער־קלאַס, האָט טאַקע דער אינטערנאַ־ציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן צו פאַרצייכענען אַ היבש ביסל טע־טיגקייט. ער איז געווען פאַראינטערעסירט ניט בלויז אָנצו־האַלטן די עקזיסטירנדיגע שולן, נאָר ער האָט זיך אויך אָפּגע־געבן מיט שאַפן נייע. ער האָט פאַרעפנטלעכט אַ ריי לערנבי־כער, וואָס זיינען מיט אַלע זייערע פעלערן אַ גרויסע דערגריי־כונג. זיי זיינען, אַזוי ווי זיינע שולן בכלל ניט בלויז אַ נייער פּרוּוו אויפ'ן פּעדאַגאָגישן געביט. זייער עיקר איז, וואָס זיי העלפן צוגרייטן דאָס אַרבעטער־קינד שוין איצט זיך צו באַטיי־ליגן אינ'ם פּראָלעטאַרישן קלאַסנקאַמף און צו טאָן זיין טייל פרייוויליג, באַוואוסטזיניג.

און דאָס אַלץ איז דאָך נאָר אַ קליינער אָנהויב. די קול־טור־טעטיגקייט פונ'ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן האָט פאַר זיך גרויסע אויפגאַבן און גרויסע מעגלעכקייטן. שוין זיין אידישע סעקציע אַליין האָט אַ פאַרצווייגטע שול־סיסטעם, וואָס האַלט אין וואַסקן אין דער טיף און אין דער ברייט; אַ ביכער־פאַרלאַג, וואָס וועט זיך ניט אָפּשטעלן בלויז ביי בראָשורן און לער־ביכער, נאָר וועט זוכן צו באַפרידיגן אַלע קולטור־באַדער־פענישן פון די אידישע אַרבעטער מאַסן. די אידישע סעקציע פונ'ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן וועט אויך ביסלעך־ווייז אַרום זיך גרופּירן אַלע פּראָלעטאַריש־אידישע ליטעראַטור און קונסט־אָרגאַניזאַציעס און צוזאַמען אַרבעטן צו אַנטוויקלען די אַרבעטער מאַסן אויך אויפ'ן געביט פון ליטעראַטור און קונסט.

אָט די קולטור־טעטיגקייט פונ'ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבע־טער אָרדן וועט זיך נאָך ערשט פאַנאַנדערבליען, ווען צו זיין אידישער סעקציע וועלן צוקומען די סעקציעס פון אונגאַרישע, דייטשע, סלאָוואַקישע, פּוילישע, פינישע, רוסישע און אַנדערע אָרדן־מיטגלידער. (די „עספּעראַנטאָ"־ראָל פון דער ענגלישער שפּראַך אין נאָרד־אַמעריקע שאַפט ניט אָפּ די נויטווענדיגקייט פאַר באַזונדערע שפּראַך־סעקציעס פון ענגליש־ריידנדיגע אַר־בעטער, וואָס האָבן די זעלבע קולטורעלע אויפגאַבן ווי די אַנ־דערע שפּראַך־סעקציעס פון די אַמעריקאַנער אַרבעטער־מאַסן).

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז פונ'ם אָנ־הויב אָן געפּלאַנט געוואָרן אַלס אַן אינטערנאַציאָנאַלע אָרגאַני־זאַציע. זיין ציל איז צו פאַראייניגן אַרום זיך אַרבעטער מאַסן פון אַלע פעלקער און ראַסן אין אַמעריקע.

אַזאַ אַל־אַמעריקאַנישע פּראָטערנאַלע קלאַסן־אָרגאַניזאַציע האָט פאַר זיך גרויסע אויפגאַבן, פּאָליטישע, עקאָנאָמישע און קולטורעלע.

די קולטור־טעטיגקייט פונ'ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן דאַרף זיך אויסצייכענען, לויט'ן סאָוועטישן מוסטער, מיט אַן איינהייטלעכן אינטערנאַציאָנאַלן אינהאַלט, וואָס דריקט זיך אויס אין פילפאַרביגע נאַציאָנאַלע פאָרמען. דער אינטערנאַ־ציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן דאַרף באַפרידיגן די קולטורעלע באַ־דערפענישן פון אַרבעטער פון פאַרשיידענע אָפּשטאַמונגען און פון פאַרשיידענע שפּראַך־גרופּן.

שוין איצט, כאָטש זיין איבערוועגנדיגע מערהייט באַ־שטייט פון אידישע אַרבעטער, טראָגט דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן אַן אינטערנאַציאָנאַלן כאַראַקטער. פון די 111,000 עקזעמפּליאַרן פון בראָשורן און ביכלעך, וואָס דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט דאָס יאָר אַרויסגע־געבן וועגן זיין אָרגאַניזאַציע, זיינען איבער אַ העלפט (65,500) אַרויס אין אַנדערע שפּראַכן (ענגליש, איטאַליעניש, גריכיש, שפּאַניש). ביי עפנטלעכע אַרויסטרעטונגען מוז דער אינט. אַרבעטער אָרדן שוין איצט זיך באַנוצן מיט אַן אינטערנאַציאָ־נאַלער שפּראַך, מיט ענגליש, וואָס איז מער־וועניגער פאַר־שטענדלעך פאַר די אַמעריקאַנער אַרבעטער פון אַלע שפּראַך־גרופּן.

מיט דער אינטערנאַציאָנאַליזירונג פונ'ם אינטערנאַציאָ־נאַלן אַרבעטער אָרדן ווערט די פּראָלעטאַרישע קולטור־טעטיג־קייט דער באַזונדער אינסטרומענט פון אַלע זיינע שפּראַך־סעק־ציעס. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן וועט דעמאָלט מיט זיך פאַרשטעלן אַן אַל־אַמעריקאַנישן אָרקעסטער, וואָס שפּילט אויף פאַרשיידענע אינסטרומענטן דיזעלבע איינהייט־לעכע טענער:

„דאָס איז דער לעצטער שטרייט,
לאָמיר זיך מושטירן, און מאָרגן,
וועט דער אינטערנאַציאָנאַל
זיין דאָס מענטשלעכע געשלעכט!"

פונקען פון דורות...

פון נחום ווייסמאַן

פונקען פון ווייטן און פונקען פון חי,
אומעטום פונקען צעשפּרייטע —
מיר קלייבן אייך אַלע אָט איצטער צענויף
פונקען פון דורות פאַרזייטע!

וועט דרייסטער און פעסטער נאָך ווערן דער טראָט
און שטורמישער נאָך אונזער צאָרן;
העי, חבר פון שאָפּ, פון פאַבריק און זאַוואָד,
עס גייען פונקען פאַרלוירן!...

פונקען פון ווייטן און פונקען פון חי,
אין הערצער פון מאַסע געאייניגט —
עס פלאַקערט פאַנאַנדער זיך איצטער דאָס פייער —
און מיר אין דעם פייער פאַראייניגט!

דוד סיגעל

די ערשטע קלאַסן פראַטערנאַלע קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

פיינט און פריינט ווארטן אויף דער קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן ארבעטער אָרדן. מען ציילט די ברענטשעס. מען ציילט די מיטגלידער. מען ציילט דעם פארמעגן. מען מעסט און מען וועגט די קולטורעלע אויפטואונגען. מען שאַצט דעם איינפלוס, וואָס דער אָרדן האָט זיך דערוואָרבן אין דער ארבעטער באַוועגונג אין דעם משך פון זיינע צען מאָנאַטן פון זיין לעבן און טעטיגקייט. מען שאַצט אויף וויפיל ער האָט געהאָלפן אָדער אַליין אָנגעפירט ארבעטער־קאַמפּאַניעס סיי אַקטועל, סיי פינאַנציעל, און, ווי געוויינטלעך, זיינען דאָ אונטערשאַצונגען און איבערשאַצונגען. פריינט טוען עס פון צופיל ליבע. זיי זיינען בלינד צו זען די שוואַכקייטן און פעלערן, וואָס מיר האָבן באַגאַנגען אין דעם יאָר. פיינט טוען עס, ווייל זיי ווילן מינימיזירן אונזער וואוקס פון אונזער אָרדן, הגם זיי זעען שוין דעם אומפאַרמיידלעכן גאַנג פון בוי פון אַ קלאַסן־אָרדן, וואָס שאַפט זיך איצט אין דעם אַמעריקאַנעם פראַטערנאַלען לעבן.

די באַציאונג צו אונזער אָרדן אפילו פון דער ארבעטער־באַוועגונג. איז אין אַ געוויסער מאָס ענלעך ווי די באַציאונג פון אַלע פעלקער פון דער וועלט צום פינף־יאָריגן פּלאַן פון סאָוועטען־פאַרבאַנד. צוערשט האָט מען איראָניש פון אונז געשמייכעלט, ווען מיר האָבן גערעדט וועגן אַ קלאַסן־אָרדן. שפּעטער האָט מען גענומען מורא האָבן, און איצט האָט מען גענומען אונז אין דער שטיל באַקעמפן. אָבער גלייכצייטיג רעדט מען שוין וועגן אַליין אָננעמען אַזעלכע פּלענער צו ראַטעווען דעם באַנקראָטירטן צושטאַנד פון די פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס, וועלכע זינקען צוזאַמען מיט דער קאַפּיטאַליסטישער אָרדנונג.

מיט אַכט־צען יאָר צוריק, ווען מיר האָבן גענומען קעמפן אין די אַלטע אָרדנס פאַר אַ קלאַסן־ליניע, האָט מען אונז גערופן: טרוימער און איינגלעך. שפּעטער האָט מען אונז גערוואָלט פאַרשרייען אַלס ברעכער און צעשטערער. מען האָט אונז גענומען באַשטראָפן מיט פאַרשיידענע שטראָף־מיטלען, כדי אונז צו באַזייטיגן פון די אָרדנס. דערצו האָבן זיי, די סאָציאַל־פאַשיסטן, באַטיטלט אונז מיט'ן טיטל: „פאַרברעכער" און „צעשטערער" און אַז מיר קענען ניט בויען, און וואָלט מען אונז איבערגעגעבן די קאַסע, וואָלטן מיר זי צעטרענצלט. מיטגלידער וואָלטן ניט באַקומען זייערע בענעפיטס. מיר וואָלטן אַוועקגעגעבן די געלט צו דער קאָמוניסטישער פּרעסע און צו דער קאָמוניסטישער באַוועגונג.

אַ יאָר איז נאָך ניט אַריבער. מיר האָבן אַ קאַסע נאָענט צו פופציג טויזנט דאָלאַר. מיר האָבן געצאָלט פינקטלעך אַלע בענעפיטס יעדן מיטגליד אין זיין צייט. מיר האָבן אויסער דעם געשאַפן איבער 22 טויזנט דאָלאַר פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט", איבער 5 טויזנט דאָלאַר פאַר'ן „דעילי וואָרקער", איבער 7 טויזנט דאָלאַר פאַר'ן דרעסמייקער סטרייק, עטלעכע טויזענט דאָלאַר פאַר'ן „איקאָר" און קלענערע סומען פאַר אַנדערע ארבעטער־קאַמפּאַניעס.

אַ יאָר איז נאָך ניט אַריבער. מיר האָבן איצט ארום 200 ברענטשעס מיט נאָענט צוועלף טויזנט מיטגלידער. מיר פאַרמאָגן אַן איינגעאָרדענטן אַפּאַראַט איבער אַלע טיילן פון לאַנד, צווישן די אידישע ארבעטער, און מיר האָבן שוין געמאַכט אַן אָנהויב פון בויען אונזער אָרדן אויף אַן אינטערנאַציאָנאַלן מאַסשטאַב. מיר וועלן קומען צו דער ערשטער קאָנווענשאָן מיט 25 ברענטשעס פון פרעמדע שפּראַכן, פון וועלכע עס וועט זיין צען ענגלישע, אַכט איטאַליענישע און ברענטשעס פון ארמעניער, רומעניער, אוקראַינער, דייטשן, פּאָרטוגעזער, מעקסיקאַנער און גריכן.

מיר האַלטן שוין אויך מער ווי האַלב אין דעם פּראָצעס פון פאַראייניגן זיך מיט די דריי פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס, וואָס ארבעטן שוין פאַר אַ ליינגערער צייט. דאָס איז: די אונגאַרישע, רוסישע און סלאָוואַקישע, וואָס ציילן ביי פופצן טויזנט מיטגלידער. מיר וועלן אויך קומען צו דער קאָנווענשאָן מיט 25 יונגט ברענטשעס.

אַ יאָר איז נאָך ניט אַריבער, און מיר האָבן צעשמעטערט די באַגריפן פון די סאָציאַל־פאַשיסטישע דעמאָגאָגן אין די אַלטע אָרדנס, אַז מען קען ניט בויען אַ קלאַסן־אָרדן, וואָס זאָל דינען דעם צוועק פון פאַרזיכערן די ארבעטער אין צייט פון נויט, קראַנקהייט און טויט, און גלייכצייטיג זאָל ער אויך זיין אַן אינסטרומענט פון קלאַסן־קאַמף.

מיר האָבן אויסגעבויט אַ נייע אייזנבאַן איבער'ן לאַנד. מיר האָבן אויסגעלייגט רעלסן אין דער ברייט און אין דער ליינג, אויסגעבויט נייע און איבערגענומען אַלטע סטאַנציעס און האָבן געלאָזן לויפן אונזערע לאָקאָמאָטיוון מיט וואַגאָנעס איבער אונזער אייגענער אייזנבאַן־ליניע.

אונזער לאָקאָמאָטיוו גייט איבער אונזער אייזנבאַן אין געוויסע ערטער שנעלער, און אין געוויסע ערטער—לאַנגזאַמער. אין דעם איז קיין געפאַר ניטאָ. פריער אָדער שפּעטער וועט קיין ארבעטער ניט וועלן בלייבן אויסער דעם אָרדן און ניט זיין פון די פּאַסאַזשירן אין דעם לעבן, וואָס האַלט זיך איצט אין בויען. שטערונגען זיינען אָבער דאָ אין די אַלטע סטאַנציעס, וואָס מיר האָבן איבערגענומען בירושה פון די אַלטע אָרדנס. אונזערע מיטגלידער האָבן בלויז איבערגעשטעלט די מעבל און זעצן־פאַר די אַלטע פאָרמען אין אונזער אָרגאַניזאַציע, און אויף דעם וועט זיך אונזער קאָנווענשאָן דאַרפן פאַרטראַכטן.

אונזער ערשטע קאָנווענשאָן וועט געשטעלט ווערן צו פּראָבע פון איינעם פון די שאַרפסטע מיטלען, וואָס דאַרפן באַזייטיגן אונזערע שוואַכקייטן און אונזערע פעלערן דורך זעלבסט־קריטיק. און ווען איך זאָג: די קאָנווענשאָן, מיין איך די דעלעגאַטן איבערהויפּט, און אויך די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע.

ביי אונזערע קאָנפערענצן און פּלענומס אין דער פאַרגאַנגענהייט איז אונז אויסגעקומען צו הערן פון די דעלעגאַטן קריטיק, וואָס איז געווענדעט געוואָרן געגן שטאָט־קאָמיטעט, אָדער דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, און זייער ווינציג קריטיק געגן זייערע ברענטשעס, אָדער מיטגלידער, וואָס האָבן ניט דורכגעפירט אַלץ, וואָס איז אָנגעצייכנט געוואָרן פון דער נאַציאָנאַלער אָדער שטאָט־קערפּערשאַפט.

פּראָלעטאַרישע זעלבסט־קריטיק איז דער געזונטער אַנאַליז צו באַזייטיגן טעות'ן, וואָס ווערן באַגאַנגען און זיי ווייטער ניט צו מאַכן, און דאָס באַציט זיך סיי אויף דער קריטיק פון ארבעט, סיי אויפ'ן פּערסאָנאַל, וועלכער איז ניט פייאיג עס דורכצופירן.

אונזער קאָנווענשאָן פון דער ערשטער קלאַסן מאַסן־אָרגאַניזאַציע, וואָס האָט זיך אויסגעשפּרייט איבער'ן גאַנצן לאַנד, וועט דאַרפן אָנווענדן די מעטאָדע פון זעלבסט־קריטיק פון יעדן ברענטשעס אין יעדער שטאָט, און דאָס וועט געזונט מאַכן אונזערע ברענטשעס, און דורך דעם וועט פאַרמיטן ווערן די איבער'חזר'אונג פון די טעות'ן אין דער ווייטערדיגער ארבעט אין די ברענטשעס גופא.

אונזער קאָנווענשאָן וועט אויך דאַרפן אַרויסרוקן אין פּראָנט דאָס, וואָס אונזערע ברענטשעס האָבן געטאָן, אום דאָס

זאָל דינען פאַר אַ ביישפּיל פאַר אַנדערע ברענטשעס ווי אַזוי צו אַרבעטן אין אַ מאַסן־אָרגאַניזאַציע. איך וועל נעמען פאַר אַ ביישפּיל בלויז עטלעכע ברענטשעס: אַ קליוולאַנדער ברענטש פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן איז ניט נאָר געווען פאַרטראָטן 99 פּראָצענט אין דער דעמאָנסטראַציע געגן פּרעזידענט הוווער, ווען ער איז געקומען צו דער באַנקירן־קאָנווענשאָן אין קליוולאַנד, נאָר ער האָט אויך מיטגעפירט די גאַנצע אידישע אַרבעטערשאַפט אין קליוולאַנד.

ניו בראָנזוויק, אַ ברענטש פון 30 מיטגלידער, האָט מענלעך געמאַכט אַ הונגער־מאַרש פון איבער 300 צו ניו דזשערזי סטייט קעפּיטאָל מיט דעם, וואָס זיי האָבן געמאַכט פּלאַץ פאַר איבערצושלאָפן אַ נאַכט און געבן זיי צוויי מאָל עסן און אויך שפּייז אויפ'ן וועג. וועילענד, אַ ברענטש פון אַרום עטלעכע און דרייסיג מיטגלידער, האָט שוין געשאַפן איבער 600 דאָלאַר פאַר'ן „איקאָר", און ברענטש 4, ניו יאָרק, איבער 1,000 דאָל., בעת ברענטש 75, וואָס באַשטייט פון 160 מיטגלידער, האָט נאָך ניט איינגעטונקט אַ האַנט אין קאַלט וואַסער פאַר'ן „איקאָר".

קולטור־אַרבעט האָט ניט קיין גרעניץ, און, געוויינטלעך, צייַלט מען עס מיט דער צאָל ביכער, לעקציעס און פאַרווייַלונגען. דאָס, אָבער, דאַרף ניט זיין די גאַנצע מאַך ביי אונז. ביי אונז דאַרף מען פרעגן: וויפיל מיטגלידער האָבן באַזוכט די מיטינגען? וויפיל רענק־און־פייַלערס האָבן געגעבן איינלייטונגען פון די קאָנספּעקטן, וואָס מיר האָבן אַרויסגעגעבן? וויפיל מיטגלידער האָבן זיך אויסגעלערנט צו ריידן אויף אונזער שפּראַך און צו דיינקען אין דער אידעאָלאָגיע פון אַ קלאַסן־פּראָלעטאַרישער אָרגאַניזאַציע? וויפיל רענק־און־פייַלערס זיינען דורכ'ן ווינטער געבראַכט געוואָרן דורך דער אַנטוויקלונג פונ'ם אָרדן צום פאַר־פּראָנט און קענען פאַרנעמען די פירערשאַפט פון ברענטש, אָדער אין אַ העכערער קערפּערשאַפט?

אונזער קולטור־אַרבעט האָט פאַר זיך זייער אַ שווערע אויפגאַבע. אונזערע מיטגלידער קומען אין דער גרויסער מערהייט פון די אַלטע אָרדנס, וואו זיי האָבן איינגעזאַפּט אַלע אַלטע פאָרמען פון ריידן, דיינקען און באַטראַכטן זאַכן מיט דער מאָס פון דער אַלטער בורזשואַזער דעמאָקראַטיע.

אונזער קולטור־אַרבעט דאַרף זיין אין דעם פּעריאָד אַן אָנגרייפנדיגע, אַ שאַרפע, אַז עס זאָל אַרונטערדרייסן דעם אַלטן שימל ביי די מיטגלידער, וואָס זיינען ביי אונז און אָנגרייפן די אַלטע פּראָטערנאַלע רינגען, מיט וועלכע אונז קומט־אויס צו באַגעגענען זיך טאָג־טעגלעך. מיר האָבן צוויי אויפגאַבן: ערשטענס, בויען אונזער אָרדן, און צווייטנס, אַריינרייסן זיך אין די אַלטע אָרדנס און אַרויסנעמען פון דאָרט די אַרבעטער.

אונזער אָרגאַן, דער „פונק", דאַרף זיין ניט נאָר אַ קולטורעלער זשורנאַל, נאָר הויפּטזעכלעך אַ קאַמפּס־אָרגאַן, צו אָרגאַניזירן און רופן די אַרבעטער־מאַסן צו אונזער אָרדן. אויף אָט־דעם געביט האָבן אונזערע ברענטשעס אַ סך פאַרנאַכלעסיגט די אַרבעט, אַ סך פון אונזערע מיטגלידער, וואָס זיינען געווען גוטע קעמפער, אין דעם באָסישן רינג, זיינען אַנשלאָפן געוואָרן, געפינענדיג אַ וואַרימען ווינקל אין אונזער אָרדן און רוען זיך אָפּ. זיי האָבן שלעכט פאַרשטאַנען די אויפגאַבן פון אונזער קאַמף אין דעם באָסישן רינג און זיי פאַרשטייען ניט די אויפגאַבן פון בויען אַ קלאַסן־אָרדן.

וועגן אָרגאַניזירן די פרעמד־שפּראַכיגע ברענטשעס איז ביי אונז קיין דיסקוסיע כמעט ניט געווען, און עס איז שווער צו גלויבן, אַז אונזער מיטגלידערשאַפט האָט איינגענומען אָפּגעוואָרפן די פאָראורטיילן וועגן געמישטע אינטערנאַציאָנאַלע ברענטשעס, וואָס איז שטענדיג אָפּגעשטופּט געוואָרן אין די אַלטע באָסישע רינגען. זיי האָבן מורא־געהאַט טאָמער וועט זיי אויסקומען צו האָבן איין סעמעטערי פאַר אידן און ניט־אידן...

אויך די דיסקוסיע פון ווייסע שאָוויניזם איז ביי אונז נאָר ניט אָנגערירט געוואָרן. מיר וועלן ניט קענען אויפבויען אַ קלאַסן פּראָטערנאַלן אָרדן, וואו מיר וועלן זיך ניט באַפרייען אינגאַנצן פון דעם ווייסן שאָוויניזם. און זיך צו באַפרייען פון דעם שאָוויניזם איז ניט קיין לייכטע זאַך. מיר האָבן אָפּגעלעבט אַ סך יאָרן, וואו מען האָט געקוקט אויף דעם נעגער ווי אויף אַ נידעריגער באַשעפעניש. די ספּעציעלע פאַרפאָלגונגען געגן די נעגערן, דער „דזשים־קראָאיזם" און זייער סאָציאַלע רעכטלאָזיגקייט מאַכן זייער שווער דעם פּראָבלעם, אַז עס זאָל לייכט קענען געלייזט ווערן. דער פאַקט איז אָבער היינט, אַז 25 פּראָצענט פון דער אַמעריקאַנער אַרבעטערשאַפט באַשטייט פון נעגער־אַרבעטער.

די קאָנווענשאָן און די ברענטשעס וועלן דאַרפן די נעגער־פראַגע אַרויסרוקן צום פראָנט.

מיר האָבן ניט גענוג געטאָן צו פאַרבינדן אונזערע ברענטשעס מיט'ן בוי פון אונזערע לינקע יוניאָנס. אונזערע דיסקוסיעס, וואָס מיר האָבן געפירט, זיינען מער געווען פון אַן עקאָנאָמישן אינהאַלט, אָדער פינאַנציעלע שטיצע. אונזער אָרדען וועט ניט האָבן קיין דערפאָלג, אַזוי לאַנג ווי מיר וועלן ניט אויפבויען קיין באַוואוסטזיניגע אינדוסטריעלע יוניאָנס, וואָס זאָלן פירן די אַמעריקאַנער אַרבעטער צו רעוואָלוציאָנערע קאַמפען און זאָלן מאַכן אַ סוף צו דעם הפקר־לעבן פון דעם אַמעריקאַנעם אַרבעטער.

מיר האָבן געגעבן אַ סך פּרעסטיזש צום שול־וועזן דערמיט, וואָס מיר האָבן אַריינגענומען אונזערע שולן אין אָרדן. מיר האָבן געהאַלפן שאַפן און פאַרשטאַרקן די אַלטע. מיר האָבען אָבער פאַרגעסן דורכצופירן אַ אידעאָלאָגישע קאַמפּאַניע צווישן אונזערע מיטגלידער, וואָס זאָל פאַרבינדן אונזערע מיטגלידער מיט'ן שול־וועזן, אַז דאָס זאָל ביי זיי ווערן אַ נויטווענדיגקייט פון זייער טאָג־טעגלעכן לעבן. די פאַראייניגונג איז פאָרגעקומען אויף אַ מעכאַנישן אופן און, געוויינטלעך, ליידן פון דעם די שולן.

דער אַרבעטער רינג פּרובירט מיט זיין זעלבסטצופרידנקייט פאַרדעקן זיינע פאַרלוסטן און צעפּוילטקייט. דער אַרבעטער רינג טרומייטערט, אַז ער האָט אַריינגענומען איבער זעקס טויזנט נייע מיטגלידער. מיט דעם האָט ער געדעקט דעם פאַרלוסט לעצטן יאָר פון זיבן טויזנט מיטגלידער. ער דערציילט אָבער ניט, אַז זיינע נייע מיטגלידער זיינען עס די באַלעבאַטישע פרויען, וואָס זייערע מענער האָבן זיי פאַרשריבן אין דער „סאָסייעטי" און זיי קומען קיינמאָל ניט צו קיין מיטינג. דער אַרבעטער רינג טוט עס שוין פאַר די לעצטע עטלעכע יאָר און האָט שוין היינט פון זיינע 70 טויזנט מיטגלידער אַריבער 15 טויזנט פון די באַלעבאַטישע פרויען.

אונזער קאָנווענשאָן דאַרף אַרויסברייגנען אונזערע שוואַכקייטן, אום זיי צו פאַרמיידן אין אונזער ווייטערדיגער אַרבעט. אונזער קאָנווענשאָן דאַרף זיין אַן אָנהויב פון קאָנווענשאָנס פון יעדן ברענטש, וואו יעדער מיטגליד דאַרף זיך באַטייליגן און מאַכן אַ סך־הכל פון דער אַרבעט אין משך פון דעם יאָר.

די ערשטע קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן איז די קאָנווענשאָן פון אַ פּראָטערנאַלער קלאַסן־אָרגאַניזאַציע אין אַמעריקע. מיר האָבן געוויזן אונזערע שונאים אַז מיר זיינען בויער, אַז אין אַמעריקע איז מעגלעך אַ קלאַסן פּראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציע, וואָס זאָל דורכפירן אַן אמת'ע פּראָלעטאַרישע קולטור־אַרבעט. מיר האָבן באַשאַפן אונזער נייע באַן. אונזערע רעלסן ליגן אויף אַ געזונטן פּראָלעטאַרישן פונדאַמענט, און אונזער אַרבעט דאַרף זיך אַריינרייסן אין די אַלטע פּאַשיסטישע אָרדנס און אַרויסרייסן דעם פונדאַמענט פון אונטער די פיס פון די אַלטע, אָפּגעלעבטע און פאַרשימלטע אָרדנס.

די ערשטע קלאַסן־פּראָטערנאַלע קאָנווענשאָן פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן וועט אָפּשאַצן די אַרבעט פון דעם פאַרגאַנגענעם יאָר, וועט קאָרעגירן די טעות'ן און וועט אַוועקגיין אין אַ שנעלן גאַנג צו דער פאַרגרעסערונג פון פּראָלעטאַרישן קלאַסן־אָרדן, וואָס זאָל פאַרנעמען דעם אויבן־אָן צווישן אַנדערע קאַמפּס־אָפּאַראַטן אין דער אַרבעטער באַוועגונג אין אַמעריקע.

אונזער קולטורעלע אַרבעט

י. פינקלשטיין

אונזער קולטורעלע ארבעט האָט זיך ערשט אָנגעפאַנגען אין אָקטאָבער. פאַר אָט דער קורצער צייט פון זיבן חדשים זיינען פאַראייניגט געוואָרן די שולן מיט דעם אָרדן. און אויב אפילו מיר האָבן נאָך אין דער קורצער צייט ניט באַוויזן דורכצופירן אַ שטאַרקע אידעאָלאָגישע קאַמפּאַניע, האָבן מיר אָבער שוין מיט שטאַרקע פעדים צוזאַמענגעבונדן די ברענטשעס מיט די שולן. צום ביישפּיל, מיין ברענטש 135, האָט דעם שעפטום איבער שול 3, ווילאַמסבורג. איז כאָטש די מיטגלידער זיינען נאָך אידעאָלאָגיש ניט איינגאַנצן מיט דער שול, טוט דאָך דער ברענטש זיין אַרבעט. ער האָט פאַרשטייער אין דער פאַרוואַלטונג. פירט דורך די שול אַן אונטערנעמונג, פאַרקויפט דער ברענטש בילעטן, שיקט אַ באַגריסער צו דער אונטערנעמונג. גלייכצייטיג האָט די שול רעקרוטירט צוויי מיטגלידער פאַר'ן ברענטש. אַזוי אַז דער ענין שול און אָרדן ווערט איין גאַנצעס.

דאָס אַרויסגעבן כרעסטאָמאַטיעס פאַר די שולן, מיינט קאָנטראָל איבער די שולן, וואָס די קינדער לערנען. די בראָשורן און ביכלעך וועגן אָרדן, די צוויי גרעסערע בראָשורן „קאַפּיטאַליזם, סאָציאַליזם, קאָמוניזם" און „סאָוועטן־פאַרבאַנד בויט דעם סאָציאַליזם" און אַ ריי פּאַמפלעטן, וואָס האָבן צוזאַמען דערגרייכן די צאָל פון 178 טויזנט עקזעמפּליאַרן. 5 קאָנספּעקטן, „וואַל־קאַמפּאַניע", „5־יאָריגער פּלאַן", „ציוניזם". „שולן" און „דער דרעסמאַכער סטרייק". אַ רייע לעקטאָרן, וואָס האָבן באַזוכט 135 שטעט. אַרויסגעגעבן 7 העפטן „פונק". מיט אָט דער אָפּגעטאָנענער אַרבעט אויף דעם קולטור־געביט פאַר אַזאַ קורצער צייט האָבן מיר זיך ניט וואָס צו שעמען.

וועלן מיר זיך מיט דעם באַנוגענען? ניין! האָבן מיר שוין אַריינגעדרונגען טיף אין די ברענטשעס מיט אונזער אַרבעט? ניין! האָבן מיר שוין אַן אויסגעאַרבעטן וועג? נאָך ניט אין אַלע פּרטים, כאָטש עס וואָרצלט זיך שוין איין אַ ניי לעבן אין די ברענטשעס.

אונזער קאָנווענשאָן, די קומענדיגע נאַציאָנאַלע קולטור־קאָמיסיע, וועט מיט דער גרעסטער ענערגיע מוזן אויסוואָרצלען די אַלטער מאָדע פון פירן די מיטינגען און שאַפן אַ נייע: וואָס דאַרף אַן עקזעקוטיווע טאָן אין אַ ברענטש? וועלכע צושריפטען זיינען נויטיג צו ברייגגען צו אַ מיטינג? בכלל דאַרף יעדער ברענטש זיך אַביסל מער פאַרלאָזן אויף זיין עקזעקוטיווע. מען טאָר ניט האָבן קיין גרויסן טאָג־אָרדנונג און איבערהויפּט דורכפירן דעם באַשלוס פון אָנפאַנגען דעם מיטינג 8.30. די ברענטשעס טאָרן ניט מער ווי איין שעה אָפּגעבן פאַר די געשעפטן. דאָס וועט זיין פון אָנפאַנג אַ ביסל שווער, אָבער דאָס קען געהאָלפן ווערן דורך אַן אויסגעאַרבעטן פּלאַן, ווי אַזוי צו פירן די מיטינגען. וועט דער קומענדיגער נאַציאָנאַלער קולטור־קאָמיסיע געלינגען דאָס דורכצופירן, וועט די קולטורעלע טעטיגקייט אין די ברענטשעס פאַרנעמען דעם אויבן־אָן.

אונזער אָרדן האָט נאָך ניט אויסגעאַרבעט אַ קאָדרע טור. ברענטשעס זיינען נאָך אָרעם אין קולטורעלע כוחות, כאָטש איינינגע האָבן צופיל. די מערסטע מיטגלידער זיינען אַ יונגער עלעמענט, און אָפט פעלט דער איינלייטער. וואָס זאָל פון איין זייט אויסוואָרצלען די אַלטע מאָדע פון פירן די מיטינגען, און פון דער צווייטער זייט, אַריינטראָגן דעם נייעם לעבן פון אַ פּראָלעטאַרישער פּראַטערנאַלער רעוואָלוציאָנערער אָרגאַניזאַציע.

דאָס זעלבע אויפ'ן קולטור־געביט. אונזער באַגריף פון קולטורעלער אַרבעט איז ניט „אַ בריוועלע דער מאַמען", מיט וואָס באָסישע „רינגען" האָבן געקאָרמעט די אַרבעטער. ביי אונז הייסט קולטור־אַרבעט, ווען מיר אַנטוויקלען אין אונזער אָרגאַניזאַציע גוטע סטרייקער, וואָס גייען אויפ'ן פּיקעט־ליין און קעמפן געגן דער קאַפּיטאַליסטישער אָרדנונג. צו אַנטוויקלען אַזוינע טוער, וועלן מיר מוזן דורכפירן דעם פּלאַן פון דער קולטור־קאָמיסיע צו עפענען אין אידישן אַרבעטער אוניווערזיטעט אַ באַזונדער אָפּטיילונג פון אָרדן. אונזערע קורסן וועלן אויך מוזן געעפנט ווערן אין יענע שטעט וואו קיין אַרבעטער אוניווערזיטעט איז ניטאָ. אונזער בוך מוז אַריינדרינגען טיפער אין אונזערע ברענטשעס. מיר דאַרפן גרינדן אַזאַ פאַרלאַג, וואָס זאָל דורך דאָס יאָר אַרויסגעבן עטלעכע גוטע סאָציאַל־עקאָנאָמישע ביכער אויסער אַ ריי בראָשורן.

דער „פונק", דער זשורנאַל פון אָרדן, איז היינט צו טאָג אַ גוטער זשורנאַל, מיט זיין רייע אַרטיקלען האָט ער אָפּגעשפּיגעלט סאָציאַל און עקאָנאָמיש די פאַרשיידענע פּראָבלעמען; וואָס זיינען אַרויפגעשוואומען פאַר דער צייט. אין דעם פּרט איז ער הונדערט פּראָצענט גוט. אָבער דער „פונק" האָט פאַרפעלט צו זיין דער אָרגאַניזאַטאָר פון דעם אָרדן. דער פונק דאַרף זיין דעם אָרדנ'ס פּראָפּאַגאַנדיסט, דער אָרגאַניזאַטאָר, וואָס קומט יעדן חודש צו די מיטגלידער אין די הייזער. דער „פונק" האָט געהאַט אַ רייע גוטע אַרטיקלען, וויכטיגע אַרטיקלען; אָבער ער האָט ניט געהאַט אַ רייע אַרטיקלען איבער דער קולטורעלער זייט פון דעם אָרדן, געשריבן אין אַן אָרגאַניזאַציאָנעלער פאָרמע, פּראָפּאַגאַנדירן פאַר די ברענטשעס, די וויכטיגקייט פון דורכפירן קולטורעלע אַרבעט און ווי אַזוי זיי זאָלן דאָס דורכפירן. מיר האָבן געהאַט אַ רייע לעקטאָרן איבער'ן לאַנד, אַלע פון זיי שרייבער. בלויז דריי פון זיי האָבן געגעבן באַריכטן פון די שטעטלעך; אָבער קיין איין אַרטיקל איז ניט געווען, וואָס זאָל געבן אַן אמת'ע אָפּשפּיגלונג וועגן אונזער אָרגאַניזאַציע אין די ווייטערדיגע שטעט. מיר גייען זיך פאַרעיניגן מיט אַנדערע שפּראַכיגע אָרגאַניזאַציעס. מיטגלידער פרעגן, ווי אַזוי וועט עס אַרבעטן? וואָס פאַר אַ באַדייטונג האָט די פאַראייניגונג פאַר'ן אָרדן? דער „פונק" האָט געדאַרפט שרייבן וועגן דעם. מיר האָבן אַ מעדיקאַל דעפּאַרטמענט. אַ וויכטיגע אָפּטיילונג אין אונזער אָרדן. דרייסיג פּראָצענט פון אונזערע מיטגלידער אין ניו יאָרק געהערן נאָך ניט צו דעם דעפּאַרטמענט. עטלעכע אַרטיקלען וועגן דעם, אָנווייזן די וויכטיגקייט פון אַן אַרבעטער צו געהערן צו דעם דעפּאַרטמענט, איז ניט געווען אין „פונק". דער „פונק" האָט געדאַרפט זאָגן זיין וואָרט וועגן דעם אַרבעטער רינג מיט זיין רייע לעצטע קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע אַרויסטרעטונגען. ער האָט געדאַרפט געבן מאַטעריאַל וועגן דעם, כדי אונזערע מיטגלידער זאָלן זיך קענען באַנוצן מיט דעם געגן זייערע געוועזענע ברענטשעס. אפילו וועגן אונזערע שולן איז געווען זייער אַ קליינע אָפּשפּיגלונג אין דעם „פונק".

די קאָנווענשאָן אין איר דיסקוסיע וועט זיך דאַרפן אַרויסזאָגן, צי זאָל דער „פונק" בלייבן ווי ער איז, אָדער אַ ביסל גענדערט ווערן.

כאָטש די נאַציאָנאַלע קולטור־קאָמיטע האָט פאַר דער קורצער צייט אָפּגעטאָן אַ גרויסע טייל גוטע אַרבעט, שטעלט איר אָבער ניט אָפּ אַרויסצוקומע, צו אונזער קאָנווענשאָן מיט זעלבסט־קריטיק, ווייזן די אָפּגעטאָנענע אַרבעט און אָנצייגן די פעלערן און די ניט דערגרייכטע אַרבעט פון דער קולטור־קאָמיטע.

דער מעדיקאַל דעפּאַרטמענט אין דינסט פון די מיטגלידער

פון נ. שייפער

אין אַלע אונזערע אַרויסטריטן, סיי אין שריפט, סיי אין וואָרט, שטרייכן מיר אונטער אונזער קלאַסן־ליניע, אונזער איינגע פאַרבינדונג מיט דעם אַרבעטער קלאַס, זעלטן האָבן מיר אַ וואָרט צו זאָגן וועגן די בענעפיטן, וואָס דער אָרדן גיט זיינע מיטגלידער און זייערע פאַמיליעס.

איינע פון די בענעפיטן, וואָס איז אַ גאַנצע אינסטיטוציע, מיט דריי אָפּטיילונגען (דערוויילע) איז דער מעדיקאַל דעפּאַרטמענט. אין די בורזשואַזע און סאָציאַל־פאַשיסטישע אָרדנס פּויקט מען וועגן סעמעטערי, מעדיצינישע הילף, „סמאָוקערס", „סאָשעלס", א. א. וו. דאָס איז זייער הויפּט צוציאונגס־קראַפט, מיט וועלכער זיי זוכן אַריינצונאַרן די אַרבעטער אין זייערע אָרגאַניזאַציעס, כדי צו קענען זיי פּאָליטיש פאַרקויפן צו דעם באַלעבאַטים קלאַס. ביי אונז איז דערפאַר נאַטירלעך, אַז מיר זאָלן אונטערשטרייכן דעם קלאַסן־כאַראַקטער פון אָרדן און במילא גאַנץ אָפט מינימיזירן די בענעפיטן ווי אַ מיטל אַריינצוקריגן אַרבעטער אין אָרדן.

דער פאַקט, וואָס צו אַ קאָנפערענץ אין ניו יאָרק, ביי וועלכער עס האָט געדאַרפט געגעבן ווערן אַ באַריכט פון סעמעטערי־דעפּאַרטמענט אין ניו יאָרק, האָבן סיי דער באַריכט־אָפּגעבער, סיי די פאַרזאַמלטע זיך גוט אָנגעלאַכט, ווען דער פאָרזיצער האָט אָנאָנסירט, אַז איצט קומט דער באַריכט פון סעמעטערי־דעפּאַרטמענט. דאָס איז כאַראַקטעריסטיש פאַר אונזער אָרדן.

פונדעסטוועגן איז א טעות צו פאַרזען די ראָל וואָס סיי דער סעמעטערי־דעפּאַרטמענט, און שוין אָפּגערעדט, דער מעדיקאַל־דעפּאַרטמענט שפּילן אין דעם אויפבוי פון דער אָרגאַניזאַציע.

אונזער אָרדן שטרעבט צו ווערן אַ ברייטע מאַסן־אָרגאַניזאַציע. ער וויל אַריינבעמען ניט בלויז די שוין קלאַסן־באַוואוסטזיניגע אַרבעטער, נאָר הויפּטזעכלעך דאַרף ער זיין פּאַראינטערעסירט אַריינצונעמען די צוריקגעשטאַנענע אַרבעטער אויף וועמען די בורזשואַזע און סאָציאַל־פאַשיסטישע אָרגאַניזאַציעס האָבן נאָך אַ שליטה. און זיי קענען מיר ניט דערגרייכן שוין איצט מיט בלויז אונזער אַרבעטער־פּראָגראַם. ביי זיי שפּילן אַן אַנטשיידענע ראָל: דאָקטאָר, סעמעטערי, א. א. וו.

די אַקטיווע טוער אין די ברענטשעס האָבן אָפּט טענות—און מיט רעכט—ווארום מיר ריידן אַזוי ווייניג וועגן אונזערע בענעפיטן, וואָס מיר גיבן די מיטגלידער. מיט רעכט דערקלערן זיי, אַז וואָלטן מיר פּאָפּולער געמאַכט אונזערע בענעפיטן, וואָלט געווען א סך גרינגער צו דערגרייכן די צוריקגעשטאַנענע אַרבעטער.

דער מעדיקאַל דעפּאַרטמענט האָט דריי אָפּטיילונגען: דיסטריקט דאָקטוירים (13 דיסטריקטן), ספּעציאַליסטן־אָפּטיילונג און דענטאַל דעפּאַרטמענט. (דער דענטאַל דעפּאַרטמענט געפינט זיך אין 1 יוניאָן סקווער, צימער 803).

דער דיסטריקט דאָקטוירים סיסטעם אַרבעט אויף דעם באַזיס, אַז אָפּגעזען אין וועלכן ברענטש אַ מיטגליד געהערט, קריגט ער זיין דאָקטאָר אין דעם געגנט וואו ער וואוינט. די קאָסטן זיינען 22 און אַ האַלב סענט אַ חודש פאַר אַ סינגל מאַן, און 35 סענט אַ חודש מיט דער פאַמיליע. דער דאָקטאָר האָט די פליכט צו געבן מעדיצינישע הילף, סיי אין אָפּיס ביי זיך, סיי אין הויז 12 שעה אַ טאָג, פון אַכט אין דער פרי ביז 8 אין אָוונט, אָן קיינע עקסטראַ צאָלונגען. עס איז דער חוב פון יעדן מיטגליד צו באַריכטן אין אָפּיס די פאַלן, ווען אַ דאָקטאָר פאַרלאַנגט עקסטראַ באַצאָלט. ניט נאָר אַזעלכע פאַלן, נאָר יעדן פאַל פון שלעכטער באַהאַנדלונג, ניט קומען אין צייט. א. א. וו. דאַרף דער מיטגליד שריפטלעך באַריכטן אין אָפּיס, כדי דער אָפּיס זאָל קענען די אינצידענטן פאַרמיידן.

די ספּעציאַליסטן־אָפּטיילונג באַשטייט פון דאָקטוירים־ספּעציאַליסטן אויף פאַרשיידענע קראַנקהייטן, פאַר דער מינימאַלער סומע פון 3 ביז 5 דאָלאַר. די ספּעציאַליסטן, וואָס אַרבעטן אין אונזער מעדיקאַל דעפּאַרטמענט, זיינען מענטשן מיט רעפּוטאַציעס אין זייער פּראָפעסיע. צווישן זיי זיינען פאַראַן אַזעלכע, וואָס קריגן פאַר אַ פּריוואַטן וויזיט אַזוי פיל ווי 50 דאָלאַר. אין דעם דעפּאַרטמענט האָבן מיר שוין איצט פּראָפעסאָרן אויף במעט אַלע קראַנקהייטן. די פּראָצעדור צו קומען צו די ספּעציאַליסטן איז זייער איינפאַך. דער מיטגליד אָדער דעם מיטגליד'ס פרוי אָדער קינד, באַצאָלט אין אָפּיס, און דאַן קריגט ער אַ קאַרד צו דעם געגעבענעם ספּעציאַליסט. אויב דער מיטגליד דאַרף באַזוכן דעם ספּעציאַליסט אַ צווייטן מאָל, דאַרף ער שוין מער אין אָפּיס ניט קומען. ער צאָלט דאַן דירעקט דעם דאָקטאָר דעמזעלבן פּרייז, וואָס ער האָט דעם ערשטן מאָל געצאָלט אין אָפּיס.

דער דענטאַל דעפּאַרטמענט איז די אינגסטע אינסטיטוציע, וואָס מיר האָבן איינגעפירט פאַר אונזערע מיטגלידער. דער אָפּיס איז אָפן בלויז 1 חודש און מיט רעכט קענען מיר זאָגן, אַז אין דער אינסטיטוציע האָבן אונזערע מיטגלידער זיך געגוויסיגט זייער שטאַרק. שוין דער פאַקט אַליין, אַז דער אָפּיס ווערט צו קליין, באַווייזט, ווי נויטיג דער דענטאַל דעפּאַרטמענט איז.

אין דעם איין חודש האָבן זיך באַנוצט מיט דעם דענטאַל דעפּאַרטמענט איבער 150 מיטגלידער, און עס שטייט פאַר דער מעדיקאַל קאָמיטע שוין די פראָבלעם פון אָנשטעלן נאָך אַ דענטיסט. דער דערפאָלג פון דענטאַל דעפּאַרטמענט דערקלערט זיך הויפּטזעכלעך מיט דעם, וואָס ערשטנס, זיינען די פּרייזן פאַר אַרבעט פאַקטיש האַלב פון דעם, וואָס מען דאַרף צאָלן ביי אַ פּריוואַטן דענטיסט. צווייטנס, וואָס די אַרבעט ווערט גוט געמאַכט פון אַן עקספּערט דענטיסט. מיר קענען זיך דערלויבן צו האָבן די בעסטע אַרבעט, דערפאַר ווייל מיר זיינען צו קיינעם ניט געבונדן. טויג ניט דער דענטיסט, קריגן מיר אַן אַנדערן. דאָסזעלבע ווי מיט די דאָקטוירים.

וועלן מיר זיך אָפּשטעלן ביי די 3 אינסטיטוציעס? ניין. די מעדיצינישע קאָמיסיע אַרבעט אויף נייע איינריכטונגען, וועלכע זיינען נויטיג פאַר אונזערע מיטגלידער. דער פּלאַן איז צו עפענען אַ מעדיצינישן צענטער, כדי די מיטגלידער זאָלן קענען שפּאָרן מער געלט, ספּעציעל אין פאַלן, ווען עס זיינען נויטיג „טרימענטס". מיר גייען אָבער אויף אַ וועג פון אַבסאָלוטער זיכערקייט. מיר ווילן ניט עפענען קיין אינסטיטוציעס, וואָס זאָלן דורכפאַלן אָדער מיר זאָלן דאַרפן קומען צו די מיטגלידער נאָך פינאַנציעלער הילף פאַר'ן עפענען אָדער אָנהאַלטן די אינסטיטוציעס. איין דעפּאַרטמענט וועט עפענען דעם צווייטן, ביז מיר וועלן זען די פינאַנציעלע מעגלעכקייטן צו האָבן אַ מעדיצינישן צענטער.

ווי שנעל מיר וועלן דאָס דערגרייכן ווענדט זיך אָן דעם, ווי שנעל דער אָרדן אין ניו יאָרק וועט וואַקסן, און ווי גרויס די מיטגלידערשאַפט אין מעדיקאַל דעפּאַרטמענט וועט זיין.

דענטאַל דעפּאַרטמענט

פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן געפינט זיך אין 1 יוניאָן סקווער, צימער 803—8טער פלאָר.

אין דעם דענטאַל אָפּיס נעמען מיר אויף מיטגלידער פון אָרדן, זייערע פרויען און קינדער—אויף אַ שטאַרק רעדוצירטן פּרייז—און ניט מיטגלידער פון אָרדן—אויף עטוואָס אַ העכערן פּרייז, אָבער דאָך רעדוצירט אין פאַרגלייך מיט פּריוואַט דענטיסטן.

די אַרבעט ווערט געמאַכט אונטער דער פּערזענלעכער אויפזיכט פון דר. דזשאָזעפסאָן. אָפּיס אָפן פון 10.30 אין דער פרי ביז 7.30 אין אָוונט.

לואיס היימאַן

ניטאָ קיין תירוץ פאַר באַלאַנגען צום „אַרבעטער" רינג

ארבעטער מוזן געהערן צו דעם אינטערנאַציאָנאַלן ארבעטער אָרדן

כ'וויים ניט, מיט וויפיל מיטגלידער דער אינטערנאַציאָנאַלער ארבעטער אָרדן וועט קומען צו דער קומענדיגער קאָנווענשאָן, אָבער, איין זאַך איז זיכער: ווי גרויס די צאָל וועט ניט זיין, וועט עס נאָך ניט גרייכן די אַלע טויזנטער, וועלכע מען קען—מיט אַ ריכטיגן צוגאַנג און מיט געהעריגער אָנשטריינגונג — מאַכן פאַר מיטגלידער פונ'ם אינטערנאַציאָנאַלן ארבעטער אָרדן.

איבערהויפּט, דאַרפן די ארבעטער פון די יוניאָנס פאַרשטיין, אַז: פאַר זיי איז ניטאָ קיין ברעקל באַרעכטיגונג צו זיין אויסער דעם אינטערנאַציאָנאַלן ארבעטער אָדרן. איר וועט זעלטן טרעפן אַן ארבעטער, וואָס איז צופרידן מיט די רעכטע יוניאָנס. מיט וועמען איר רעדט, הערט איר די זעלביגע מעשה: די שלעזינגערס, די הילמאַנס, די קאופמאַנס, זיינען אַגענטן פון די באַלעבאַטים און ארבעטן האַנט־אין־האַנט מיט זיי, נאָך מער צו אונטערדריקן און פאַרשקלאַפן די ארבעטער. אי, פאַרוואָס געהערן זיי אין יענע יוניאָנס? אַלעמאַי גיבן אויף זיי די אַרבעטער ניט אַ שפּיי און שליסן זיך ניט אָן אין דער אינדוסטריעלער יוניאָן? איז דער תירוץ: די גיינגסטער, די פּאָליציי, די באָסעס, צווינגען צו געהערן אין די רעכטע יוניאָנס. די באָסעס פרעגן ניט: צי מען וויל, צי מען וויל ניט, זיי נעמען אַרונטער די „דיום" פון די „ווידזשעס" און שיקן עס צו די הילמאַנס און די שלעזינגערס, און ווער עס וויל ניט, ווערט אַרויסגעוואָרפען פון שאָפּ.

פאַרשטייען נאָך ניט די ארבעטער, אַז: די באַלעבאַטים קענען עס טאָן, כל זמן די גרויסע מאַסן זיינען אָנגעשראָקן, האָבען מורא זיך צו שטעלן אין קאַמף פאַר זייער רעכט צו באַלאַנגען אין דער יוניאָן, וואו זיי אַליין ווילן—און ניט דאָרט, וואו די באַלעבאַטים הייסן. וואָלטן אָט די אַלע, וואָס ווייסן און פאַרשטייען, אַז די הילמאַן און שלעזינגער יוניאָנס זיינען ניט מער ווי קאָמפּאַני־יוניאָנס, און אַז זיי דינען די אינטערעסען פון די באַלעבאַטים און ניט פון די ארבעטער, געוואָרן מיטגלידער פון דער אינדוסטריעלער יוניאָן און אויפגעהויבן דעם קאַמף אַלס אַן אָרגאַניזירטע מאַכט פאַר זייער רעכט, פאַר העכערע ווידזשעס, קירצערע שטונדן, בעסערע ארבעטס־באַדינגונגען, וואָלטן די באַלעבאַטים זיך געמוזט בויגן פאַר זייער מאַכט. אָבער דאָס צו טאָן נויטיגט זיך אַ גרעסערער גראָד פון קלאַסן־באַוואוסטזיין, וואָס עס פאַרמאָגן נאָך ניט דאָס די מערסטע ארבעטער.

אָבער וואָס פאַר אַ תירוץ קען אַן ארבעטער אָנגעבן אַלעמאַי ער געהערט נאָך צום באָסישן רינג, ווען ס'איז שוין פאַראַנען דער אינטערנאַציאָנאַלער ארבעטער אָרדן? דער ארבעטער רינג שטיצט דאָך די הילמאַן־שלעזינגער־קליקע. זיי זיינען דאָך איין באַנדע. טאָ ווי קען אַן ארבעטער, וואָס איז אַ פריינט פון סאָוועטן־פאַרבאַנד דערלאָזן, אַז מיט זיין געלט זאָל מען שטיצן די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע באַנדעס, וואָס פאַרנעמען זיך מיט סאַבאָטאַזש, און מיט צוגרייטן אַ מלחמה געגן סאָוועטן־פאַרבאַנד? און אַז דער ארבעטער רינג האָט געשטיצט און שטיצט איצט נאָך די אַבראַמאָוויטשעס איז דאָך אַלעמען באַוואוסט.

און ווי קען אַן ארבעטער, וואָס קעמפט געגן די הילמאַנס, שלעזינגערס און זיגמאַנס, דערלאָזן, אַז מען זאָל זיינע פאַרהאָרעוועטע דאָלאַרס, איבערגעבן אָט די אַגענטן פון די באַלעבאַטים, דורכצופירן בלוטיגע פּאָגראָמען? — ווי דאָס איז געווען דער פאַל מיט די געלדער, וואָס דער ארבעטער רינג האָט געגעבן זיגמאַנ'ען, וואָס האָט פּאָגראָמירט און צעבראָכן די יוניאָן, פאַרקויפט און פאַרראַטן די קלאָוקמאַכער, וועלכע קענען נאָך ביז היינט צו טאָג ניט קומען צו זיך פון יענעם פּאָגראָם און יענעם פאַרראַט...

די פּלאַטפאָרמע פון ארבעטער רינג — ווען ער האָט זיך געגרינדעט — איז געווען: שטיצן אַלע ריכטונגען אין דער ארבעטער באַוועגונג. אָבער די פּלאַטפאָרמע איז שוין לאַנג פאַרוואָרפן געוואָרן און איצט שטיצט דער ארבעטער רינג מיט וואָרט און מיט געלט בלויז איין ריכטונג—די „פאָרווערטס"־עס־פּי. ריכטונג. דער ארבעטער רינג איז געגאַנגען אַזוי ווייט ווי אויסשליסן אַ מיטגליד פאַר באַלאַנגען צו דער אינדוסטריעלער יוניאָן און פאַר אויספאָלגן אירן אַ באַשלוס.

דער פאַל האָט פּאַסירט אין שיקאַגאָ מיט חבר גאָרדאָן'ען. די שלעזינגער יוניע האָט דערקלערט אין „סטרייק" דעם שאָפּ וואו חבר גאָרדאָן האָט געאַרבעט. דער שאָפּ איז געווען אונטער'ן קאָנטראָל פון דער אינדוסטריעלער יוניאָן. דער סטרייק איז חלילה, ניט דערקלערט געוואָרן, כדי צו געווינען פאַר די ארבעטער בעסערע באַדינגונגען. אַה, ניין! דורך דעם „סטרייק" — ווי דורך אַ סך אַנדערע אַזעלכע „סטרייקס"— האָט מען געוואָלט די ארבעטער אַריינטרייבן אין דער שלעזינגער יוניע. פון באַלעבאָס האָט מען פאַרלאַנגט בלויז איין זאַך: ער זאָל צווינגען די ארבעטער צאָלן דיום אין דער שלעזינגער קאָמפּאַני־יוניאָן. ווייטער קען ער טאָן מיט די ארבעטער וואָס זיין האַרץ גלוסט. ניט נאָר דאַרף ער ניט פאַרבעסערן די לאַגע פון די ארבעטער, ער מעג אפילו נאָך פאַרערגערן זייער לאַגע. אָט אַזאַ מין פייק סטרייק האָט שלעזינגער'ס יוניע גערופן אין דעם שאָפּ וואו גאָרדאָן האָט געאַרבעט. פאַרשטייט זיך, אַז די אינדוסטריעלע יוניאָן האָט די ארבעטער געהייסן איגנאָרירן דעם פייק סטרייק און בלייבן ארבעטן — חבר גאָרדאָן, אַלס אַ מיטגליד פון דער אינדוסטריעלער יוניאָן האָט אויסגעפאָלגט דעם באַשלוס צוזאַמען מיט אַלע אַנדערע ארבעטער. גאָרדאָן איז אָבער אויך געווען אַ מיטגליד אין ארבעטער רינג, האָט מען געבראַכט אויף אים אַ קלאָגע, אַז ער סקעבט און מען האָט אים אויסגעשלאָסן פון ארבעטער רינג—פאַר „סקעבן"...

:: :: ::

די אמת'ע באַדייטונג פון דעם אורטייל קען מען באַגרייפן, ווען מען נעמט אין אַנבאַטראַכט, אַז אין ארבעטער רינג געפינט זיך אַ היבש ביסל אמת'ע סקעבס. און ניט בלויז סקעבס, נאָר סקעבישע באָסעס—און מען שליסט זיי ניט אויס. איינער קען זיין אַ באָס, מאַכן אַ לאָקאַוט אויף זיינע ארבעטער, אָנשטעלן סקעבס און גיינגסטערס, ער מעג צעשלאָגן, ארעסטירן פּיקעטס, פאַרשיקן זיי אין טורמע, און קען נאָך אַלץ בלייבן אַ מיטגליד, און נאָך אַ מאַכער אין ארבעטער רינג. אָבער אַ מיטגליד פון דער אינדוסטריעלער יוניאָן—קען ניט!... די שטעלונג פון ארבעטער רינג איז: זיי אַ באָס, אַ סקעב, באַלאַנג אין קיין יוניאָן ניט, אָבער, אין דער אינדוסטריעלער יוניאָן טאָרסטו ניט באַלאַנגען. אויב דו באַלאַנגסט דאָרט, ווערסטו אויסגעשלאָסן פון ארבעטער רינג.

האָבן די לינקע געקענט פאַרבלייבן אַ מינוט לענגער נאָך דעם ווי דער ארבעטער רינג האָט זיך געשטעלט אויף אַזאַ שטאַנדפּונקט? געוויס ניט.

פאַראַנען געגוג ארבעטער, וואָס באַלאַנגען נאָך צום „פאָרווערטס"־באָסישן רינג, כאָטש זיי האַלטן זיך פאַר סימפּאַטיקער פון דער לינקער באַוועגונג. אַ סך פון זיי באַלאַנגען נאָך דאָרט צוליב טראַדיציע. אַזוי פיל יאָרן באַלאַנגט, ווילט זיך ניט אַוועקגיין. אַנדערע, ווילן זיך ניט שיידן מיט די מיליאָנען, וואָס דער

דר. א. ליין

געזונט און דער אַרבעטער

א געזונט־כראַניק

דער מאָדערנער אינטעליגענטער אַרבעטער וואָלט געדאַרפט מאַכן א רעוואָלוציע אין זיין פּריוואַטן לעבן. אמת, מיר זיינען אַלע אונטער דעם איינפלוס פון דער בורזשואַזער דערציאונג און מיר טראָגן אויף זיך דעם שטעמפּל פון אַלטע געוואוינהייטן, וועלכע פּאַראַליזירן אונזער ווילן און ציען, שלעפּן אונז צוריק צו דער פאַרגאַנגענהייט. מיר זיינען איבערגעפילט מיט אבערגלויבנס אויף אַלע געביטן פונ'ם לעבען. אָבער אַן אָנשטרענגונג זיך צו באַפרייען פון די אַלע זאַכן וואָלט געווען מיט דערפאָלג און וואָלט יעדן איינעם פון אונז נעענטער געבראַכט צו דער פאַרווירקלעכונג פון דער סאָציאַלער רעוואָלוציע. די קאַפּיטאַליסטישע געזעלשאַפט פאַרשקלאַפט אונז ניט נאָר עקאָנאָמיש, נאָר אויך קולטורעל און האַלט אונז צוגעבונדן צו זיך מיט קייטן, וועלכע זיינען שטאַרקער פון אייזן. וויפיל פון די אַרבעטער און אינטעלעקטואַלן וועלכע באַטראַכטן זיך שוין פאַר פאַרגעשריטן קענען שטאָלצירן מיט א טיפער און גרינדלעכער אָפּרייסונג פון דער פאַרשפּריטער מאָראַל?

וויפיל שטייען שוין מיט ביידע פיס אַרויס פון די אַלטע, היפּאָקריטישע, שעדלעכע, סעקסואַלע באַציאונגען? ווער פון אונז איז פריי געווען פון די שטריק פון דעם שלעכט־פאַרשטאַנענעם פאַמיליען־לעבן און פון דעם גלויבן אין דער הייליגקייט פון דער פאַמיליע אַלס א גרונדלאַגע פון דער מענטשלעכער געזעלשאַפט?

נאָך וויניגער זיינען די, וואָס האָבן דעם מוט זיך ניט צו אונטערוואַרפן די דירעקטע און אומדירעקטע דיקטירונגען פון דעם הערשענדיגן קלאַס אין באַצוג צו **קליידער, מעבל, פאַלשע העפלעכקייטן, עסן, טרינקען**, און אַזוי ווייטער. שווער, אָבער ניט אוממעגלעך, איז זיך אַנטקעגנצושטעלן איינגעוואָרצלטער „אַנשטענדיגקייט" און ניט **נאָכצומאַכן** וואָס מיר זעען, ניט נאָכצוזינגען און נאָכצוטאַנצן וואָס מען שפּילט אונז פאַר פון אונזער קינדהייט, פון אונזער געבורט אָן. די סביבה אין וועלכער מיר זיינען געבוירן איז טאַקע שטאַרק, ווייל גרויס, אָבער פאַרפוילט און לייכט צו צערייסן. מיר קומען אין א וועלט, וועלכע מיר האָבן ניט געמאַכט, פאַר וועלכער מיר זיינען ניט פאַראַנטוואָרטלעך, און מיר קענען און מוזן זי פאַרענדערן און זי איבערגעבן אונזערע קינדער אין א צושטאַנד, וועלכער איז נענטער צו דער פאַרווירקלעכונג פון אונזערע און זייערע אידעאַלן. פּונקט אַזוי וויכטיג ווי צו שטאַרקן פאַר דער גרויסער געזעלשאַפטלעכער אומענדערונג, איז עס, אין דערזעלבער צייט, זיך אַליין צו רעוואָלוציאָניזירן, צו פאַרמעוועוען, זיך צוצוגרייטן.

דעריבער איז עס אומריכטיג פאַר אַן אויפגעקלערטן, קלאַסן־באַוואוסטזיניגן אַרבעטער אויפצוהאַלטן די אויף אים אַרויפגעצוואונגענע, **אָפיציעלע** געזונט־לערן, אָדער אַנצונעמען שווינדלערישע מעטאָדן פון „הייליגונג", פון קאַפּיטאַליסטיש־געשטימטע דאָקטוירים און רופאים.

מיר דאַרפן אויפבויען אונזער אייגענע מאָראַל סיי אין עפנטלעכן און סיי אין אינטימן לעבן. ניט דעריבער, צום ביישפּיל, ווייל די מאַיאָריטעט נאַראָנים שכור'ן ווען זיי האָבן נאָר די קלענסטע געלעגנהייט; ניט דערפאַר, ווייל אַנדערע טוען דאָס אויף צו לחבעיס א אידיאָטיש געזעץ און ווערן אויף אַזאַ אופן נאָך מער אידיאָטיש, דאַרפן מיר זיך אויך פאַרגיפטן און זיך פאַרוואַנדלען אין אומפאַראַנטוואָרטלעכע בידעריגע חיות, דינענדיג דעם קאַפּיטאַליזם דורך א פאַרקערטן וועג! ניט ווייל ס'איז געמאַכט געוואָרן און עס ווערט געמאַכט א קאַלאָסאַלע פּראָפּאַגאַנדע צו **רויכערן**, צוליב מער עקספּלואַטאַציע, מוזן מיר אויך טאַנצן אין קאָן! ניט ווייל מען האָט כיטערערהייט צוגעצוויגן די פרויען צום טאַבאַק־גיפט, כדי צו פאַרדאָפּלען די פּראָפיטן פון א שעדלעכער אינדוסטריע, דאַרפן די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטאַרינס האַלטן אין מויל א לעכערלעך רערל פון וועלכן עס גייט א רויך! ניט ווייל די פאַבריקאַנטן האָבן אַרויפגע־

„פאָרווערטס" גיט אָן אין נדן, אַז דער באָסישער רינג פאַרמאָגט; אַנדערע, ווידער, לאָזן זיך באַאיינפלוסן פון די לאָווסטאָניסטן, אַז: מען קען נאָך, זייענדיג אין דער אָפּאָזיציע, און קעמפנדיג אינעווייניג, ענדערן די פּאָליסי פון דעם „פאָרווערטס"באָסישן רינג. אָט די אַלע אורזאַכן האָבן קיין ברעקל זין ניט.

דער באָסישער רינג באַרימט זיך מיט זיין רייכקייט. דאָס מיינט אָבער ניט, אַז דער איינצעלנער מיטגליד קען דאָרט קריגן מער בענעפיט ווי אין אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. מען מוז האָבן אין זינען: דער גרעסטער טייל מיטגלידער אין באָסישן רינג זיינען שוין עלטערע מענטשן. דער יונגער עלעמענט ווייכט פון דאָרט. מען טאָר אויך ניט פאַרגעסן, אַז די קליקע וואָס באַלעבאַטעוועט דאָרט טוט עס ניט פון מצוה וועגן, זי לאָזט זיך גוט באַצאָלן פאַר אַלץ וואָס זי טוט—און אויך פאַר דעם וואָס זי טוט ניט—ס'איז דעריבער קלאָר, אַז אפילו פון מאַטעריעלן שטאַנדפּונקט איז עס ניט קיין גליק דאָרט צו באַלאַנגען. די בילס זיינען גרויס און די בענעפיטס קליין.

וואָס אַנבאַלאַנגט דער מעגלעכקייט צו ענדערן די איצטיגע פּאָליסי פון דעם באָסישן רינג, איז עס דער גרעסטער אומזין. דער באָסישער רינג וועט ווערן אַלץ מער רעכט און מער שוואַרץ. די איצטיגע קליקע וועט ניט אַרויסלאָזן די לייצעס פון אירע הענט. זי וועט באַלעבאַטעוועוען, יע אָפּאָזיציע, ניט אָפּאָזיציע. כל זמן די אָפּאָזיציע וועט זיין שוואַך, וועט ניט האָבן קיין ווירקונג, וועט מען איר דולדן. וועט זי ווערן א ביסל שטאַרקער, אָנהויבן קריכן אין די ביינער, האָט מען דאָך שוין די אויסגעפּרובירטע מיטלען: מאַכן „מעמבערס עט לאַרדזש", אויפלייזן ברענטשעס, אויסשליסן, גנב'ענען וואַלן. פאַרלאָזט זיך אויף די „פאָרווערטס"־באָיעס, זיי וועלן שוין צו זייערע ביזנעס אַטענדן.

די אַרבעטער מוזן איינזען אויך, אַז ניט בלויז דער באָסישער רינג, נאָר אויך זיין עק, דער אינדעפּענדענט אַרבעטער רינג איז ניט אינדעפּענדענט, און ניט קיין אַרבעטער רינג, נאָר בלויז א קליינער רינגעלע אין דער „פאָרווערטס"־עס־פּי־געוועערק־שאַפטן קייט, וואָס איז פאַרוואָרפן אַרום האַלז פון די אַרבעטער און ווערגט זיי און שטיקט זיי.

די אַרבעטער מוזן זיך באַפרייען פון דער קייט. זיי מוזן בויען זייערע אייגענע אָרגאַניזאַציעס.

יעדער אַרבעטער און פריינט פון דער לינקער באַוועגונג טאָר דאָרטן א מינוט לייגנער ניט בלייבן. אַלע וועלכע זיינען לויט די אינשורענס־געזעצן באַרעכטיגט צו ווערן מיטגלידער פונ'ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, מוזן דאָרט ווערן מיטגלידער, און לאָמיר אַלע מאַכן דעם אָרדן פאַר איינע פון די גרעסטע און מעכטיגסטע פּראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס, וואָס וועט שפּילן א וויכטיגע ראָל אינ'ם קולטורעלן, מאַטעריעלן און גייסטיגן לעבן פון די מאַסן, און אין זייער באַפרייאונגס־קאַמף.

צוואונגען די מאָדע וועלכע האָט זיך אַמאָל געפּאַסט נאָר פאַר פּראָס־טיטואירטע, זיך אומעסטעטיש צו פאַרבן די באַקן און די ליפּן און זיך צו ווייסן די נאָז און אויף אַזאַ אופן זיך צו פאַר'סמ'ען מיט גע־פערלעכע מאַטעריאַלן וועלכע דרינגען אַריין דורך דער הויט, איז עס כשר געוואָרן דאָס צו טאָן פאַר דענקענדיגע מענטשן פונ'ם ווייבלעכן געשלעכט. און מענער, וועלכע האָבן אַ ברייטערן בליק אויפ'ן לעבן טאָרן ניט פאָדערן פון זייערע געליבטע אַז זיי זאָלן אויסזען ווי פאַרצעלייענע ליאַלקעס מיט פאַרבלוטיגטע, פאַרשמוצטע, אוממענטש־לעכע, פאַרנאַגראַפישע ליפּן!

דאָס זעלבע קען מען זאָגן וועגן פעלערהאַפטן עסן און וועגן געשלעכטלעכע עקסצעסן און אויסשווייפונגען. איך בין ניט קיין מאָ־ראַליסט אָדער אַ פרעדיגער און איך אַנערקען ניט קיין שום מאָראַל. אָבער איבער מאָס אין סיי וועלכע פונקציעס פונ'ם לעבן, איז, אי־בערהויפּט ווען אָפט איבערהאַלט, זייער געפערלעך פאַר'ן געזונט און פאַר'ן גלייכגעוויכט, וועלכע מוזן דורך דעם צום סוף געשטערט ווערן צעשטערט ווערן. די מאָדעלן, וועלכע מיר האָבן פאַר זיך פונ'ם בור־זשואַזן סעקסואַלן לעבן זיינען זיכער ניט ווערט נאָכצופאָלגן. ניט נויטיג צו ווערן אַסקעטיגער אָדער אַ פּוריטאַנער, אָבער אַ געוויסע ריינקייט, שיינקייט און שכל'דיגקייט דאַרף אַריינגעמישט ווערן אין אַלע באַציאונגען צווישן אינטעליגענטע אַרבעטער־מענער און אַרבע־טער־פרויען.

געבורט־באַשרענקונג איז איינע פון די פראַגן, וועלכע זיי־נען שוין פולשטענדיג געלייזט אין די מוחות פון די פאָרטגעשרי־טענע און אויפגעקלערטע אַרבעטער. ס'איז אָבער ביי מאַנכע נאָך אַ צווייפל צי מען קען זי פאַרטיידיגן פונ'ם רעוואָלוציאָנער־סאָציאַלן שטאַנדפּונקט. נו, פאַר דער געזעלשאַפט אין אַלגעמיין איז די רע־גולירונג פון די געבורטן געבוי אַזוי וויכטיג ווי פאַר דעם וואוילי־זיין פון דעם איינצעלנעם. מען קען דאָס אַזוי אויסדריקן: „אויב דו האָסט צופיל קינדער, שאַדסט דו ניט נאָר דיר און די קינדער, נאָר מיר אויך. דו גרייטסט צו די רעזערוו־אַרמיי, די לוין־פאַר־קלענערער געגן מיר. דו מאַכסט דעם קאַמף פאַר אַ גרינדלעכער פאַר־בעסערונג אין מיינע אומשטענדן שווערער. דו דינסט דעם קאַפּי־טאַליזם, וועלכער וויל אַז אַרבעטער זאָלן האָבן וואָס מער קינדער אפילו אין דער אידעאַלסטער געזעלשאַפט וואָלט אַ ניט־באַרעכנטע, ווילדע, נאַרישע. אומענדלעכע פּראָדוצירונג פון קינדער געהאַט מיט דער צייט אַ קאַטאַסטראָפאַלע ווירקונג.

אָבער פערזענלעך איז עס אויך וויכטיג, כאָטש ס'איז דאָ ניט דערלויבט צו רעדן וועגן די מעטאָדן, אַז די אַרבעטער זאָלן זיך ניט צוהערן צו די פאַרשיידענע פאַרבאָטן פון בורזשואַזע און בורזשואַז־געשטימטע דאָקטוירים, וועלכע זיינען אַליין אָפט אומוויסנדיג אין די פּראַקטישע טיילן פון דער פראַגע. דאָס וואָס באַפרייט דעם אַרבעטער פון יעדן דאָקטאָר און פון יעדער געלט־אויסגאַבע איז דאָס בעסטע!

יעדנפאַלס איז **פאַרהיטונג** אומפאַרגלייכלעך בעסער ווי באַ־האַנדלונג, און קלוגע, רואיגע פאַרזיכט איז תמיד פּאַרצויגן אַן אונטערבערעכונג פון אַ שוואַנגערשאַפט. און זיכער אַ סך בילינער,— ווייל, אויב מען וויל, קאָסט אין דעם פאַל די פאַרהיטונג **גאַרניט**, בעת (בעאיים) די אָפּעראַציע פאַר דעם צוועק איז, ווייניגסטנס דאָ אין אַמעריקע, שרעקלעך טייער. טויזנטער דאָקטוירימלעך און אַנ־דערע מאַכן גרויסע סומען געלט דערפון. זיי פּראָפיטירן פון דעם וואָס מיר, די וואָס זיינען אַזוי סיטואירט, אַז מיר קענען ניט און ווילן ניט טאָן אַזאַ אומגעזעצלעכע אַרבעט, וואָס זאָגן זיך רעגלמעסיג אָפּ דערפון—און זיי עקספּלואַטירן די נויט פון די באַדערפטיגע פרויען און מיידלעך וויפיל עס לאָזט זיך נאָר. מילא, ביי רייכע קען מען נעמען אַ סך. אָבער ביי אָרימע אַרבעטערינס אָדער פרויען פון אַרבעטער, איז עס אַ שאַנדע און אַ פאַרברעכן. און דאָס געשעט יעדן טאָג. פאַר אַ לייכטער שטיקל אַרבעט, וועלכע דויערט צען מי־נוט, פאָדערט מען 75 אָדער 100 דאָלאַר און נאָך מער. די בלוטזויגער „פאַרדינען" אָפט צווישן טויזנט און צוויי טויזנט דאָלאַר אַ טאָג!

דאָס זעט אויס איבערטריבן, אָבער דאָס איז אַ פאַקט.

איך קען דאָקטוירים, וועלכע שרייען אַז זיי זיינען „אַרבעטער־פריינטלעך" און טוען דאָס. איינער איז פאַראַיאַרן געשטאַרבן אי־בערלאָזנדיג אַ ריזיגן פאַרמעגן, וועלכעס איז אויף אַזאַ אופן צענויפ־געשאַרט געוואָרן פון אַרבעטס־בלוט, אַרבעטער־טרערן, אַרבעטער־שוויים!

די פרויען וואָלטן זיך געקענט העלפן, **צווינגנדיג** די שווינד־לער זיך צו באַנוגענען מיט אַ פיל קלענערער סומע.

אין דער סאָוועטן־רעפּובליק, וואו די היפּאָקרישטסטווע פון גע־זעצלעכקייט און פאַלשער מאָראַליטעט איז פאַרשוואונדן און וואו מען רעספּעקטירט די פרוי, גייענדיג נאָך דעם פּרינציפּ, אַז דער קערפּער פון דער פרוי געהערט דער פרוי, זיינען אַזעלכע שווינדל און אויס־זויגונגען מער ניט מעגלעך, ווייל שוואַנגערשאַפט־אונטערברעכונגען, דאָרט וואו נויטיג, זיינען געוואָרן לעגאַל און פולקאָמען אומשענד־לעך.

אין אָפיציעלן מעדיצינישן זשורנאַל פון דער „אַמעריקאַן מעדי־קעל אַסאָסיאַיישאָן" פונ'ם 21טן מערץ איז דערשינען אַן אַרטיקל, וועלכער ווייזט אָן אויף די פאַרטשריטן פון געזונט אין דער אוק־ראַינע. שטייט דאָרט: „די פאַרבעסערונג פון די לעבנס־באַדינגונגען פון דעם אוקראַינישן פאָלק אַלס אַ פאָלגע פון דער אָקטאָבער־רעוואָ־לוציע, האָט געפירט צו אַ פאַרקלענערונג אין דער שטערבלעכקייט פון דער באַפעלקערונג... די טויטן־פאַלן אין 1928 זיינען געווען מיט 36 פּראָצענט קלענער ווי אין 1913. ווען מען פאַרגלייכט 1927 מיט 1910 געפינט מען, אַז די שטערבלעכקייט איז געוואָרן מיט אַריבער 57 פּראָצענט נידעריגער. די טויטן־פאַלן אין די קינדער־יאָרן זיינען אויך אַ סך פאַרקלענערט געוואָרן: מיט 45 פּראָצענט אין כאַרקאָוו".

דאָסזעלבע איז אויך געשען אין מאָסקווע; אַ כמעט 50־פּראָצענ־טיגע פאַרקלענערונג פון קינדער־שטערבלעכקייט. אין מינסק געפי־נען מיר כמעט 56 פּראָצענט.

אָבער די געזונט־פאַרבעסערונג איז ווייט פון אַזעלכע גינסטיגע רעזולטאַטן אין די שטעט, וועלכע האָבן פריער געהערט צום צאַרן־רוסלאַנד און זיינען איצט אַ טייל פון נייע לענדער, ווי וואַרשע, ריגע, קאָווגע.

ווי אַזוי מען **דעקרעטירט** געזונט אין דער אַרבעטער־רעפּוב־ליק קענען מיר זען אין אַ נאָטיץ אין אַן ערשט־דערשינענעם נומער פון דער גרויסער פּראָנצויזישער מעדיצינישער וואָכנשריפט „אַלאַ פּרעסס מעדיקאַל": „דער קאָמיסאַר ראַט האָט באַשלאָסן צו פאַר־שטאַרקן דעם קאַמף געגן די **עפידעמיען** און האָט פאַרגעשלאָגן דעם קאָמיסאַריאַט פון עפנטלעכן געזונט אויסצואַרבעטן ראַדיקאַלע מיטלען, וואָס זאָלן שנעל אונטערדריקן טיפוס, מאַלאַריע און קינ־דערישע אָנשטעקנדיגע קראַנקהייטן. די עפידעמיען מוזן פולשטענ־דיג און איבעראַל פאַרשווינדן **העכסטנס ביז סוף** 1932".

דאָס איז ניט קיין שפּאַס. דאָס איז אַ גרויסער ערנסט. עס קען און וועט פאַרווירקלעכט ווערן. דער שרייבער פון אָט די שורות האָט נאָך מיט יאָרן צוריק דערקלערט, אַז אַלע אָנשטעקנדיגע קראַנקהייטן, איינגעשלאָסן די וועגערישע, קענען גאַנץ און שפּורלאָז פאַרשווינדן; אַז נאָך דער נידערלאַגע פון דעם קאַפּיטאַליזם וועלן די מערסטע קראַנקהייטן אויפהערן צו עקזיסטירן. כ'האָב תמיד געגעבן אַ געגויע ליסטע פון די חולאַת'ן, אי אָנשטעקנדיגע אי אַנדערע, צייגנדיג ווי יעדע פון זיי האָט, אַחוץ אינדיווידועלע אורזאַכן, אויך, און מער־סענט, סאָציאַל־עקאָנאָמישע, און אַז זיי מוזן אַן וועלן פאַרשווינדן. נאָטירלעך, איז אַן אָנשטרענגונג נויטיג, אָבער זי איז ווערט. און מאַנכע קראַנקהייטן קענען באַלד פאַרטריבן ווערן דורך אויסרייני־גונג, פאַרניכטונג פון די אורזאַכן, אויפקלערונג, פאַרבעסערונג פון לעבן און עסן. צו דעם דאַרף מען ניט קיין געוויינטלעכן דאָקטאָר אָדער היילער, נאָר אַ געזונט־אינזשיניר, אַ געזונט־פאַרוואַלטער, אַ געזונט־לערער. אפילו דאָ אין אַמעריקע, און הייַנט צו טאָג גיט מיר די מעגלעכקייט צו אַרבעטן מיט אַ גרופּע קלוגע אַרבעטער און זייער געזונט קען אין קורצן, אין אייניגע יאָר, אַ סך פאַרבעסערט ווערן, כאָטש, נאָטירלעך, ניט אַזוי פיל, ווי אין סאָוועטן־פאַרבאַנד.

פעלער־אויסבעסערונג

אין מיין אַרטיקל פונ'ם אַפּריל־נומער האָבן זיך אַריינגעכאַפּט פאָלגנדע דרוק־פעלערן: אָנשטאָט **אויב פאַרנאַכלעסיגט** אָדער שפּעטער געהיילט **איז ער פאַרלוירן**", דאַרפן די ווערטער „אָדער שפּעטער געהיילט" גאָר ניט שטיין, ווייל אויב מען איז שפּעטער גע־

ב. מאָזער

טעות'ן אין אונזער שול־אַרבעט

(דיסקוסיע אַרטיקל)

פּראָיעקטן

ביים לעצטן צוזאַמענפאָר, וואָס איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן אין פילאַדעלפיע, האָט מען אָנגענומען דעם פּראָיעקטן־מעטאָד פאַר אונזערע שולן. אָט דער מעטאָד איז ניט גאָר ניי. פאַר אונז אָבער איז דאָס געווען א נייע ווענדונג. מיר האָבן באַדאַרפט איינשטעלן אונזערע לימודים אַזוי, אַז די גאַנצע אויפמערקזאַמקייט זאָל קאָנצענטרירט ווערן אויף קאָנקרעטע געגנשטאַנדן און אין פּאַסיגער צייט.

איז אַריבער א יאָר צייט. איז צייט אונטערצוציען א סך־הכל.

האָבן מיר א סך דערגרייכט מיט די פּראָיעקטן? איז אונזער שול אין איר מהות א סך באַרייכערט געוואָרן? און וואָס זיינען בכלל די רעזולטאַטן?

עס וועט שווער זיין צו געבן א פּאָזיטיוון ענטפער אויף אַלע פראַגעס. און דאָס איז ניט דערפאַר, ווייל דער פּראָיעקטן־מעטאָד איז ניט צוגעפּאַסט פאַר אונזערע שולן. ניין!

דער גרויסער טעות איז באַשטאַנען אין דעם, וואָס מיר זיינען צוגעטראָטן צום ענין אויף א מעכאַנישן אופן. מיר האָבן פּשוט אַריבערגעטראָגן א מעטאָד אין אונזערע שולן און מיר האָבן זיך ניט גענוג פאַרטראַכט, וואָס מיר קענען דורכפירן און וואָס ניט. מיר האָבן ניט גענוג אָפּגעמאָסטן אונזערע מעגלעכקייטן און לויט זיי איינגעשטעלט אונזער אַרבעט, נאָר פאַרקערט. מיר האָבן אָנגעוואָרפן א מאַסע מאַטעריאַל און דערנאָך ערשט האָבן מיר זיך אַרומגעקוקט, אַז מיר וועלן אים בשום אופן ניט קענען באַהערשן. מיר האָבן גענומען א מעטאָד פון א גאַנצער שול, מיט טויזנטער מעגלעכקייטן און ווי א שאַבלאָן אים אַריבערגענומען צו אונז, אין אונזערע ענגע, דאַלעד אַמעס.

מיר האָבן פאַרגעסן, אַז דערווייל האָבן מיר נאָך דערגאַנצונגס־שולן. אַז מיר דאַרפן בייקומען אָן א שיעור שוועריקייטן. אַז אונזער לאַגע איז בכלל ניט א נאָרמאַלע.

אונזערע קינדער וואָלטן באַדאַרפט זיין מער ווי גאַנץ'יש זיי זאָלן קענען באַנעמען דעם פאָרגעלייגטן מאַטעריאַל.

דאַרפן מיר לערנען פון אָט דער דערפאַרונג.

1) מיר דאַרפן זייער א סך אָפּקלייבן פון דעם איצטיגן מאַטעריאַל. די גאַנצע קאָנצענטראַציע דאַרף זיין אויף עטלעכע, וויכטיגע פּראָיעקטן און אַזוי אַרום ניט ווערן געטריבן פון דער צייט, שנעלער צו פאַרענדיגן איין פּראָיעקט, כדי צו קענען אָניאָגן א צווייטן.

2) דער פּראָיעקט פאַר'ן ערשטן יאָר דאַרף איינגאַנצן איבערגעביטן ווערן. ער דאַרף זיין מער צוגעפּאַסט צו קינדער פון דעם עלטער.

3) מיר דאַרפן צוגעבן איין פּראָיעקט, וואָס דאַרף זיין דער וויכטיגסטער אין אונזער אַרבעט. איך מיין, אַן אַנטירעליגיעזן. מיט אַגיטאַציע אַליין קענען מיר זיך ניט באַנוגענען. דער לימוד דאַרף פאַרנעמען אַן אָנגעזען אָרט. לאָמיר שוין אַמאָל אויפגעבן אונזער נייטראַליטעט צו דעם ענין רעליגיע. עס איז די העכסטע צייט, אַז מיר זאָלן שלאָגן דאָרט, וואו קלעפּ זיינען נויטיג.

4) דורכקוקן די פּראָיעקטן און אַריינטראָגן אין זיי מער סיסטעמאַטישקייט. אויסשיילן די וויכטיגסטע.

5) לאָמיר אויפהערן אַזוי פיל ריידן צו די קינדער. לאָמיר זיי געבן אַרבעט און ניט אַגיטירן. לאָמיר דערציען און ניט פּראָפּאַגאַנדירן.

אויב דאָס וועט געטאָן ווערן, וועלן מיר טאַקע, א דאַנק די פּראָיעקטן, עפּעס קענען אויפטאָן. די פּראָיעקטן זיינען נאָר דעמאָלט א יש ווען ס'איז אין זיי פאַראַן א טאָלק. ווען מען דאַרף זיך ניט טאָפּטשען און זוכן אַן אויסוועג. לאָמיר דאָס טאָן ביים איצטיגן צוזאַמענפאָר.

מיטל־שול

א ביטערע ירושה טראָגן מיר אויף אונזערע פּלייצעס. מיר מוזן האָבן די גרעסטע מיטל־שול אין לאַנד. פאַר שטייט זיך, אין יענע גוטע, אַלטע צייטן, האָט זיך עס געלוינט. עס האָט אַזוי שיין געקלונגען די באַרימעריי: „די גרעסטע מיטל־שול". אָבער וואָס די מיטל־שול איז? וואָס גיט זי דעם שילער, ווען ער פאַרענדיגט זי? וואָס זיינען די רעזולטאַטן פון יאָרן לערנען? וויפיל פּראָצענט גייען דורך די מיטל־שול און וואוהין דערגיין זיי? וועגן דעם האָט מען ניט גערעדט. די דעקאָראַטיווע זייט האָט געשפּילט די הויפּט־ראָל. א קאָנצערט יעדן יאָר. א זשורנאַל מיט שאַפונגען פון מיטל־שולניקעס. דאָס האָט אַזוי גוט געפּאַסט צום רימל. אידישקייט איז געוואַקסן אין דער לענג און אין דער ברייט.

נו, זיינען מיר פּטור געוואָרן פון יענער פירערשאַפט. האָבן מיר דורכגעפירט א גרינטלעכע רעוויזיע אין פּראָגראַם. שטעלען מיר זיך איצט גאַנץ אַנדערע צילן מיט אונזער מיטל־שול. אויך איצט זיינען די טויערן אָפן פון דער מיטל־שול פאַר יעדן שילער וואָס קומט נאָר און זאָגט: „איך וויל גיין אין מיטל־שול".

מיר האָבן ניט איינגעשטעלט קיין גרינטלעכן קאָנטראָל ביים אַריבערנעמען פון דער עלעמענטאַרער שול אין דער מיטל־שול.

מיר לייגן זייער ווייניג אַכט אויפ'ן וויסן און אויף דער אינטעליגענץ פון שילער.

מיר זיינען שוין געקומען צו די לעצטע קלוגשאַפטן. מיר האָבן זיך כמעט אינגאַנצן אָפּגעזאָגט פון עקזאַמענס.

עקזאַמענס, האָט מען אָנגעהויבן לערנען דעם פּשט, גיבן גאָרניט. זיי זיינען אָפט ניט דער ריכטיגער באַאָמעטער. דער אופן ווי מיר פירן דורך עקזאַמענס איז שוין צו אַלט. ניט גענוג פּעדאַגאָגיש.

אָבער ביז וואָס, ווען, ביז מיר האָבן אויסגעפונען אַן אַנדער מין עקזאַמען, האָבן מיר די פריערדיגע פאַרוואָרפן. דאָס איז געווען זייער און זייער ריזיקאַליש. דער רעזולטאַט איז: מיר האָבן א גרויסע צאָל שילער אין אונזער מיטל־שול, וואָס פּאַסן זיך לחלוטין ניט אַריין.

אויב אין די עלעמענטאַר שולן קענען מיר ניט זיין איבערקלייבעריש, וואָלטן מיר דאָ, אין דער מיטל־שול, וואו מיר

(שלוס אויף זייט 36)

הייל" איז מען דאָך זיכער ניט „פאַרלוירן". אָנשטאָט „זייער צושטאַנד קען ווערן געפערלעך" דאַרף שטיין „זיין צושטאַנד", א. א. וו. אָנשטאָט „די געהירן זיינען", דאַרף זיין „דאָס געהירן — — איז". אָנשטאָט „דאָס האָט געדאַרפט אויפגעקלערט ווערן" דאַרף זיין „ער האָט געדאַרפט...". אָנשטאָט „א יונג פאַר פאָלק קריגן זיך, זיינען אומגליקלעך", דאַרף זיין „איז אומגליקלעך". אָנשטאָט „עוגעניק" דאַרף זיין „עוגעניק" מיט איין וואָו, כדי מען זאָל עס לייענען „ע־אַו־געניק" (ענגליש „יודזשעניקס"). דאָס וואָרט „זייער" ווערט אָפט פאַרוועקסלט מיט „זער"; ביידע ווערן זיי געשריבן „זייער". דאָס דאַרף ניט זיין: צום ביישפּיל „זייער קינד" און „זער גוט" זיינען ניט אַלצאַיינס.—דר. א. ליין.

נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו קאָמיטע פונ׳ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

פון רעכטס צו לינקס, ערשטע ריי: אב. עפשטיין, ש. קאַרנעווסקי, קלמן מרמר, ר. זאַלצמאַן, ה. שילער, י. סולטאַן, דזש. בראָדסקי. צווייטע ריי: ס. מענשער, י. פינקלשטיין,

די גרעסטע קינדער־שול פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן ביי דער אַרבעט

י. א. ראָנטש

האַרט געגענאיבער בראָנקס פּאַרק געפינען זיך די צוויי בלאָקן הייזער פון דער קאָאָפּעראַטיווער אַרבעטער קאָלאָניע אין ניו יאָרק, וואו עס וואוינען זיבן הונדערט אידישע און עטלעכע ניט־אידישע אַרבעטער־פאַמיליעס.

אין די נידעריגסטע שטאָקן פון די הייזער גייט אָן אַ פאַר־צווייגטע קולטור־אַרבעט. דאָרט איז פאַראַן אַ גראַמע ביבליאָ־טעק און לייענצימער; אַן אוידיטאָריום פאַר פאַרזאַמלונגען און פאַרווייַלונגען, אַ ספּאָרט־צענטער; אַן אַרבעטס־צימער פאַר האַנטווערקעריי; אַן איקאָר־קלוב; אַ יוגנט־צענטער; רוסישער קלוב; דראַמ. קרייז; קינדערגאָרטן און די קינדער שול פון א. א. אָ.

מיר ווילן זיך דאָס מאָל באַקענען מיט דער קינדער שול. זי איז די גרעסטע—אין צאָל קינדער—פון אַלע אידישע אַרבע־טער און ראַדיקאַלע שולן אין לאַנד. נאָענט פון 200 קינדער באַזוכן די שול יעדן טאָג און צוליב די פילזייטיגע טעטיגקייטן איז די שול אָפן די 7 טעג אין וואָך.

געעפנט האָט מען די שול סוף זומער 1927 מיט איין לע־רער, אָבער באַלד אָנגעשטעלט אַ צווייטן. און ביידע פירן אָן מיט דער שול די גאַנצע צייט. אויסער זיי זיינען פאַראַן ספּע־ציעלע לערער פאַר: זינגען, טאַנצן, דראַמאַטיקס, קיך־אַרקעס־טער און מאָלן.

די קינדער זיינען איינגעטיילט אין 6 גרופּן. פון 1930 עק־זיסטירט אַ זיבעטע—אַ פּראָמיטלשול קלאַס. ביידע לערער ביי־טען זיך אין אַלע קלאַסן, ד. ה., יעדן טאָג האָבן די קינדער אַן אַנדער לערער. דאָס לערנען ווערט אויף אַזאַ אופן איינגעטיילט לויט די געגנשטאַנדן: פירט איין לערער אָן די סאָציאַלע שמו־עסן, גיט זיך דער אַנדערער אָפּ מיט מעשיות און פאַרלייענען. פאַרשטענדלעך, אַז ביידע לערער דאַרפן זיין אין טעגלעכן קאָנ־טאַקט און אויסאַרבעטן די סכעמע פאַר'ן פּראָיעקט.

די קינדער לערנען פיר טעג אין וואָך; דער פינפטער ווערט אָפּגעגעבן צו די סעקציעס; דער זעקסטער און זיבעטער —פאַר קונסט־לימודים.

דער באַזיס פון דער גאַנצער שול־סיסטעם איז די געזעל־שאַפטלעכע אַנטוויקלונג פון קינד און צוגרייטן אים, סיי מיט ידיעות, סיי מיט פּראַקטיק, צו ווערן אַ באַוואוסטזיניגער רע־וואָלוציאָנערער קעמפער פאַר'ן אַרבעטער קלאַס.

די שול איז פאַקטיש אונזער געזעלשאַפטלעכקייט אין מי־ניאַטור.

לאָמיר זיך באַקענען נענטער מיט דעם וואָס קומט פאָר אינעווייניג.

יעדעס קינד אין קלאַס איז „עפּעס", געהערט צו אַ סעק־ציע, האָט אַ פונקציע, זאָגט אַ דעה ווי אַזוי צו פירן דאָס גע־זעלשאַפטלעכע לעבן פון שול. יעדן חודש קומען פאָר אין קלאַס וואָלן. מען דערוויילט אַ קלאַס־פּאָרזיצער און געהילף; אַ קלאַס־סעקרעטאַר און געהילף: קאַסיר און געהילף; אַ קלאַס קאָמיסיע, אַ געהילף־לערער; ביבליאָטעקאַר און געהילף. אָט דאָס איז די קלאַס־פאַרוואַלטונג. פונקציעס? פאָרזיצער זעט, אַז אַלץ זאָל זיין אין אָרדנונג (טאָוול, קרייד, ריינקייט, בענק־לעך, ראָל־קאָל) ער פאַרנעמט דעם לערער'ס פּלאַץ, ווען ער פאַרלאָזט דעם צימער. דער געהילף־פאָרזיצער טוט די אַרבעט פון פאָרזיצער ווען יענער איז ניטאָ.

דער סעקרעטאַר פירט אַ רעקאָרד סיי פון די לימודים, סיי פון די פאַסירונגען אין קלאַס. צו יעדער צייט קען יעדער חבר אַריינקוקן אין העפט און אויסגעפינען, וואָס עס איז געטאָן געוואָרן. סעקרעטאַר און געהילף בייטן זיך אָפט (ער גיט אים אַ שאַנס).

קאַסיר קאָלעקטירט ביבליאָטעק־אָפּצאָל און פירט די חשבונות פון די געלט־קאַמפּאַניעס.

געהילף־לערער איז געוויינטלעך דער בעסטער שילער. פון צייט צו צייט פירט ער אַליין אָן מיט זיין קלאַס אָדער מיט אַ קלענערן. ער העלפט אויך אַרויס אָפּגעשטאַנענע קינדער. פון צייט צו צייט קומען זיך צענויף די געהילף־לערער מיט זייערע שילער דעם פינפטן טאָג, אונטער דער אויפזיכט פון אַ לערער און דאָס שטעלט צענויף די געהילף־לערער סעקציע.

די קלאַס־קאָמיטע באַזוכט די קינדער, וואָס קומען ניט צו דער לעקציע און ברענגט באַריכטן.

צוליב מאַנגל אין צייט האָט מען אָפּגעשאַפט די ליטעראַ־רישע סעקציע און צו דער קלאַס־פאַרוואַלטונג צוגעשטעלט אַ ליט. קאָמיטע פון יעדן קלאַס, וואָס קוקט איבער די קאָמפּאָזי־ציעס פון קלאַס און צייכנט אָן איר מיינונג וועגן זייער ווערט. דאָס לעצטע וואָרט האָט אָבער, פאַרשטייט זיך, דער לערער.

די קינדער ביבליאָטעק פון שול איז אַ טייל פון קאַריקו־לום, פון די לימודים. איינמאָל אין צוויי וואָכן באַקומט יעדעס קינד אין קלאַס אַ אידיש ביכל פון לערער און ער דאַרף ברענגען אַ שריפטלעך אָדער מינדלעכן באַריכט וועגן געלייענטן. דער ביבליאָטעקאַר פון קלאַס העלפט צוגרייטן און ברענגען אין אָרדנונג די ביכלעך.

בעת עס קומען פאָר וואָלן פאַר קלאַס־טעטיגקייטן, דער־ווייַלט מען אויך מיטגלידער פאַר די סעקציעס. עס ווערט פאַר־שטאַנען, אַז קיין קינד טאָר ניט פאַרנעמען צופיל עמטער, אָדער פאַרבלייבן אויף זיין אַמט אַ לענגערע צייט.

עס עקזיסטירן איצט פאָלגנדע סעקציעס: 1) אַ איקאָר; 2) פ. ס. יו. (פריינט פון סאָוועטן־פאַרבאַנד); 3) אי. על. די. (אינטערנעשאָנאַל לייבאָר דעפענס); 4) פאַרוואַלטונג; 5) בולעטין; 6) טאַנצן; 7) זינגען און 8) מאָלן.

די ערשטע דריי האָבן מיטגלידער־ביכלעך מיט אַ וועכנט־לעכן שטייער. זיי פאַרשפּרייטן ליטעראַטור; מאַכן וואַנט־צייטונגען; שרייבן אַרטיקלען און לידער; האַלטן רעדעס און נעמען אַנטייל אין די אונטערנעמונגען פאַר דערוואַקסענע פון די רעספּעקטיווע אָרגאַניזאַציעס. אַזוי, למשל, איז ביי חבר אַב. עפּשטיינ'ס לעקציע, אין קאָלאָניע, נאָך זיין צוריקקומען פון ביראָ־בידזשאַן געווען אַ פאַרטרעטערשאַפט פון דער קינ־דער איקאָר סעקציע. איינער האָט אים באַגריסט און צוויי האָבן דעקלאַמירט איקאָר־לידער. די קינדער זיינען, פאַרשטענדלעך, אויך אַקטיוו אין די געלט־קאַמפּאַניעס.

די פאַרוואַלטונג־סעקציע באַשטייט פון קינדער פון יעדן קלאַס. זי פּאַסט אויף אויפ'ן וואַרט־צימער, קליידער־צימער. זי פאַרוואַלטעט מיט דער דרויסנדיגער זייט פון דער שול, ווען די לערער זיינען פאַרנומען אין די קלאַסן. די סעקציע שפּאָרט דער שול איין די הוצאות פון אַן אויפפאַסער.

יעדע וואָך ווערט צוזאַמענגעשטעלט אַ וואַנט־צייטונג־בו־לעטין. מען קלייבט בילדער וועגן געלערנטן און פּאַסירטן (דע־מאָנסטראַציעס, סאָוועטן־פּראָיעקט, א. א. וו.) די בולעטין־סעק־ציע העלפט דעם לערער מאַכן דעם בולעטין.

געזאַנג און טאַנץ סעקציעס פירן דורך די טעכנישע אַר־בעטן, וואָס זיינען פאַרבונדן מיט זייערע קלאַסן (אויסשטעלן בענקלעך, ראָל־קאָל, א. א. וו.)

די מאָל און קלעפּ־סעקציע פאָלגט נאָך די לימודים אין קלאַס און פּרופט אילוסטרירן דאָס געלערנטע (לענינ'ס יאָר־

אַרבעטער טעאַטער—אַן ענין פון דער אַרבעטער־באַוועגונג

פון ר. זוקלסאָן

דער טעאַטער־געביט איז דער אינגסטער אויף דעם פעלד פון פּראָלעטאַרישער קולטור־טעטיגקייט צווישן די היגע אידי־שע אַרבעטער. די אַרבעטער־שולן, פרייהייט געזאַנגס פאַראיי־נען, מאַנדאָלין אָרקעסטער, דער אַרבעטער אוניווערזיטעט, זיי־נען געשאַפן געוואָרן פריער. באַדייט דאָס אפשר ניט, אַז דער טעאַטער־געביט איז ניט אַזוי וויכטיג ווי די אַנדערע קולטורע־לע אַרבעטער אינסטיטוציעס?

ביז מיט אַ פּאָר יאָרן צוריק איז עס געווען ריכטיג. טעאַ־טער האָט מען באַטראַכט ווי אַ לוקסוס, ווי אַן ענין, וואָס דאַרף בלויז פאַרווײַלן, פריילעך מאַכן. די אַרבעטער האָבן נאָך ניט באַגריפן קלאָר די פּאָליטישע ראָלע פון טעאַטער. די פראַגע איז דעמאָלט געווען: שונד אָדער קונסט. אויב די אַקטיאָרן שפּי־לען גוט און אויב די פּיעסע און די רעזשיסערישע אויסשטאַ־טונג זיינען קינסטלעריש, קען מען שוין פאַרבויגן דעם סאָציאַ־לען אינהאַלט. אַז דאָס איז ניט אַזוי, האָבן די רעוואָלוציאָנע־רע אַרבעטער אָנגעהויבן איינזען מיט אַן ערך פינף־זעקס יאָר צוריק. פיר יאָר פּראָלעטאַרישע דערציאונג, וואָס די אידישע אַרבעטער מאַסן האָבן באַקומען דורך דער איינציגער רעוואָלו־ציאָנערער אַרבעטער צייטונג, די „פרייהייט", און דער איינ־פלוס פון אַכט יאָר עקזיסטענץ פון דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד, האָבן געווירקט אויף דעם באַוואוסטזיין פון די אידישע אַרבע־טער. מיט דער אַנטוויקלונג פון דעם פּאָליטישן באַוואוסטזיין פון די אידישע אַרבעטער־מאַסן איז אויך רייף געוואָרן דער באַגריף וועגן קולטור—וועגן פּראָלעטאַרישער קולטור; וועגן דעם טעאַטער־געביט און זיין פּאָזיציע אין דער פּראָלעטאַרישער קולטור. אַזוי איז באַשאַפן געוואָרן דער אַרבעטער־טעאַטער פאַרבאַנד—פאַרקירצט: „אַרטעף".

וואָס ווייטער האָבן די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער מאַסן אָנגעהויבן אַלץ מער באַגרייפן די וויכטיגקייט פון טעאַטער, ווי אַ ווירקזאַמער, כלי זיין פאַר דעם קלאַס וועמען ער דינט. אַס בולטסן האָט דאָס זיך אַרויסגעוויזן אין דער צייט פון דער ציו־ניסטישער בהלה, ווען דער אידישער באַלעבאַטישער טעאַטער האָט אָפן זיך אָנגעשלאָסן אין די שונאים פון די רעוואָלוציאָנע־רע אַרבעטער — אין דעם באָיקאָט פון די נאַציאָנאַליסטישע שוואַרץ־מאַה'ניקעס און שאָוויניסטיש־קולטורעוואַטע אידעאָ־לאָגן אויף דער „פרייהייט", און אין די כוליגאַנישע אַטאַקעס אויף דער לינקער אַרבעטער באַוועגונג.

אָט דער מאָמענט האָט אַ שטוים געטאָן די אַרבעטער צו שענקען מער אויפמערקזאַמקייט דעם געביט פון טעאַטער. דאָס האָט געהאָלפן שנעלער צו קריסטאַליזירן די אידייע פון פּראָ־לעטאַריש טעאַטער. עס האָט אָנגעהויבן אַלץ קלאָרער ווערן, אַז אינאיינעם מיט פאַרווײַלונג איז דער אידעאָלאָגישער מהות אַ זייער וויכטיגער באַשטאַנד־טייל; אַז שפּיל איז דער קער־פּער, און אינהאַלט—די נשמה. אָן דעם צווייטן איז דער קער־פּער אַ מת. אָבער דער אינהאַלט קען ניט זיין קיין אַבסטראַק־טער; קען אויך ניט זיין קיין סימבאָליסטיש־מיסטישער.

אַן אַרבעטער טעאַטער האָט פאַר זיין אויפגאַבע, ווי די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער־פּרעסע,צו רעדן קלאָר, שאַרף און לעבעדיג. וואָס לעבעדיגער, וואָס קינסטלערישער די אויפפי־רונג, אַלץ ווירקזאַמער איז די אידעאָלאָגיע פון דער פּיעסע וואָס ווערט אויפגעפירט.

מיט דעם וואוקס פון דעם איינציגן אידישן אַרבעטער טע־אַטער (אַרטעף) זיינען אויך אויסגעוואַקסן פּראָבלעמען, וואָס זיינען נוגע יענע אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס און אַרבעטער יחידים, וואָס זיינען פאַראינטערעסירט אין אַן אַרבעטער טעאַ־טער.

איינע פון די וויכטיגסטע פּראָבלעמען איז, ענגער צו פאַר־בינדן דעם אַרטעף מיט די אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס; די צווייי־טע איז, אַז דער אַרטעף זאָל קענען ביז אַ מאַקסימום צופרידנ־שטעלן די נויטן פון די אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס. דערווייל זיי־נען די פּראָבלעמען לאָקאַלע, וואָס זיינען דירעקט נוגע נאָר די אידישע אַרבעטער פון ניו יאָרק—און פון די נאָענטסטע שטעט אַרום ניו יאָרק.

אויף דער לעצטער קאָנפערענץ פון דעם אַרטעף (צו זיין פינפטן יובילײ), וואָס איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן דעם 15טן פעב־רואַר, 1931, זיינען אָט די פּראָבלעמען אויפגעהויבן געוואָרן. זיי זיינען, אין קורצן: מער אַמעריקאַנער רעפּערטואַר. אָדער, ווי די קאָנפערענץ האָט עס קלאָר פאָרמולירט: זיך אויסקירע־ווען מיט'ן פּנים צו דער אַמעריקאַנער אַרבעטער באַוועגונג; ענגער אָנקניפּן די אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס אין דעם „אַרטעף", דורך דעם וואָס זיי וועלן זיך אָנשליסן אין אים מיט אַ קליינעם יערלעכן אָפּצאָל; דער „אַרטעף" זאָל קולטיווירן אַ געניגנדע צאָל פּראָלעטאַריש־קינסטלערישע כחות, וואָס זאָלן מעגלעך מאַ־כען פאַר אים צו באַדינען די אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס אויף זייערע לאָקאַלע שמחות, ספּעציעלע קולטור־אָוונטן און אונ־טערנעמונגען.

אָט די זיינען געווען די וויכטיגסטע פּראָבלעמען. זיי באַ־

צייט, פּאַריזער קאָמונע) אויסער דעם טוט די סעקציע פּראַקטי־שע שול־אַרבעט. זי מאַכט פּלאַקאַטן, לאָזונגען און איבער־הויפּט געדרוקטע שילדן וועגן עלטערן־מיטינגען און שול־אונ־טערנעמונגען.

אין דער שול־קאַמפּאַניע פאַר נייע קינדער זיינען אונזערע שילער אויפגעטראָטן כמעט צו אַלע אונטערנעמונגען אין דער קאָלאָניע. אַ פּאַרטרעטער פון דער פאַרוואַלטונג פלעגט רעדן וועגן דער שול און די קינדער פלעגן דעקלאַמירן און פאָרלעזן.

אין דעם לעצטן „פרייהייט"־קאַמפּיין האָבן די קלאַסן דורכגעפירט אַ קאָנטעסט צו זאַמלען געלט און די קינדער האָבן געשאַפן אַרום 150 דאָלאַר.

דאָ זיינען אויסגערעכנט געוואָרן די פּלוסן פון דער שול, —וואָס מען האָט געטאָן. די שול קען אָבער פאַרצייכענען אַ סך מינוסן, אַרבעט וואָס איז ניט געטאָן געוואָרן. די שולע ליגט, אין אַ גרויסער מאָס, אין דער גלייכגילטיגקייט פון די מערסטע עלטערן צו דער פּראָלעט. דערציאונג פון זייערע קינ־דער. ניט געקוקט וואָס די שול געפינט זיך אין הויז, אינטע־רעסירן זיך זייער ווינציג עלטערן אַראָפּצוקומען צו אַ שול־מי־טינג, אָדער באַזוכן אַ קלאַס, אָדער זיך זען מיט די לערער, ווען זיי ווערן גערופן.

ביי אַ צאָל עלטערן איז נאָך פאַראַן די קליינבירגערלעכע אַסימילאַטאָרישע באַציאונג צו דער אידישער אַרבעטער שול און זיי שיקן ניט די קינדער צו אונז, נאָר לאָזן זיי אויף הפקר, אין גאַס.

די שול האָט ריזיגע הוצאות און די דעפיציטן וואַקסן. נאָר אַ דאַנק דעם הייפעלע איבערגעגעבענע שול־טוער אין דער פאַר־וואַלטונג גייט די שול אָן נאָרמאַל און דאָס לערנען ווערט ניט געמינערט צוליב די באַגרענעצטע געלט־מיטלען.

לעצטנס האָבן צוויי ברענטשעס פון אָרדן (147 און 120) איבערגענומען דעם שעפטום אויף דער שול און עס איז צו האָ־פען, אַז זיי וועלן אָפּשאַצן דעם כבוד, וואָס איז זיי צוגעטיילט געוואָרן און זיי וועלן טאָן אַרבעט ווי עס פאַרדינט די גרעסטע שול פון אונזער אָרדן.

ווייזן, אגב, אז צווישן די באוואוסטזיניגע אידישע ארבעטער איז שוין רייף געווארן דער געדאנק, אז אן ארבעטער־טעאטער איז פאר אים א דרינגנדיגע נויטווענדיגקייט. דאס באווייזט, אז די אידישע ארבעטער מאסן הויבן אן וואס ווייטער אלץ מער אפטרייסלען פון זיך דעם שימל פון דער אידישלעך־בורזשואזער קולטור. אויב ס'איז געווען גרינג צו באוועגן דעם באוואוסט־זיניגן ארבעטער, אז ער זאל אויפהערן לייענען די באלעבאטי־שע און סאציאל־פארראטערישע פרעסע און אנהויבן לייענען די „פרייהייט" (איצט די „מארגן־פרייהייט"); ארויסצונעמען זיינע קינדער פון די „ארבעטער רינג" שולן אדער פון די שולן פון דעם אידיש נאציאנאלן ארבעטער פארבאנד און זיי שיקן אין די פראלעטארישע שולן ביים אינטערנאציאנאלן ארבעטער ארדן; אז ער זאל פארלאזן דעם שאווינים־טישן סעמינאר און זאל זיך לערנען אין דעם אידישן ארבעטער אוניווערזיטעט; אז ער זאל פארלאזן דעם ארבעטער רינג און בויען דעם אינ־טערנאציאנאלן ארבעטער ארדן, איז אבער דער פראצעס בנוגע דעם „ארטעף" געווען א שווערערער, א לאנגזאמערער. די רע־זאלוציעס, אנגענומען ביי דער לעצטער קאנפערענץ, אין וועל־כער עס האבן זיך באטייליגט הונדערט מיט זיבן ארבעטער אר־גאניזאציעס, איז דעריבער א דערפרייענדיגע דערשיינונג. די אויפגאבן ארויפצופירן דעם ארטעף אויף דעם אנגעוויזענעם וועג, זיינען, דעריבער, אקטועלע. און איצט איז די צייט זיך וועגן זיי ערנסט פארטראכטן, ווייל אט איצט דארף מען שוין צוגרייטן דעם פלאן פאר דעם קומענדיגן סעזאן.

דער ארטעף האט אין משך פון לעצטן סעזאן געמאכט ערנסט פארזוכן זיך ענגער צענויפשמעלצן מיט דער ארבע־טער־באוועגונג, כאטש אויך פריער האט ניט געקענט זיין קיין ברעקל ספק, אז דער ארטעף איז אן ארבעטער אָרגאניזאציע, וואס באלאנגט צו דעם לינקן טייל פון דער ארבעטער באוועגונג. מיט דער אויפפירונג פון „אין רויש פון מאשינען" האט דער ארטעף געמאכט דעם ערשטן ערנסטן פארזוך זיך אוועק־צושטעלן מיט'ן פנים צו דער אמעריקאנער ארבעטער באוועג־גונג. אפשר האט דער ערשטער פארזוך נאך ניט אינגאנצן צופרידנגעשטעלט די דערווארטונגען. אבער אז דאס איז געווען א קערנדיגער אויפטו, דער עיקר אין סאציאלן זין, אין דעם קען קיין ברעקל ספק ניט זיין. מיט מער אימפעט און אנטשלאסנ־קייט גרייט זיך דער ארטעף, אויף דער ליניע, צו דעם קומענדי־גען סעזאן.

רעפערטואר — גרויסער און קליינער — פיעסן און איינ־אקטערס, סצענעס, עטיודן, מאסן־דעקלאמאציעס, איינצל־דע־קלאמאציעס, פאנטאמימעס און אנדערע אינסצענירונגען, טענץ —דאס איז איינע פון די וויכטיגסטע פראבלעמען, וואס דער ארטעף וועט, מיט דער הילף פון „פראלעטפען" און דזשאן ריד קלוב, זען לייזן. דאס איז א פראבלעם א שווערע, אבער אין דעם קענען די ארבעטער־אָרגאניזאציעס ניט ארויסהעלפן דעם ארטעף. וואס איז שייך די אָרגאניזאציאנעלע פראבלעמען, דא מוזן די ארבעטער אָרגאניזאציעס צולייגן א האנט.

די ברענטשעס פון אָרדן—ווי אלע אנדערע טיילן פון דער ארבעטער באוועגונג — וועלן דארפן צו אלעם ערשטן זיך אנ־שליסן אין דעם „ארטעף", און וועלן דארפן העלפן, אויף אן אקטיוון אופן, צו שאפן יערלעכע אבאנענטן (סובסקרייבערס) פאר'ן „ארטעף". די ברענטשעס פון דעם אינטערנאציאנא־לען ארבעטער אָרדן וועלן דארפן זיין דער הויפט־קוואל פאר אבאנענטן. עס ווערט געפלאנעוועט פון דער ארטעף־פארוואל־טונג צו פארקלענערן דעם יערלעכן אפצאל פון אבאנענטן, פון צוויי דאלאר אויף איין דאלאר א יאר, מיט די זעלבע פריווילע־גיעס וואס ביז איצט. דער קונסט־ראט ארבעט אויך אויף פלע־נער, צו באזארגן דעם נויטיגן קליין־קונסט רעפערטואר, און גלייכצייטיג אזוי איינשטעלן דעם שפילער־אפפאראט, אז עס זאל מעגלעך זיין פאר'ן „ארטעף" צו באפרידיגן ביז א מאקסימום די פארערונגען פון די ארבעטער־אָרגאניזאציעס — ברענטשעס פון א. א. אָ., שולן, פרויען־קאונסילס, ארבעטער קלובן—פאר פארווייל־רעפערטואר צו זייערע לאקאלע אונטערנעמונגען און שמחות.

עס פארשטייט זיך, אז מיט דעם וואס די ניו־יארקער אר־בעטערשאפט וועט פאר זיך בויען און באפעסטיגן אן ארבעטער טעאטער, וועט ניט געלייזט ווערן די פראגע פון אן ארבעטער טעאטער—בעסערע ארבעטער טעאטערס—פאר דער פראווינץ; אין דער ערשטער ליניע—פאר די גרעסטע אינדוסטריעלע צענ־טערס, ווי פילאדעלפיע, באסטאן, שיקאגא דעטראיט, קליוולאנד און אזוי ווייטער.

אבער די דאזיגע פראבלעם איז דערווייל נאך ניט אקטועל, און מיט איר קען מען נאך אפווארטן. דער ערשטער טראט צו א פארצווייגטן ארבעטער־טעאטער איז צו באפעסטיגן דעם „ארטעף" אין ניו יארק. אבער די אחריות פאר דעם ליגט ניט דוקא אויף די עטלעכע יחדים, וואס שטייען ביים רודער פון „ארטעף", נאר איז אן אויפגאבע פון דער גאנצער רעוואלו־ציאנערער באוועגונג.

ווייל אן ארבעטער טעאטער איז אן ענין פון דער גאנצער ארבעטער באוועגונג.

ווער איז א גוטער מיטגליד אין אינטערנאציאָ־נאלן ארבעטער אָרדן?

ווער איז א גוטער מיטגליד אין אן אָרגאניזאציע? בעסער גע־זאגט: וואס דארף א מיטגליד טאן אום צו קענען קריגן דעם טיטול „א גוטער מיטגליד"?

א גוטער מיטגליד אין אן אָרגאניזאציע, מוז פריער פון אלץ וויסן די פונקציעס פון דער אָרגאניזאציע, אן וועלכער מען שליסט זיך אן, מען מוז וויסן די פרינציפן, דעם אורשפרונג. ווארום די אָרגאניזאציע האט זיך געגרינדעט, און וואס איז איר עקזיסטענץ־באַרעכטיגונג.

ניט קיין גוטע מיטגלידער זיינען די, וואס זיינען אריינגעקומען צופעליג, אָדער מען האט זיי איינגערעדט, ניט באקענענדיג זיך פריער מיט די אויפגאבן פון אונזער אָרגאניזאציע און, ניט וויסנדיג אז מיר זיינען א קאמפס־אָרגאניזאציע, זוכן זיי זיך רואיג אין דער היים, און אז מען שיקט זיי א „סוספענשאן"־נאטיץ, שיקן זיי דאן דורך דער פאסט צו פאר דעם ביל.

א גוטער מיטגליד אין אזא אָרגאניזאציע ווי דער אינטערנאַ־ציאָנאלער ארבעטער אָרדן מוז זיין אן אָרגאניזאציאָנס־מענטש און מוז האבן אן אינערלעכן דראנג צו אָרגאניזאציאָנס־ארבעט. אן עגאָ־איסט קען ניט זיין קיין גוטער מיטגליד. ער דארף האבן כוח צו טראכטן וועגן זיינע חברים, מיטגלידער פון דער אָרגאניזאציע צו וועלכער ער געהערט. ער מוז זיין טאלעראנט און קענען פארטיי־דיגן זיין מיינונג. מוז אבער אויך קענען געדולדיג אויסהערן דעם געגנער'ס מיינונג. ער מוז זיך באטראכטן אלס א טייל פון דער אָר־גאניזאציע און מוז צו יעדער צייט זיין גרייט צו טראגן די פאר־אנטווארטלעכקייט פאר דער ארבעט פון דער אָרגאניזאציע. ער מוז זיך באקענען מיט די רולס, ווי אזוי מיטינגען דארפן געפירט ווערן, כדי אים זאל זיך ניט אויסדוכטן, אז דער פאָרזיצער איז אויסער אָרדענונג. ער דארף זיך באציען מיט רעספעקט צו די באאמטע, ניט ווייל זיי זיינען „טשינאָווניקעס", נאר ווייל זיי זיינען דערווייל געווארן מיט א מאיאָריטעט מיטגלידער צו זיין די פירער פון דער אָרגאניזאציע. א גוטער מיטגליד דארף זיין גרייט צו יעדער צייט צו ווערן אליין א באאמטער. דאס איז ניט נאר בבוד, נאר ער האט אויף זיך אזעלכע פליכטן, וואס א געוויינטלעכער מיטגליד האט ניט. צו צאלן די ביל איז נאך ניט אלץ. א גוטער מיטגליד דארף צאלן אין צייט אום צו פארמיידן דעם פינ. סעקרעטאר די אומאנגענומענע אר־בעט פון צו זיין א קאלעקטאר.

אום צו מאכן א קורצן סך־הכל, וואלט איך זאגן, א גוטער מיט־גליד ביי אונז מיינט זיין אן איבערגעגעבענער חבר, וועלכער דארף זיין גרייט צולייגן א האנט און העלפן אונז אין אלע אונזערע קאמ־פען און ניט וואַרטן, אז אנדערע זאלן עס טאן פאר אים.

נ. ליכט, סעקר. בר. 133.

סימכע מיט זיין אידענע

יאָסל קאָטלער

סימכע האָט געאַרבעט
באַ שלעסער פאַרשידענע.
איז געווען א סך אַרבעט,
האָט אים געהאָלפן זיין אידענע.

האָט זיך אויסגעלאָזט די אַרבעט,
נישטאָ מער קיין שלעסער—
טיער באַקומען אַ פּלאַץ
צו קאַטשען פעסער.

טיער געפרעסט און געפרעסט
קליידע רפאַרשידענע,
געווען א סך אַרבעט
טיאים געהאָלפן זיין אידענע.

טיזיך אויסגעלאָזט די אַרבעט,
נישטאָ וואָס צו פרעסן,
איז ער געזעסן ליידיג
נישט געהאַט וואָס צו עסן.

פעסער און פעסלעך
אַלע פאַרשידענע
זיגעווען אַ סך פעסער,
טיאים געהאָלפן זיין אידענע.

האָט זיך אויסגעלאָזט די אַרבעט,
נישטאָ מער קיין פעסער—
טיער אויסגעזוכט אַ שטעלע
ניגעוואָרן אַ פרעסער.

טיער געהונגערט און געקרעכצט
מיט זיפצן פאַרשידענע.
איז געווען אַ סך קרעכצן,
טיאים געהאָלפן זיין אידענע.

זיינען געקומען די פרעסט
מיט די ווינטן פאַרשידענע,
טיאים דער „לענדלאָרד" אַרויסגעזעצט
אין גאַס מיט דער אידענע.

פייער

ל. מילער

(דראַמאַטישע פּאָעמע אין 3 בילדער, ספּעציעל צוגעפּאַסט פאַר אונזערע דראַמסטודיעס און מיטל שול קינדער, צום אויספירן)

פּאַנטאָמים־פיגורן:
די נישט געגאַרטע פרייד.
די צעטראָטענע רעכט
די אָפּגענאַרטע טעג.

דראַמאַטישע פּערזאָנען:
איינער.
די אונטערדריקטע.

בילד איינס:

(דריי פּלאַטפאָרמעס, אָדער ברייטע טרעפּ. קיין דעקאָראַציעס זיינען נישט נויטיג. אין פאָדערגרונט, אויפ'ן דיל פון דער בינע, רעכטס: די נישט געגאַרטע פרייד; לינקס: די צעטראָטענע רעכט, ביידע אין ליגנדיגע פּאָזעס. אונטער זיי, אויפ'ן ערשטן טרעפּ, אָדער פּלאַטפאָרמע, די זיבן אָפּגענאַרטע טעג. אונטער זיי, אויפ'ן צווייטן טרעפּ, איינער. אונטער אים, אויפ'ן דריטן און העכסטן טרעפּ, די אונטערדריקטע, געבויגן בא דער ארבעט.

אויף דער בינע איז טונקל. מען קען באַנוצן, צום ערשטן בילד נאָר, אויסצוגן פון טשייקאָווסקי'ס „פּאַטעטיק סימפאָניע" אלס אקאָמפּאַנימענט.)

פּערזאָנען:

איינער:
אייערע טעג, די נישט געלעבטע, די אָפּגענאַרטע.

אונטערדריקטע:
(ארבעטנדיג) אונזערע טעג, די אָפּגענאַרטע, די נישט געלעבטע.

איינער:
זיי פאַרצאַמען מיר דעם וועג,
זיי פאַרשטעלן מיר דאָס ליכט פון מיינע אייגענע טעג.
(אַלע פּאַנטאָמים־פיגורן ציען זיך מיט זייערע הענט צו

טיער געצאָרנט מיט שנאה
אויף די באָסעס פאַרשידענע,
אָנגעפּאַטשט דעם „לענדלאָרד"—
סיהאָט געהאָלפן זיין אידענע.

און צוריק זיך אַריינגעקליבן
מיט די זאַכן פאַרשידענע,
סיאיז געווען שווער צו טראָגן,
טיאים געהאָלפן זיין אידענע.

די אונטערדריקטע).
אייער נישט געגאַרטע פרייד
האָט איר אין גאַס אַרויסגעטריבן,
צום שאַנד־פאַרקויף.
און וואו איך זאָל מיין טראָט נישט ווענדן
וואַלגערט זיך אין שטויב צעטראָטן
אייער רעכט...

אונטערדריקטע:
וואַלגערט זיך אין שטויב צעטראָטן
אונזער רעכט.

איינער:
קנעכט!
(יעדן מאָל, ווען איינער רופט אויס: „קנעכט", דערהערט זיך אַ קנאַל פון אַ בייטש, די אונטערדריקטע בויגן די קעפּ נאָך נידעריגער ביי דער אַרבעט).
עס האָט זיך אייער גורל, ווי א הונט אַ קרעציגער
פאַר מיין שוועל געלייגט
און וויפיל מאָל איך טרעט מיין שוועל אריבער,
באַגעגנט מיך אַ בליק, וואָס בעט און פרעגט
און פאָלגט מיך נאָך דורך מיינע טעג און געכט
און מאַנט פון מיר דעם חשבון פאַרן לעבן,
וועלכן איר פאַרשוועכט..

אונטערדריקטע:
אונזער לעבן ווערט פאַרשוועכט...

איינער:
קנעכט!
איך ווארף פון זיך אראָפּ דעם יאָך
פון אייער אונטערטעניג לעבן
און נעגן אלץ וואָס איר זיינט אונטערטעניג,
ווידערשפּעניג איך
זאָל הערשן איבער אייך —
ווי עס הערשט כסדר איבער אייך און קעניגט
ווער ס'איז אומגערעכט צו אייך און שלעכט...

אונטערדריקטע:
עס הערשט כסדר איבער אונז און קעניגט,
ווער ס'איז אומגערעכט צו אונז און שלעכט..

איינער:
איך וועל זיך אויסבאהאלטן פון מיין אייגן גורל,
אַ וואַנט אַ שטומע וועל איך מויערן צווישן מיר און אייך
איבער שטעגן פרעמדע און פאַרהוילענע,
וועלן צו מיר קומען און אַוועקגיין
מיינע אייגענע טעג און נעכט...
(ביי די ווערטער: אַ וואַנט אַ שטומע וועל איך מויערן" דרייען אַלע אַוועק די קעפּ פון: איינעם).

איינער:
(מיט געבעט) אוי, וואו אויף דער גאָרער ערד,
זאָל איך פון מיין גורל אויסבאהאלטן,
אַז מיין אייגן האַרץ, מיין אייגן בלוט, איז נעגן מיר

און אומגעטריי איז מיר מיין אייגן טראָט,
אז איבער וויפיל וועגן כ'זאָל נישט זוכן
מיין אַנטרינונג צו מיין אייגן גליק,
פירט מיין אומגעטרייער טראָט צוריק
צום גורל פון די קנעכט —
שלעכט!
איך האָב אומזיסט געטאָן מיין אייגן לעבן לייטערן
דורך טרערן און דורך פּיין,
אז סיי ווי סיי, וועל איך שוין פון אייך
קיינמאָל נישט דערווייטערן
און אייביג יועט מיין גורל זיין מיט אייערן פאַרבונד

(בשעת די לעצטע רייד, נעמט איינער אומבאַמערקטערהייט אָן די זעלבע פּאָזע און באַוועגונגען פון די אונטערדריקטע, אַרבעטנדיג באַגלייך מיט זיי, עס הערט זיך דער קנאַל פון בייטש).

(פאָרהאַנג)

בילד צוויי:

(אין הינטערגרונט, גראַטעס מיט זעקלאַך מאַסע. עס פילט זיך אַטמאָספערע פון אַמעריקאַנער פאַבריק און טורמע. אונטן, אין צענטער, וואו עס דאַרף זיין א גרויסע אייזערנע טיר, שטייט א סאָלדאַט אויף דער וואַך. די אונטערדריקטע, איינער און די פאַנטאָמים פיגורן, אַלע באַגלייך געבויגן אונטער די זעק מיט מאַסע, שלעפּן די שקלאַפן קייט: איין העלפט פון רעכטס צו לינקס, די צווייטע העלפט פון לינקס צו רעכטס. בלוי ליכט, וואָס ענדערט זיך צום סוף אויף רויט.

דער אַקאָמפּאַנימענט פון צווייטן בילד הויבט זיך אָן מיט אַ מאַנאָטאָנעם טיק־טאַק פון זייגער, וואָס גייט צום שלוס פון בילד איבער אין אַ גאַלאָפּירן פון רייטער דורכגעמישט פון די שעה'ען פון זייגער, אויסגעשלאָגן אין אָנהויב רעגלמעסיג און צום שלוס פון בילד אין א געקלאַנג פון פייער־גלעקער.)

אַלע:
שלעפּן מיר די שווערע קייט,
טראָגן מיר די שווערע לאַסט.
קנעטן ליים און האַקן שטיין
און מויערן און בויען.

מענער שטימען:
דרייען זיך אין קאַראַהאָד פון גרויסע שאָטנס
אין די הויכע ווענט פון תפיסה.

פרויען שטימען:
און הערן צו אַזוי כסדר,
ווי עס ציילט דער זייגער אויס די שעה'ן
פון די טעג און נעכט,
און פון זייגערס אומרו טריפן טראָפּנווייז די רגע'ס.

איינער:
שלאָגט דער זייגער אויס די שעה'ן פון די טעג
פאַר א טויבער וועלט, וואָס האָט מיט הויכע תפיסה־ווענט
פאַר זיך אַליין—פאַר זיך אַליין די זון פאַרשטעלט..

אַלע:
פאַר זיך אַליין די זון פאַרשטעלט

איינער:
און האָט מיט פלייש און ביין, מיט יעדן גליד,
זיך איינגעמויערט, איינגעשמידט,
אין אייזן און אין שטאָל.

פרויען שטימען:
און וויינט אַצינד אַרויס פון יעדן שטיין

מענער שטימען:
און ריטשעט ווילד מיט קולות פון טשוגון

איינער:
און זעט שוין ניט דורך אייגענעם שגעון
ווי עס שלאָגט דער זייגער אויס אומזיסט
די שעה'ן פונם לעבן...

אַלע:
שלאָגט דער זייגער אויס אומזיסט די שעהן פון
אונזער לעבן...

איינער:
שלאָגט דער זייגער אויס די שעה'ן פון די נעכט,
פאַר דעם שלאָפנדיגן אַרבעטס־מענטש, דעם קנעכט,
וואָס האָט אַרומגעשלעפּט דעם טאָג אויף זיינע פּלייצעס,
ווי עס שלעפּט א פערד דעם וואָגן לאַסט פאַר א קאַרגן

אַלע:
ווי עס שלעפּט א פערד דעם וואָגן לאַסט פאַר א קאַרגן

איינער:
געשלעפּט—דערשלעפּט,
און עס האָט דער משא־טרעגער פון דער וועלט,
א פאַל געטאָן צום נאַכטיגן געלעגער,
ווי עס פאַלט א שטיין אין גראָז..

פרויען שטימען:
און ווי טראָפּנס רעגן, טריפנדיג אויף גלאָז,
טריפט אַזוי דאָס לעבן זיינס אומזיסט פון זייגערס אומרו,

אַלע:
טריפט אַזוי אומזיסט דאָס לעבן אונזערס
פון דעם זייגערס אומרו..

איינער:
הער אויף צו טריפן דיינע רגע'ס אויף מיין קאָפּ,
דו אַלטער סקריפּנדיגער זייגער!

מענער שטימען:
הער אויף צו ציילן דיינע רגע'ס,
אויף דיין אַלט קמצנות'דיגן שטייגער
און מיר—די צוגעשמידטע צו דעם וואַל,
זאָלן דרייען דאָ דאָס ראָד —

פרויען שטימען:
און שלינגען דיינע טריפנדיגע טראָפּנס גאַל,
מיט דעם פאַרדראָס צוזאַמען.

אַלע:
ווארטן דאָ פאַרקנעכטע,
ביז דו וועסט זיך אַזוי קריכנדיג דערשלעפּן
צו דער רגע, ווען סט' קומען דער גערעכטער
אויסצוטיילן יושר..

איינער:
העי! איך וועל אַזוי־אָ, מיט די פויסטן נעמען שלאָגן
אויף דעם טעלערדיגן פּנים דיינעם,
ביז די ווייזערס דיינע וועלן
אין א ווילדן ראָד זיך נעמען יאָגן..

מענער שטימען:
אָט אַזוי־אָ!.. שנעלער!.. שנעלער!.. שנעלער!..

פרויען שטימען:
פאר די אויגן שווינדלענדיגע קרייזן...
אלע:
און די שעה'ן שלאָגן—שלאָגן—שלאָגן—

(דער טיק־טאק, וואָס גייט דורך דורכ'ן גאנצן בילד, ביים אָנ־הויב זייער לאַנגזאַם און וואָס ווייטער אַלץ שנעלער און שנעלער, גייט איצט אומבאמערקטערהייד אריבער אין א שנעלן גאלאָפירן פון פערד. אין דער זעלביגער צייט קלינגען די שעה'ען פון זייגער שנעלער און שנעלער ביז, צום שלוס פון בילד, ווען עס באווייזן זיך פלאַמען אין די פענצטער, גייט דאָס קלינגען אַריבער אין א קלאַנג פון פייער־גלעקער.)

אלע:
ווי עס וואָלט א פערד זיך ווילד צעטראָגן,
איבער אויסבראקירטע וועגן—עמיצן דעריאָגן!..
איינער:
ווילד די פערד, די גריוועס—פייער!
אלע:
מיר—די רייטער!..
איינער:
טראָגן מיר זיך צו דער ווייטער צוקונפט,
מענער שטימען:
און מיר צינדן אויף די וועגן,
הויז און שייער, וואנט און באם!
פרויען שטימען:
קומען ווינטן און צעווייען אונזער פלאם!..
אלע:
טראָגט זיך איבער דעכער שוין דאָס קרייען,
פון דעם רויטן האָן!...
(פאָרהאַנג)

בילד דריי

(אן אָפענער אונטערגרונט, באלויכטן פון שריפה, אין צענטער, באַפרייטע; די אונטערדריקטע, איינער און די פאנטאָמים־גע־שטאַלטן, אַלע באַפרייט פון די קייטן און משא, באלויכטענע פון דעם רויטן שריפה־ליכט, הויבן זיך אָן אויסצוגלייכן אונטער דער מוזיק פון „אינטערנאציאָנאל".)

אלע:
אָט אזוי! ווי עס פלאקערט שטרוי
אין א נאַכט פון ווינט און קעלט,
ברענט די תפיסה, דאך און ווענט...
פרויען:
אַלץ וואָס האָט פארצאמט, פארשטעלט,
פלאקערט איצט און ברענט
אין דעם פייער פון דער וועלט...
איינער:
נעמט אוועק די הענט פון פייער!
מענער:
קיינער זאָל נישט ראַטעווען! נישט לעשן!
פרויען:
מיט די פלאמען—דאך און שוועלן!
מיט'ן פונדאמענט צוזאמען זאָל עס ברענען!
מענער:
ווי צו יענעם וואָס וועט וואגן זיך צו שטעלן געגן פייער!
איינער:
הייליג איז געווען זיי אַלץ און טייער
אין די הויכע תפיסה־ווענט, —
אלע:
אונז איז הייליג איצט דאָס פייער —
נאָר דאָס פייער, וואָס פארברענט!...
איינער:
אייער הערשאפט איבער אונז
און דעם שווערן יאָך, —
וואָס האָט אונז אונטערטעניגט און פארקנעכט —
האָט איר פארהייליגט.
אלע:
און אונזער הייליגן לעבן האָט איר פארשוועכט!
איינער:
אלט־פארשטויבטע שמות־בלעטלעך,
האָט איר פארהייליגט
און פון אלטן סדום די בעטלעך
זיינען נאָך ביז איצט צעשטעלט
אין די איינגע תפיסה־ווענט, —
פרויען:
איצטער ברענט!
מענער:
איצטער ברענט!
אלע:
איצטער ברענט!
איינער:
און הייליג איז דאָס פייער
וואָס פארטיליגט, וואָס פארלענדט
אייער שטאם!
אלע:
הייליג! הייליג! הייליג!
איז דער פלאם פון אונזער פייער
איינער:
אונזער פיין, האָט איר ווי ווייַן ווי הייליגן געגאָסן
מענער:
און פרום האָט איר געקוויקט זיך מיט די ריחות
פון אונזער ברענענדיגן לייב,
אויף אייערע מזבחות, די טמא און די טריפה,
פרויען:
איצט זינגען מיר דאָס ליד פון שריפה
און עס פרייט זיך דאָס געזאנג
און עס בעט זיך ביי די פלאמען:
אלע:
שפרייט זיך!
שפרייט זיך!
שפרייט זיך!
איינער:
אונזער איינציגער באפרייער —
אלע:
פייער!
איינער:
איך פארהייליג מיט געזאנג דיך, פייער!
איינער:
הייליג איז געווען זיי אַלץ און טייער
אין די הויכע תפיסה־ווענט, —
אלע:
אונז איז הייליג איצט דאָס פייער —
נאָר דאָס פייער, וואָס פארברענט!...
איינער:
אייער הערשאפט איבער אונז
און דעם שווערן יאָך, —
וואָס האָט אונז אונטערטעניגט און פארקנעכט —
האָט איר פארהייליגט.
אלע:
און אונזער הייליגן לעבן האָט איר פארשוועכט!
איינער:
אלט־פארשטויבטע שמות־בלעטלעך,
האָט איר פארהייליגט
און פון אלטן סדום די בעטלעך
זיינען נאָך ביז איצט צעשטעלט
אין די איינגע תפיסה־ווענט, —
פרויען:
איצטער ברענט!
מענער:
איצטער ברענט!
אלע:
איצטער ברענט!
איינער:
און הייליג איז דאָס פייער
וואָס פארטיליגט, וואָס פארלענדט
אייער שטאם!
אלע:
הייליג! הייליג! הייליג!
איז דער פלאם פון אונזער פייער
איינער:
אונזער פיין, האָט איר ווי ווייַן ווי הייליגן געגאָסן
מענער:
און פרום האָט איר געקוויקט זיך מיט די ריחות
פון אונזער ברענענדיגן לייב,
אויף אייערע מזבחות, די טמא און די טריפה,
פרויען:
איצט זינגען מיר דאָס ליד פון שריפה
און עס פרייט זיך דאָס געזאנג
און עס בעט זיך ביי די פלאמען:
אלע:
שפרייט זיך!
שפרייט זיך!
שפרייט זיך!
איינער:
אונזער איינציגער באפרייער —
אלע:
פייער!
איינער:
איך פארהייליג מיט געזאנג דיך, פייער!

שעדלעכע קריטיק

(אַן ענטפער חבר מייזליען אויף זיין קריטיק „אַ דערגרייכונג, אָנגעפּיקעוועט מיט טעותין", אין „פונק", פון חודש אַפּריל)

פון בצלאל פרידמאַן

וואָס זאָגט חבר מייזל אינ'ם ערשטן פּאַראַגראַף פון זיין קריטיק?

דער אינהאַלט—ניט סתם מעשיות, לידער און אַנעקדאָטן, נאָר אַ פיין געפּלאַנטער און אַ גוט אויפגעבויטער און

„אַ מאַטעריאַל, ניט פון שמות און סקאַרבאָווע מעשיות; וואָס קען זיין אַ פרייד, אַ פאַרכאַפּונג".

און דאָך אַ קריטיק —

„אַ דערגרייכונג, אָנגעפּיקעוועט מיט טעות'ן".

די מאַמע מיינע פלעגט קלייבן אַרבעס אין צוויי בערגעלעך: די ווערעמדיגע און ניט־ווערעמדיגע. ווען זי פלעגט פאַרטיג ווערן, פלעגט זי אַ זיפץ טאָן:

„זע נאָר סאַראַ אַרבעסס, כאָטש נעם און וואַרף זיי אַרויס אין גאַס".

און פאַר אירע אויגן איז געלעגן אַ באַרג מיט אַרבעס ניט ווע־רעמדיגע און אַ הויפן ווערעמדיגע.

דאָס איז אייער צוגאַנג, חבר מייזל. אַ צוגאַנג אַ „קאַרגער". אַ צוגאַנג—ניט קיין קאָנסטרוקטיווער.

חבר מייזל האָט אָפּגע'פּטר'ט די דערגרייכונגען אין אַ פּאַראַגראַף

אַלע:

דו באַנייער פון דער וועלט!

פרויען:

אויף די אויסגעשפּרייטע פליגלען —

אַלע:

נעמט אונז פלאַמען!

מענער:

הויבט אַרויף אונז איבער צאַמען,
איבער ווענט און דעכער,
הויבט אַרויף אונז העכער!

אַלע:

העכער!
העכער!
העכער!

פרויען:

ווי פאָנען פלאַטערנדיגע אויף דער העכסטער הויך!

איינער:

ווי אַ פייערדיגער האָן אַ פּאַטש טאָן מיט די פליגל!

פרויען:

און זיך בשורה'דיג צעקרייען:

אַלע:

מיר זאָגן אָן!
מיר זאָגן אָן!
מיר זאָגן אָן!

(אַלע שטייען אין איין בונד, אויסגעגלייכטע, מיט געהויבענע קעפּ און געהויבענע פויסטן, באַלויכטענע פון רויטן שיין פון שריפת.)

(פאָרהאַנג)

סוף

און אויף גאַנצע 4 קאָלומס זיך צעשריבן וועגן „אָנגעפּיקעוועטע טעות'ן".

חבר מייזל גיט אָן, (כדי צו מאַכן זיין קריטיק געוויכטיג), אַז דאָס בוך איז געשריבן פאַר קינדער אין עלטער פון 7—8 יאָר. נו, דאָס איז אַביסעלע איבערגעטריבן. דער עלטער פון קינדער אין צווייטן קלאַס איז דורכשניטלעך 9—10 יאָר. אַן עלטער, ווען קינ־דער ווערן שוין אַריינגענומען אין דער „פּיאָנערן"־אָרגאַניזאַציע און אַזעלכע ווערטער, ווי: „מעלוכישע פאָרמס" און „מאַקסימום" זיי־נען ניט אַזאַ שרעקלעכע „אָפּקומענישן". דער לערער מעג אויך האָבן אַ ביסל אַרבעט אין קלאַס, ווען ער נוצט דאָס בוך מיט די קינדער. און חבר מייזל איז דאָ זייער אומבאַהאָלפן מיט זיין ווייצלען זיך, אַז „בעסער" וואָלט געווען, ווען די צוזאַמענשטעלער פונ'ם בוך זאָגן צום קינד: „ווילסט באַקאַנט ווערן מיט קעמפּבלס פּאַרק, טאָ זיי מוחל פאַר אַריבער און גיב אַ קוק..."

חבר מייזל ווייס זייער גוט די קוואַלן, פון וואַנען מיר האָבן געשעפּט; ער ווייסט זייער גוט אונזער פאַרמעגן אויפ'ן געביט פון קינדער־ליטעראַטור פאַר אונזערע שולן. און דאָס—אָביעקטיווע באַ־דינגונגען — מוז אַ קריטיקער פון אונזער מיליע פריער פון אַלץ נעמען אין אַכט. אפשר וואָלט חבר מייזל אונז כאָטש **איינמאָל** אָנגעוויזן, וואו די צוזאַמענשטעלער האָבן דורכגעלאָזן און ניט אַריינגענומען ליטעראַטור, וואָס איז קינסטלעריש און פּעדאַגאָגיש צוגעפּאַסט פאַר אונזערע 9—10 יאָריגע קינדער.

דאָס האָט חבר מייזל ניט געטאָן. קיין באַזע פאַר זיין קריטיק האָט ער ניט אויפגעבויט. אונזערע כחות האָט ער אין אַכט ניט גע־נומען. דערפאַר געפעלט ניט מייזל'ען, אַ שיין מעשה'לע (און דוקא פון דער אייראָפּייאישער ליטעראַטור) וואו אַ קינד מוז צוליב דער קראַנקער מאַמען גיין אַרבעטן אין שאָפּ. דאָס קינד מוז זיך אָפּ־זאָגן פון שול און גאַס און גיין אין דער „שרעקלעכער פאַבריק" (יאָ, חבר מייזל, אין דער שרעקלעכער פאַבריק!) און „אין דער פרי ברעכט זיך דאָס גאַנצע קערפּערל זייגס פון פאַרמאַטערטקייט" דאָס איז ביי חבר מייזל'ען הילצערנע שפּראַך, און עס קען אַרויסרופן ביי אונ־זערע קינדער בלויז רחמנות...

ס'איז נאָר אַ חידוש, וואָס די צענדליגער לערער האַלטן דאָס בוך פאַר דאָס בעסטע אין אונזערע שולן!

און „פייגל אויף צווייגן באַקרוינטע" איז ביי מייזל'ען אַ „וואַלדישע מאָנאַרכיע"—„וואַלדישע מאָנאַרכיע"—איז ניט קיין חיל־צערנער אידיש!

און נוצן „קעסטעלעך" אָנשטאָט „פּושקעס" איז „אָנגעפּיקעוועט מיט טעות'ן".

איר קענט דאָ און דאָרט אָנווייזן אויף שפּראַכלעכע און דרוק־טעות'ן, נאָר נעמען אַ בוך פון נאָענט 200 זייטן, אַרויסכאַפּן עטלע־כע ציטאַטן און אויף דעם בויען אַ קריטיק „אָנגעפּיקעוועט מיט טעות'ן", איז ניט קיין פּראַגמאַטוואַרטלעכע פּראַלעטאַרישע קריטיק.

פאַר די צוזאַמענשטעלער איז געשטאַנען די אויפגאַבע, צוזאַ־מענשטעלן אַ בוך פאַר'ן צווייטן לערניאָר אין הסכם מיט אונזערע באַ־שלוסן אויפ'ן לעצטן שול־צוזאַמענפאָר. און דאָס האָבן מיר זיך באַ־מיט צו טאָן. דאָס בעסטע, וואָס איז דאָ אין **אונזער** ליטעראַטור, האָבן מיר אַריינגענומען. ס'איז געווען אַ זייער אָנגעשטרענגטע אַר־בעט. נישטאָ נאָך קיין רייכע קוואַלן, פון וואַנען צו שעפּן. און דאָס בעסטע און צוגעפּאַסטע איז אין בוך אַריין.

די סעריעס: סאָוועטן־פאַרבאַנד, לענין, אַרבעטער־קינדער, ער־שטער מאַי, מילכאָמע, נעגערן—זיינען פאַרזיכטיג געקליבן און צע־נויפגעשטעלט געוואָרן. ווי מייזל זאָגט אַליין „**דער אינהאַלט אַ פיין געפּלאַנטער און גוט אויפגעבויטער**".

איבער'ן בוך האָבן חוץ די צוזאַמענשטעלער געאַרבעט לערער־קאָמיסיעס. דער מאַטעריאַל איז דיסקוטירט און באַאַרבעט געוואָרן. און דאָס בוך איז טאַקע אויפ'ן גרונט פון אָפּרופן דאָס דערפאָלג־רייכסטע אין קלאַס.

אַן ענטפער אויף אַן ענטפער

פון א. מייזעל

חבר ב. פרידמאַן (איינער פון די צוזאַמענשטעלער פונ'ם בוך: „קינדער") זעצט אויס אנטקעגן מיין קריטיק:

1) דאָס בוך איז גאָר באַשטימט פאַר 9—10־יאָריגע קינדער, און ניט פאַר 7—8 יאָריגע (ווי איך האָב געשריבן). ער דענקט, אַז פאַר די 9—10־יאָריגע איז דאָס בוך שוין גאָר גוט צוגעפּאַסט, ווען דער לערער קנעלט צו אַ ביסל, אָדער, ווי חבר פרידמאַן אַליין דריקט זיך אויס: „דער לערער מעג אויך האָבן אַ ביסל אַרבעט אין קלאַס".

2) די מאַטעריאַלן זיינען טאַקע ניט פון די סאַמע בעסטע, אָבער ער באַשולדיגט מיך, אַז כ'האָב זיך ניט גערעכנט מיט דער אָרעמקייט פון די קוואַלן, פון וואַנען מ'האָט די מאַטעריאַלן געדאַרפט שעפּן. אויך האָב איך ניט אָנגעוויזן, וואו זיי האָבן געקענט קריגן מאַטעריאַלן און זיך ניט געפּרואווט.

3) די אָנגעוויזענע שפּראַכלעכע (און גראַמאַטיקאַלישע) טעותן, זיינען טאַקע אמת'ע טעות'ן, אָבער ער האָט אַ טענה, אַז „נעמען אַ בוך פון 200 זייטן און אַרויסכאַפּן עטלעכע ציטאַטן", איז ניט קיין גערעכטער צוגאַנג און קיין געזונטע קריטיק.

מיך דוכט, אַז חבר פרידמאַן איז אומגערעכט:

1) דאָס בוך איז באַשטימט פאַר'ן צווייטן לערן־יאָר. (אַזוי איז אָנגעשריבן שוואַרץ אויף ווייס אויפ'ן שער־בלאַט). אין שול קומען אַריין זעקס־זיבן יאָריגע קינדער (אַחוץ אויסנאַמען, וועלכע קומען אַריין אויך צו צוועלף־דרייצן יאָר; אָבער ניט פאַר די אויסנאַמען איז דאָך דאָס בוך צוגעפּאַסט). צוגערעכנט אַ יאָר צו יאָר, מיין איינפאַכער חשבון שטימט... איך בין איבערצייגט, און דאָס האָב איך געפּרואווט דערווייזן, אַז אפילו פאַר 10—12־יאָריגע קינדער איז דאָס בוך ניט צוגעפּאַסט, האַמעטנע און שווער. חבר פרידמאַן אַרגומענטירט, אַז אין דעם עלטער זיינען שוין די קינדער „פּיאָנערן". אדרבה זאָל ער אַריינקוקן אין דעם נאָר־וואָס דערשינענעם ענגלישן פּיאָנערן־זשורנאַל און טאַקע זען, ווי מ'שרייבט פאַר קינדער. אנטקעגן דעם לערער'ס שטענדיגן אַריינקנעלן און צעקייען איז הויפּטזעכלעך געווען געווענדעט מיין קריטיק.

2) מיין ערשטע אויסזעצונג איז געווען, אַז די זעלביגע מאַטעריאַלן פון בוך האָבן געדאַרפט ווערן געקנאָטן, געריינינגט און געשליפן, צוגעפּאַסט פאַר קינדער און ניט צוגעטראָגן רויערהייט פון דער לעצטער צייט פון אַ טעגלעכער צייטונג. מיין צווייטע אויסזעצונג—אַז מיט קליינע אויסנאַמען איז ניטאָ אינ'ם בוך קיין פּראָלעטאַרישע פרייד. חבר פרידמאַנ'ס ביישפּיל מיט דער אייראָפּייאישער דערציילונג איז אַ גאַנץ שוואַכער. אַריסאַנסקע, נעבעכדיגע דערציילונגען, זיינען ביי אונז אין אַמעריקע פאַראַן געגוג, ליבין און קאָברין האָבן שוין די סחורה „דעליווערט" און מ'האָט ניט געדאַרפט גיין אַזש קיין אייראָפּע. מיין דריטע אויסזעצונג—אַ ביישפּיל וועט פאַר דעם געגוג זיין: צוויי פּאָעטן, ב. פרידמאַן און פּלאַטנער, האָבן צוגעשטעלט מער ווי 50 פּראָצ. פאַר דעם בוך. קוויטקאָ, פעפער, כאַריק, כאַווער־פּאַווער, מוישע נאַדיר, שיפּרים, ניט רעכענענדיג שוין די אַלטע, ווי ווינטשעווסקי, ראָזענפעלד, באָווישאָווער און אַ סך אַנדערע, האָבן געגעבן ווער—עפּעס, ווער טאַקע גאָרנישט...

3) חבר פרידמאַן זאָגט, אַז איך האָב אים צוגעשריבן דרוק־טעות'ן. אדרבה, זאָל ער עס באַווייזן: וועלכע? וואו? איין פּאַראַגראַף זיינער, אָנגעפּיקעוועט מיט טעות'ן, אַרויסגעכאַפּט צופעליג פון בוך, איז פאַר אים ניט געגוג. מיט דער זעלביגער רעכט האָט ער געקענט מאָנען פאַר אַ בוך „פון 200 זייטן" מער ווי 2 זייטלעך קריטיק.

חבר פרידמאַן באַמערקט צו דעם:

1) כ'כין גרייט צוצושטעלן סטאַטיסטישן מאַטעריאַל, אַז דער עלטער פון די קינדער אין צווייטן לערן־יאָר איז 9—10 יאָר. עס מאַכן זיך אינגערע, אָבער דאָס איז אַן אויסנאַם. און חבר מייזל מאַכט פונ'ם אויסנאַם אַ כלל.

2) חבר מייזל נעמט זיך אָן די קריוודע פון די שרייבער, וואָס זיינען ווייניג אָדער אינגאַנצן ניט פאַרטראָטן אין דעם בוך. נאָר צוויי שרייבער—פּלאַטנער און איך האָבן אוזרפּירט 50 פּראָצענט פון דעם בוך. חבר מייזל פאַרפעלט דערביי אָנצואוויזן מאַטעריאַלן, צוגעפּאַסט אין גייסט און שפּראַך, וועלכע זיינען מיט אַ כיוון ניט אַריינגענומען געוואָרן.

ערשטער מאַי

פון אהרן קורץ

פיל זיינען יאָרן
מיט ברידער געפאַלענע
פאַר ליכטיגן אָנזאָג פון מאַי!
נאָר אונזערע אָרעמס
זיינען איצטער מעטאַלענע
און מיר שמידן ריי נאָך ריי
די באַלדיגע זיגער פון מאַי!

עס שטרעקן זיך אָרעמס
פון מוסקול און שטאָל
און וויקלען אָן יאָרן געשיכטע און גליאיגע שטאַנגען:
אַזוי פיל געפּייניגט,
אַזוי פיל צעשאָסן,
אַזוי פיל פאַרשמיסן,
אַזוי פיל געהאַנגען!

שטאָט־און־שטאַט־רויבער
פאַרענגען די פאַנעלן,
פאַרנעמען אַלע סקווערן פון דער שטאָט.
דורך פענצטער, פון דעכער און פון שוועלן
באַשיסן אונזער טראָט.
נאָר עס סוויסטשעט שוין שטאָל צו דער זון
מיט'ן אָנזאָג פון דערגרייכן!
נאַקעטער שטאָל
פון מוערן אין ווערן
זוויגט און קלינגט זיך אַריין אין ניו־יאָרקישע הויכן.
עס לאָזט אונזער שטאָט שוין צו הערן,
רייפן צייכן
וואַרפט דורך ראַדיאָ
איבער דער וועלט דער קאָמינטערן:
„מיר ווערן! מיר ווערן!"

אַ באַמערקונג

אין זיין קריטיק וועגן „קינדער" פון ב. פרידמאַן און ד. טאַראַנט, אינ'ם לעצטן נומער „פונק", שרייבט א. מייזעל:

„שפּילט זיך פּלאַטנער מיט די קינדער און זאָגט פּלוצלונג אַריין:

„ער איז שוין טויט,
נאָר עס לעבט זיין אידייע,
אויף זיין קייווער אויפגעבויט
שטייט אַ מאַווזאָליי".

זיינען די „אידייעס" און די „מאַקסימומס" (צוליב וואָס שרייבט ער מיר צו די מאַקסימומס?..) ניט אַזעלכע גלענצנדיגע באַגריפן פאַר קינדער; אָבער אַז „אויפן קבר שטייט אַ מאַווזאָליי"... איז אַריינגעזאָגט געוואָרן בלויז דערפאַר, וואָס די אייגענע אויערן הערן ניט וואָס דאָס מויל זאָגט..."

א. מייזל נוצט אויס אַרום מיר אַלע פינטעלעך און ענזנפיסלעך און... אַלע קלוגע רייד. פאַרוואָס? ווייל אים דאַכט זיך, אַז מען קען ניט זאָגן—

„אויפ'ן קבר אויפגעבויט
שטייט אַ מאַווזאָליי."

דאַרף מען זיך פריער מטריח זיין, נאָכקוקן וואו מען דאַרף און ניט טשעפּען זיך ניט געלונגען.

אייזיק פּלאַטנער.

לידער פון קאַמף

געשריבן צו דער געלעגנהייט פון דער ערשטער קאָנווענשאָן פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

קלייבט זיך אַרום אונז בונטאַרן

פון מאַרטין בירנבוים

דער פלאַם איז יונג, דאָס ליכט איז נײַ—
קלייבט זיך אַרום אונז בונטאַרן!
דער וואָס גאַרט צו ווערן פרײַ,
שרעקט זיך נישט פאַר קײן געפאַרן!
גרויס און רײַך איז אונזער לאַנד,
סיפאַרבלענדט דאָס אויג מיט גאָלד־גלאַנץ־שפּיל,—
בלאָזן מיר דעם פונק פאַנאַנד,
וואָס ווײַזט דורך נאַכט דעם וועג צום ציל!

(רעפריין)

פלעכטן מיר אַ גליאיג־רויטע
קײט אַצינד פון ים צו ים,
זאָלן אונזערע שאַרפע נויטן
זיך איבערברענען אינים פלאַם.
דער וועג איז האַרט, דער וועג איז שווער.
אין יעדן ווינקל לויערט פײַנט!
און וואו דו טוסט זיך נאָר אַ קער—
סיפּינצטערט שימל־גרוי דער הײַנט!—
נאָר צײַט איז הײַם און מענטש דערוואַכט;
נויט שנײַדט פאַסן פלײש פון גוף!
מוזן וועקערס זײַן אויף וואַך—
טאָר נישט שטומען זײַער רוף!

(רעפריין)

סיווינקט נאָך געלע האַנט און לאַקט,
דעקט מיט פליטער שאַקרעס צו;
די פראַזן זײַנען גלאַט—געטאָקט—
פחד לאָזט איר נישט קײן רו.
געמאָסטן ווײַסט זי איז איר צײַט:
אויף שוועל פון תקופה וואַרט דער טויט!
מיט יעדן טאָג וואָס קומט און גײַט,
שרומפּט אַלץ טיפער אײַן דער קנויט.

(רעפריין)

איצט דאַרף אונז נײַע וועלט אין שפּאַן!
די אַלטע פאַלט מיט סקריפּ און קראַך.—
סיאיז אויסגעלײַגט שוין קלאָר דער פלאַן
און זײַן מוז יעדער בײַ דער זאַך!
איז גײַען מיר פעסטע טריט,
זינגען פרײַ רעוואָלט־אַקאָרדן;
און דער וואָס גײַט אין אונזער מיט—
אַ קעמפער איז אין רויטן אָרדן!

(רעפריין)

אונזער רוף!

פון אייזיק פלאַטנער

פון דורות פאַרשקלאַפונג, צעריס און באַזונדער,
בײַם צאַפּל פון אַלט־וועלט, בײַ לעצטע אַקאָרדן;
שײַנט אויף אונזער רויטער און ליכטיגער וואונדער—
דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן.

ווי ברײַט אונזער רוף איז, ווי הײַס און מיט פיבער,
חברים! חברים! און אַרבעטער־ברידער!
אויף הונדערטער שפּראַכן מיר רופן זיך איבער,
דאָס אײַגענע פײַער און בלוט אין די גלידער.

חברים, חברים אין שלאָגער־בריגאַדן!
צום אויפבוי פון פעסטע, געאײַניגטע רײַען;
צום אויפשטײַג אין שלאַכטן אויף קאַמף־באַריקאַדן,
ביז איבער די קעפּ וועלן רויט־פאָנען וויען.

לאָמיר צעברעכן דעם גאָלדענעם רינג,
פון שענדלעכן באָס און גענאָסע.
מיט שטאָלענע פויסטן אויפהויבן פלינק,
די פאָן פון סאָוועטן, דעם האַמער און קאָסע.

איז בויען מיר איצטער...

פון נחום ווייסמאַן

מיר זײַנען די בויער וואָס ברענען אויס ציגל
און קנעטן אַליין אויך דאָס ליים מיטן שטרוי;
מיר טראָגן אויף אײַגענע אַקסלען די שטײַנער
און קלעטערן שטיגן נאָך שטיגן אַזוי...

מיר זײַנען אַליין אָט די שטײַנער און ציגל
און דאַרף מען—דאָן ווערן מיר שטאַרקער גראַניט!
און דאַרף מען צעברעכן? איז קענען מיר ברעכן!
מיר קענען אויך בויען גאָר פלינק און גענײַט!

איז בויען מיר איצטער, מיט ברען פון באַשאַפער—
מיר זאַמלען די אײַגענע קרעפטן צענויף;
איז ווער עס קען בויען—טאָ שטעל צו דעם אַקסל
צו טראָגן די ציגל אויף שטיגן אַרויף!

מיר ווילן פאַרברידערן—ברודער מיט ברודער—
צוזאַמען זיך גרײַטן—געגרײַט זײַן אין צײַט;
און קעמפן צוזאַמען, ווען קאַמף וועט אונז רופן—
דער טאָג איז ניט ווײַט!...

און וועט מען אונז דאַרפן און וועט מען אונז רופן
און וועט מען פאַרלאַנגען די הילף אין אַ נויט—
איז וועלן מיר העלפן—געגרײַטע ווי אײַנער—
צעצינדן דעם מאָרגן אין פלאַמיגן רויט!...

ניו יאָרק, מאַי, 1931.

אין אַנגריף

פון א. פרינץ

עס קלינגען די רינגען
שוין יאָרן און יאָרן אויף לייבער געשמידט.
מיר ברעכן די רינגען און זינגען
פון פרייהייט דאָס ליד.

(רעפריין)

עס טריפן פון קאַרבן
די טראָפּנס פון ליים און פון לעבן.
די וועג אין רויטן מיר פאַרבן
און פאָנען פון רויטן מיר וועבן.

אין תפיסות, אין קעלערס מיר שמאַכטן,
פון פרייהייט באַרויבטע, פון ליכט און פון ברויט.
מיר וואַרפן די לעבנס אין בלוטיגע שלאַכטן
צו טויטן דעם הונגער, צו טויטן די נויט.

(רעפריין)

מיר האָבן דעם אייגענעם ווייטאָג באַנומען
און אייגענע ליכטיגע וועגן באַטראָטן,
צום מאָרגן, צו פרייהייט מיר גייען, מיר קומען
אויף שאַרפן פון העק און פון עשאַפאָטן.

דורך שטורעמס, דורך גריבער, דורך בלוטיגע פאַרנאַכטן,
עס בליצן די פלאַמען, עס סווישטשען די קוילן,
אויף שליאַכן עס ברענען די שלאַכטן,
דער מאָרגן העלט אויף איבער רויכיגע קנוילן.

(רעפריין)

און פאַלט ווער אויף וועגן—
די וואונדן מיר קושן און ווייטער געגאַנגען!
דורך שלאַכטן צו ליכטיגע ברעגן
פאָראויס מיט העלע, מיט יונגע געזאַנגען!

אין אַנגריף אויף שונא מיר גייען,
מיר זיינען איין שטאַרקע, איין שטאָלענע האַנט!
עס וואַקסן און וואַקסן די ליכטיגע רייען
און טראָגן דעם פלאַקער דעם רויטן פאַנאַנד!

(רעפריין)

אונזערע קינדער

(בלעטלעך פון אַ פּראָלעטאַרישן לערערס נאָטיץ־בוך)

פון **משה שיפרים**

מאַרטין אילוסטרירט די לעקציע

די שול איז נאָך א נייע אין געגנט. ערשט עטלעכע וואָכן אַלט. פרעמד איז נאָך אַלץ פאַר די קינדער. ניט געהערט נאָך אַזעלכע רייד. ניט געהערט נאָך אַזעלכע נעמען. לענין!— ווער איז עס? סאָוועטן־פאַרבאַנד!—וואָס איז עס? קוקן פאַר־וואונדערטע אייגעלעך. שלינגען דעם לערער'ס רייד. פאַר־שטייען ניט אַלץ.

דער לערער רעדט וועגן אַרבעטלאָזיגקייט, וועגן די הונ־גער־מאַרשן. שטרעבט זיך אָן אַלץ קלאָר צו מאַכן. איז ניט זיכער, צי די קינדער פאַרשטייען.

ער מאָלט פאַר די קינדער דעם באַלעבאָס און דעם אַר־בעטער.

— דער אַרבעטער, אַרבעט אָפּ עטלעכע וואָכן, פאַרדינט קוים אויפ'ן לעבן. געענדיגט דער סעזאָן, דאַרף ער הונגערן. דער באַלעבאָס, האָט גאָרניט געטאָן, און פון דעם סעזאָן וואָס די אַרבעטער האָבן געאַרבעט, האָט א רייכע, וואַרימע היים, אַן אויטאָמאָביל, דינער, א. א. וו.

דער ניין־יאָריגער מאַרטין הויבט אויף א האַנט.

— וואָס ווילסטו זאָגן, מאַרטין?—פרעגט דער לערער.

דערציילט מאַרטין, אַן אָנגע'ברוגז'טער:

— מיין פאָטער'ס באָס, האָט לעצטע וואָך געמאַכט א בר־מצוה, האָט אים געקאָסט פינף הונדערט דאָלאַר און דעם טאַטן וויל ער ניט געבן קיין געלט. דער טאַטע גייט איצט אַרום ליידיג.

— וויפיל האָט דער טאַטע געקראָגן א וואָך?— פרעגט דער לערער.

— ער האָט געקראָגן פינף־און־פופציג — רעדט ווייטער מאַרטין א ברוגז'ער — מיין פאָטער אַרבעט ווי א פערד. איצט וויל ער נאָר געבן דרייסיג דאָלאַר. ער וויל אפילו ניט לייען א פאָר דאָלאַר. דער טאַטע זוכט איצט א דזשאָב און דער באָס מאַכט א בר־מצוה פאַר פינף הונדערט דאָלאַר.

מאַרטין חזר'ט עס איבער עטלעכע מאָל. זיין קעפּל קען עס ניט פאַרשטיין.

מאַרטינ'ס ברוגז'ע רייד זיינען געווען א גוטע אילוסטראַ־ציע צום לערער'ס לעקציע. די קינדער האָבן פאַרשטאַנען.

קינדער-שאַפונגען

דער געיעג

אָט, איך זע אייך,
סעם, ביל, פריטץ, און פּאָול!
ווי איר שטייט,
גרייט,
זיך צו יאָגן נאָך און נאָכאַמאָל,
אויפ'ן אַלטן, גליטשיקן וועג.
ווי מיט אויסגעשטאַרצטע אויגן,
און מיט אויסגעשטרעקטע הענט,
איר זיך ווענדט
צו דעם בורא,
פאַר געלט,
נאָך דער וועלט,
נאָך די געלט, געלט, געלט.

כאָטש אויפ'ן זעלבעדיגן,
אימפּעדיגן
וועג,
האָט איר, סעם, ביל, פריטץ און פּאָול
שוין אַמאָל
זיך צעבלוטיגט אייערע נעזער;
זיך צעבראָכן אייערע בייגער
אויף די גליטשיגע
און שפּיציגע
שטיינער!
און ניט פאַרשטאַנען,
אַז פון דאַנען,
ווען מען יאָגט זיך אָט אַזוי, —
קען מען אויך קיינמאָל,
מער קיינמאָל,
אַרויס מיט'ן גאַנצן געבוי!
נאָכ'ן געלט,
נאָך דער וועלט,
נאָך די געלט, געלט, געלט.

און איך זאָג אייך,
אַז איך זע אייך:
ווי לויפענדיג,
פאַרקויפענדיג,
און קויפענדיג,
זיך היילענדיג,
נאָך מיילענשטיק,
נאָך מיילענשטיק,
נאָך געלטנשטיק,
נאָך וועלטנשטיק,
יאָגנדיג,
פאַרמאַגנדיג,
באַרג אַרויף,
באַרג אַרויף,
באַרג אַרויף, רויף, רויף...
ביז איר קומט צום
העכסטן שפּיץ,
קענט איר זיך ניט האַלטן אָפּ,
נאָר איר גליטשט:
באַרג אַראָפּ,
פאַלט אַראָפּ,
גלייך אַראָפּ,
פריער קאָפּ,
גלייך אַראָפּ,
גלייך אַראָפּ, ראָפּ, ראָפּ,
גלייך אַראָפּ.

און איר שלאָגט זיך אָפּ אין טאָל.
אַלע מיט אַמאָל,
אינ'ם טאָל,
מיט אַמאָל.
אויף טויזענטער שפּליטערלאַך,
שפּלינטער, שפּלינטער, שפּלינטערלאַך.
און דער אַרבעטער פון אויבן
קוקט אַראָפּ אין טאָל און לאַכט...
און ער לאַכט — מער ניטאָ!
אַן עכאָ —

מער ניטאָ...
כאָ, כאָ, כאָ...
מער ניטאָ...
טאָ קיין געלט...
אונזער וועלט...
שיינע וועלט...
אונזער וועלט...
כאָ, כאָ, כאָ...
מער ניטאָ...
מער ניטאָ...
מער ניטאָ, טאָ, טאָ...

אסתר דעגלין,
פילאַדעלפיער מיטל־שול ביים אינט. אַרב. אָרדן.

פּראָטאָקאָלן פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיוו קאָמיטע

רעגולערער מיטינג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן מיטוואָך, דעם 15טן אַפּריל, 1931.

אָנוועזנד: בראָדסקי, גראָסמאַן, הימעלפאַרב, לאָטקער, לעווין, מענשער, מאַנדעל, פיגל, סולטאַן, פּאָלאַק, פינקלשטיין, פישביין, קאַר־נאַווסקי ראָזענטאַל, שטיינפעלד און שילער.

אָפּוועזנד: ווייַנער, ליַן, אָלגין, קאָטלער, קניאַזיק און רעדי. פאָרזיצער שילער.

טאָג אָרדנונג: 1) פּראָטאָקאָל פאַרלייענען, 2) סעקרעטאַר׳ס באַ־ריכט. באַריכטן פון: אָפיס קאָמיטע, אָרגאַניזאַציאָנס, קולטור, בע־נעפיט און אַפּיל.

פּראָטאָקאָל פון לעצטן מיטינג פאָרגעלעזן און גוטגעהייסן. חבר זאַלצמאַן באַריכטעט, אַז מיר האָבן באַקומען „לייסנס" אין ניו דזשויר־זי. אין די לעצטע פּאָר וואָכן האָבן מיר אָרגאַניזירט דריי נייע ברענ־טשעס אין פּאָרטסמוט, ניו העמפּשיר, נאָך אַ יוגנט ברענטש אין שי־קאַגאָ און אַ יוגנט ברענטש אין ניו יאָרק. די קאַמפּאַניע פאַר מיט־גלידער גייט איצט אַביסל מער ענערגיש ווי פריער. די פאַראייניגונגס קאָמיסיע האָט אָפּגעהאַלטן אַ זיצונג, וואו ס׳זיינען געווען פאַרטראָטן די אונגאַרישע, רוסישע און סלאָוואַקישע און אַ פאַרטרעטער פון אונ־זער עקזעקוטיווע. פון די באַריכטן, וואָס עס האָבן אָפּגעגעבן אַלע חברים, ווייזט זיך אַרויס, אַז די מיטגלידערשאַפט פון אַלע אָרגאַניזאַ־ציעס איז פאַר דער פאַראייניגונג און אַ גאַנצע ריי ברענטשעס פון דער אונגאַרישער קראַנקן־קאַסע און פון די רוסישע ברענטשעס און די סלאָוואַקישע ברענטשעס קומען אָן רעזאָלוציעס, וואו זיי אינדאָר־סירן די פאַראייניגונג. אַ טייל פון די סלאָוואַקישע ברענטשעס פאַר־לאַנגען, אַז זייער נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל רופן אַ ספּעציעלע קאָנווענשאָן. די אונגאַרישע קראַנקן קאַסע וועט האָבן איר קאָנווענ־שאָן דעם 1טן און 2טן מאַי. די הויפּט־פראַגע ביי זייער קאָנווענשאָן איז די פראַגע וועגן פאַראייניגונג.

חבר זאַלצמאַן שלאָגט אויך פאָר, אַז מיר זאָלן אָוועקשיקן אַ טע־לעגראַמע אין אַלאַבאַמאַ פּראָטעסטירן געגן דעם אורטייל פון די 9 נעגערישע חברים, אַז מיר זאָלן אַרויסלאָזן אין דער „מאָרגן־פרייַ־הייט" אַ רוף צו אונזערע ברענטשעס, זיי זאָלן זיך באַטייליגן אין די ערשטער־מאַי פייערונג איבער׳ן לאַנד און אַז מיר זאָלן איינלאַדן די אונגאַרישע קראַנקן קאַסע, די רוסישע פּראָטעסטאַנטישע אָרגאַניזאַציע און די סלאָוואַקישע אַרבעטער אָרגאַניזאַציע, אַז זיי זאָלן שיקן פּראָ־טעסטאַנטישע דעלעגאַטן צו אונזער קאָנווענשאָן. חבר זאַלצמאַן באַריכטעט אויך, אַז ער האָט באַגריסט די „מאָרגן־פרייהייט" צו איר 9טן יובי־ליי אינ׳ם נאָמען פונ׳ם אָרדן.

דער באַריכט פון חבר זאַלצמאַן ווערט גוטגעהייסן.

אָפיס קאָמיטע. חבר פּאָלאַק באַריכטעט, אַז מיר האָבן פאַרלאָרן 400" אין סעמעטערי און מעדיקאַל דעפּאַרטמענט אַקאָונט דורך דער צושליסונג פון דער וואָרלד עקסטשייַנדזש באַנק. מיר האָבן באַשלאָסן צו עפענען אַ טשעק אַקאָונט אין באַנק אָוו מאַנהעטן קאָמפּאַני און אַרויסצונעמען אַ באָנד אינשורענס פּאָליסי פאַר $200,000 פאַר אַלע אונזערע ברענטש סעקרעטאַרן. די ברענטשעס וועלן קענען אינשורן די סעקרעטאַרן מיט דער סומע וועלכע זיי וועלן געפינען פאַר נויטיג, אָבער אין אַלע פאַלן נים וויניציגער ווי $200. דער קאָסט צום ברענטש וועט זיין $1 פון הונדערט. נאָך אַ לענגערער דיסקוסיע ווערט דער באַריכט גוטגעהייסן.

קולטור־קאָמיטע. חבר פינקלשטיין באַריכטעט, אַז ס׳זיינען שוין אַרויס פון דרוק ח׳ מלך עפּשטיינ׳ס בראָשור „סאָוועטן־פאַרבאַנד בויט סאָציאַליזם" און „קינדער", אַן אָנפאַנגער לערבוך פאַר׳ן ערשטן יאָר. מיר האָבן באַשלאָסן אַז חבר מלך עפּשטיין זאָל אַרויספאָרן אויף אַ טור און באַזוכן אַ 30 שטעט. דער „פונק" זאָל האָבן אַן ענגלישע אָפּטיילונג געווידמעט דער יוגנט. די אָפּטיילונג זאָל באַשטיין פון 4 זייטן. אַ ספּעציעלע זיצונג זאָל אָפּגעהאַלטן ווערן אויסצואַרבעטן אַ פּלאַן פאַר קולטור־אַרבעט זומער־צייט. אַלע 6 וואָכן זאָל זיין אַ געמיינשאַפטלעכע זיצונג פון דער קולטור־קאָמיסיע מיט דער אַדמי־ניסטראַציע־קאָמיטע. אַרויסגעבן פאַר די שולן אַ לייען־ביכל: „ער־שטער מאַי". נאָך אַ דיסקוסיע ווערט דער באַריכט אָנגענומען.

אַפּיל קאָמיטע. חבר פישביין פון דער אַפּיל־קאָמיטע דערקלערט, אַז די קאָמיטע איז אַן אַרבעטסלאָזע. מיר האָבן נים אַריינגעקראָגן קיינע קלאָגן.

אָרגאַניזאַציע־קאָמיטע. חבר אייב עפּשטיין באַריכטעט, אַז מיר האָבן דורך דער צייט באַזוכט די פאָלגנדע שטעט: ניו הייוועז, נואַרק, באָסטאָן, פילאַדעלפיע, וועסט ניו יאָרק, האַרטפאָרד, מאָנטיסע־לאָ, פּעטערסאָן. מיר האָבן בייגעשטייערט צו די פאָלגנדע אָרגאַניזאַ־ציעס: צו $10 צום אידישן אַרבעטער אוניווערזיטעט און די פּיאָ־נערן אלס באַגריסונגען. קליוולאַנד דיסטריקט קאָמיטעט $25, לאָס אנדזשעלעס דיסטריקט קאָמיטעט אויך $25.

פון די סאוטערן ברענטשעס האָט מען זיך געווענדט צו אונז צו באַווילינגן זיי אָפּצוהאַלטן אַ פּלענום אין דיסטריקט, באַטראַכטנדיג די קאָסטן פון אַזאַ פּלענום ווערט באַשלאָסן דערווייל אַזאַ פאַרלאַנג צוריקצואווייזן. מיר האָבן אויפגענומען די פראַגע אין באַצוג צו יו־גענט ברענטשעס און באַשלאָסן אָנצושטעלן אַן אָרגאַניזיער פאַר דער אַרבעט און חבר גרין איז באַשטימט געוואָרן אַלס אָרגאַניזיער. מיר האָבן באַשלאָסן, אַז פאַרטרעטער פון דער נאַציאָנאַלער אָרגאַניזאַציאָנס קאָמיטע זאָלן בייוואוינען די מיטינגען פון דעם ניו־יאָרקער שטאָט קאָמיטעט און די חברים סיגל און קאַרנאַווסקי זיינען דערווייַלט גע־וואָרן.

מיר האָבן באַשלאָסן צו האָבן אַ געמיינזאַמען מיטינג מיט דער קולטור־קאָמיטע אויסצואַרבעטן רעקאָמענדאַציעס צו דער קומענדער קאָנווענשאָן. פון פּעטערסאָן האָבן זיך די חברים געווענדט צו אונז צו שיקן אַ פאַרטרעטער צו זייערן אַן עפנטלעכן משפּט. מיר האָבן דעלעגירט אַהין חבר שילער׳ן, פאָרזיצער פון דער נאַציאָנאַלער עק־זעקוטיווע.

פון סקרענטאָנער ברענטש האָט מען זיך געווענדט צו אונז מיט אַן אָנפראַגע, צי אַ מיטגליד פון אונזער אָגאַניזאַציע, וואָס איז מיט אונזער דערלויבעניש אויך אַ מיטגליד אין אַרבעטער רינג, קען אָננעמען אַן אַמט אין אונזער ברענטש. נאָך אַ גרינדלעכרע אויס־פאָרשונג איז באַשלאָסן געוואָרן אָנצוצייגן דעם ברענטש, אַז עס איז ראַטזאַמער, אַז אַזאַ חבר זאָל ביי אונז אַזאַ אַמט נים פאַרנעמען.

פון לאָס אנדזשעלעס האָט מען זיך געווענדט צו אונז מיט אַ פאַרשלאָג, אַז פון די 7 דעלעגאַטן, וואָס זיי דאַרפן שיקן צו דער קאָנ־ווענשאָן, זאָלן זיי נאָר שיקן דריי און אַז פאַר די איבעריגע געלט זאָל זיי אַ טייל באַווילינגט ווערן פאַר אָרגאַניזאַציאָנס־אַרבעט. דער פאַרלאַנג איז זיי באַווילינגט געוואָרן. נאָך אַ לענגערער דיסקוסיע וועגן אַלע פראַגן ווערט דער באַריכט אָנגענומען.

בענעפיט קאָמיטע. באַשלאָסן אַרויסשיקן אַ קאָמיטע און ספּע־ציאַליסטן פון האַרץ און לונגען צוזאַמען מיט אַ קאָמיטע פון אָפיס אָנקוקן אַ פּלאַץ פאַר אַ פּרעווענטאָריום. מיר האָבן אָנגעשטעלט אַ לונגען־ספּעציאַליסט ווי אויך נאָך אַ ספּעציאַליסט אויפ׳ן נאָז, אויער און האַלז. באַשלאָסן אָפּטיילן דעם מעדיקאַל דעפּאַרטמענט פון נאַ־ציאָנאַלן אָפיס מיט אַ באַזונדערער מיידל פאַר דער אַרבעט. מיר פירן פאַראַנדלונגען מיט אַן אָפּטישן. דער דענטאַל קליניק איז אַ גרויס־סער דערפאָלג. קאָנטראַקטן זיינען געמאַכט געוואָרן פאַר דער סומע

פּלענום פון ניו דזשוירזי דיסטריקט אינטערנ. אַרבעטער אָרדן

אָפּגעהאַלטן זונטאָג, דעם 12טן אַפּריל, אין זעמעלס האַל, נוואַרק, ניו דזשוירזי

פאַרטראָטן זיינען די פאָלגנדע ברענטשעס: 38, 50, 55, 512 פון נוואַרק; 137—ניו בראַנזוויק; 113—פּאַסייק; 84—פּליינ־פילד; 69—עליזאַבעט; 142—לעיקוואוד; בר. 5 און 79—פּעטערסאָן. שטאָטישער קאָמיטעט פון נוואַרק, קלמן מרמר שול פון נוואַרק; פּאַסייקער קינדער שול; פּעטערסאָנער קינדער שול און דיסטריקט קאָמיטעט. דער פּלענום ווערט דערעפנט פון חבר דיסענט, פאָרזיצער פונ'ם דיסטריקט קאָמיטעט. ס'ווערן דערוויילט אַלס פאָר־זיצער חבר ריטץ (בר. 38), סעקרעטאַריאַט—חברים ה. קאַרפּ (בר. 55) און מעק (בר. 50), רעזאָלוציע און אָרגאַניזאַציע קאָמיטייען: ח"ח מעלצער, מילער, דיסן, זאַרין, וואַלטער, גליקאָוו, ריטצמאַן, פּיליצער, חבר'טע מעק און ברענמאַן.

די חברים לין און סיגל, מיטגלידער פון דער נאַציאָנאַלער עק־זעקוטיווע, באַריכטן איבער דער טעטיגקייט פון דעם אָרדן און מאַ־כען א ריי פאַרשלאָגן. חבר טאָמקין, אָרגאַניזירער פון דער אינטער־נישאָנאַל לייבאָר דעפענס רעדט וועגן די 5 אַרבעטער, וואָס זיינען אַרעסטירט געוואָרן אין פּעטערסאָן און געשטעלט אונטער „ערשטן גראַד מאָרד". חבר געלער (בר. 5, פּעטערסאָן, מיטגליד פון דעם „פאַר־טיידיגונגס קאָמיטעט" פון די 5 אַרעסטירטע, ווייזט אָן, אַז אין דער קלאַגע געגן די פינף באַוואוסטזיניגע פּעטערסאָנער אַרבעטער האָבן זיך באַטייליגט מיטגלידער פון דעם אַרבעטער רינג.

חבר דיסענט באַריכט פאַר'ן דיסטריקט קאָמיטעט. חבר מעק, (נו־אַרק), ווייזט אָן, אַז דער דיסטריקט קאָמיטעט האָט געהאָלפן גרינדן דעם ברענטש אין יוניאָן סיטי און אָרגאַניזירן דעם נייעם ברענטש (142) אין לעיקוואוד, נאָר דער דיסטריקט קאָמיטעט האָט גאָרנישט געטאָן אויפ'ן קולטורעלן געביט, גאָרניט געטאָן פאַר די שולן.

חבר ה. קאַרפּ באַריכטעט פאַר דעם נוואַרקער שטאָט־קאָמיטעט.— דורך דער אינסטאַלאַציע פון די דריי ברענטשעס האָט דער שטאָט־קאָמיטעט באַקאָנט געמאַכט אין נוואַרק, אַז עס האָט זיך געגרינדעט א נייער אַרבעטער אָרדן,—דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן. צום יום־טוב זיינען געקומען ביי 500 באַזוכער. זיי האָבן דורכגע־פירט דריי לעקציעס. די ברענטשעס האָבן געכומען אַן אַנטייל אין לענין מעמאָריאַל מיטינג. דער שטאָט־קאָמיטעט האָט דורכגעפירט אַ מעמאָריאַל מיטינג נאָך אונזער נוואַרקער חבר ווינאָגראַד'ן. דער שטאָט־קאָמיטעט האָט אויך געהאָלפן אַרבעטן פאַר דער אַרבעטער קינ־דער שול. די נוואַרקער ברענטשעס האָבן אין דעם ערשטן קאָמפּיין געזאַמלט 108 דאָלאַר פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט", צען דאָלאַר האָט בייגעשטייערט דער שטאָט קאָמיטעט, און אין דעם איצטיגן קאָמפּיין האָבן די נוואַרקער ברענטשעס אָוועקגעשיקט אין ניו־יאָרקער אָפּיס 180 דאָלאַר. די נוואַרקער ברענטשעס האָבן אויך געשאַפן 140 דאָ־לאַר פאַר'ן דרעסמאַכער סטרייק און מיטגעהאָלפן דעם „איקאָר" אין דער אַרבעט. דער שטאָטישער קאָמיטעט האָט געהאָלפן צעמענטירן די ברענטשעס און האָט אָנגעפירט אַ קאָמפּאַניע פאַר נייע מיטגלידער. גלייכצייטיג זעט איין דער שטאָט־קאָמיטעט זיינע פעלערן. די מי־טינגען ניט שטענדיג גענוג באַזוכט. ניט שטענדיג געהאַט קאָמפּע־טענטע טוער, ניט געהאַט קיין פאַרטיגע פּראָגראַם פאַר קולטורעלער אַרבעט. זיין פאַרזוך צו אָרגאַניזירן אַן איינלייטונג גרופּע איז געווען אַן דערפאָלג. האָט ניט גענוג געטאָן פאַר די קינדער שולן. זיינען גע־שטערט געוואָרן אין דער אַרבעט, ווייל זיי האָט אויסגעפעלט געלט.

חבר דוד סיגל באַריכטעט, אַז דער נאַציאָנאַלער אָפיס האָט באַ־קומען אַ טשאַרטער פאַר ניו־דזשוירזי סטייט.

די צווייטע זיצונג איז פאָרגעקומען אונטער'ן פאָרזיץ פון חבר ריטץ. די דעלעגאַטן האָבן אָפּגעגעבן באַריכטן פאַר זייערע ברענט־שעס און דיסקוטירט די באַריכטן פון די אויבן־דערמאָנטע קאָמי־טייען. עס האָבן באַריכטעט די חברים מיטנאָווסקי (בר. 38), מאַדלין, קאַפּלאַן (50), גרינבערג, גאַרין (55), סילווערשטיין (דזשאַן ריד בר. 521—ענגלישער ברענטש), געלער (5), בלאַט, סטיין (79), וואָל־טער (84), דיסענט (69), ריטשמאַן (142), ראָזן (137) און דער דע־לעגאַט פון בר. פּאַסייק. עס האָבן באַגריסט די חברים סאול, אָרגאַניי־זער פון ניו דזשוירזי סעקשאָן קאָמ. פּאַרטיי, קאַספּער, אָרגאַניזירער פון דער ט. יו. יו. יו. על., שקליאַר, פון קעמפּ „קינדערלאַנד", לעווין פון דער „מאָרגן־פרייהייט" און אַ חבר פון דעם „אונגאַרישן אונ־טערשטיצונגס פאַראיין". עס האָבן אויך באַריכטעט די חברים שול־טוער: באָגאָראַד (פּאַסייק), פּיליצער (פּעטערסאָן), חבר'טע מעק (נו־אַרק). אין דער דיסקוסיע באַטייליגן זיך דעלעגאַטן און אויך געסט. צווישן די לעצטע: חבר'טע שיקמאַן, לערערין פון קלמן מרמר שול, סטראַזשעווסקי, ב. בלומען און אַנדערע.

חבר ברענמאַן לייענט די פאָלגנדע רעזאָלוציעס:

1) דער פּלענום באַשליסט צו רעקאָמענדירן צו אונזערע ברענ־טשעס, אַז זיי זאָלן זיך גלייך נעמען פאַר דער אַרבעט צו העלפן באַ־פרייען די פינף פּעטערסאָנער אַרבעטער, אויף וועלכע ס'איז אויפגע־פרייט געוואָרן אַ מאָרד־קלאַגע, דורך פּראָטעסט־מיטינגען און אויך מיט פינאַנסן. דער פּלענום פאָדערט אויך פון אונזער נאַציאָנאַלן אָפיס, אַז די נאַציאָנאַלע קאָמיטע זאָל וועגן דעם אַרויסשיקן אַ צו־שריפט צו אַלע אונזערע ברענטשעס איבער'ן לאַנד, זיי זאָלן קומען צו הילף די פּעטערסאָנער מאַרטירער. עס זאָל אויך אַריינגעבראַכט ווערן וועגן דעם אַ פּאַסיגע רעזאָלוציע צו אונזער ערשטער קאָנווענ־שאָן.

(רעזאָלוציעס 2—6 זיינען וועגן ק. פּ., טי. יו יו. ל., א. ל. ד., אַנטי־לינטשעריי, „איקאָר" און זיינען ענלעך צו די, וואָס זיינען שוין געווען פאַרעפנטלעכט אין פריערדיגן נומער „פונק").

7) דער פּלענום רעקאָמענדירט אַלע ברענטשעס פון ניו דזשוירזי דיסטריקט זיך אַקטיוו צו באַטייליגן אין בויען און אויפהאַלטן די שולן דורך איינפירן אַ לאָקאַלן טעקס. 2) אויפמונטערן די ברענטשעס צו „קענוועסן" פאַר קינדער און העלפן אויפקלערן די וויכטיגקייט פון שולן און דורכפירן דעם פּראָיעקטירטן 10־סענטיגן טעקס.

8. דער פּלענום רעקאָמענדירט אַז דער אינט. אַרבעטער אָרדן (וואָס שטייט אויפ'ן באַזיס פון רעוואָלוציאָנערן קלאַסן־קאַמף) זאָל אָרגאַניזירן די ברייטע מאַסן אַרבעטער־פרויען. דער פּלענום שלאָגט פאָר, אַז גרויס אויפמערקזאַמקייט זאָל דער אָרדן אַוועקגעבן צו אָר־גאַניזירן אונזערע פרויען, וואָס זאָלן דינען ווי אַן אַוואַנגאַרד צו אָרגאַניזירן די 8 מיליאָן פּראָדוצירנדיגע אַמעריקאַנער פרויען און די אַרבעטער הויז־פרויען.

הירש קאַרפּ און מעק,
סעקרעטאַריאַט.

פון $3,000. עס זיינען צוגעקומען 80 נייע פּאַציענטן. קעש איז אַריינגענומען געוואָרן אַרום $600.

מיט דעם שליסט זיך דער מיטינג.

אַ ספּעציעלער מיטינג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע איז געהאַלטן געוואָרן שבת, דעם 25טן אַפּריל.

פאָרזיצער חבר שילער.

חבר זאַלצמאַן האַלט אַן איינלייטונג איבער די פראַגן פון דער קומענדער קאָנווענשאָן ווי אויך וועגן די רעקאָמענדאַציעס. ער פאָר־לאַנגט פון די מיטגלידער פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע צו דיס־קוטירן די אַלע פראַגן און רעקאָמענדאַציעס.

עס אַנטוויקלט זיך אַ לעבהאַפטיגע דיסקוסיע איבער אַלע פראַגן, וואָס חבר זאַלצמאַן האָט אָנגעוואָרפן. אַזוי ווי די דיסקוסיע, אין וועל־כער ס'האָבן זיך באַטייליגט די חברים סיגעל, עפּשטיין, קאַרנאָווסקי, האָט זיך פאַרצויגן גאַנץ שפּעטלעך, ווערט באַשלאָסן די זיצונג אָפּצוהיטן ביז דאָנערשטאָג, מאַי דעם 7טן פאַר אַ פאָרטזעצונג.

מיט דעם ווערט די זיצונג געשלאָסן.

רעקאָמענדאַציעס צו דער קאָנווענשאָן פונם אינט. אַרב. אָרדן

פון ברענטש 73, א. א. א., פילא.

1) מיטגלידערשאַפט אין אָרדן:

עס איז די מיינונג פון ברענטש, אַז קליין־בירגער האָבן אַ פּלאַץ אין אונזער אָרגאַניזאַציע. אונזערע פּרינציפּן און אונזער אַקטיווע באַטייליגונג אין אַלע קלאַסן־קאַמפן שאַפן אַ גענוגנדע גאַראַנטיע געגן קליינבירגערלעכע אידעאָלאָגיע. מיר דיינקען אָבער, אַז האַלטן אַן אַמט קענען בלויז אַזעלכע חברים־קליינבירגער וועלכע האָבן דערוויזן פאַר אַ לענגערער צייט זייער איבערגעבנהייט צו דער לינקער אַרבעטער באַוועגונג דורך אַקטיווער באַטייליגונג.

2) וועגן „פונק":

מיר אנערקענען, אַז דער „פונק" איז וויכטיג און נויטיג פאַר אונזער אָרדן; עס איז אָבער נויטיג, אַז דער „פונק" זאָל זיך אָפּגעבן מער מיט פּראָטווירנאַלע, געוונט און אָרגאַניזאַציע־פראַגן; דאָס לעבן פון די ברענטשעס איבער דעם לאַנד זאָל קריגן אַ ברייטערן פּלאַץ ווי ביז אַהער.

3) קולטור אַרבעט:

די קולטור אַרבעט דאַרף אויסגעברייטערט ווערן, מער צענטראַליזאַציע, מער אָנווייזונגען אויף אַרויסצורופן איניציאַטיוו ביי די מיטגלידער, זיך אַקטיוו צו באַטייליגן אין דער קולטורעלער אַרבעט פון די ברענטשעס.

4) יוגנט ברענטשעס:

מיר באַגריסן די אַרבעט פון בויען יוגנט־ברענטשעס און שטיצן די באַוועגונג פאַר אריינציען די אַרבעטער־יוגנט אין אונזער אָרדן.

5) פאַראייניגונג מיט אַנדערע שפּראַכיגע אָרגאַניזאַציעס:

מיר שטיצן די אָנגעפאַנגענע אַרבעט פאַר פאַראייניגונג און זייבען פאַר דעם, עס זאָל אַמשנעלסטן דורכגעפירט ווערן אין לעבן.

6) שולן:

אַנערקענענדיג, אַז די שולן זיינען אַ וויכטיגער פאַקטאָר אין אונזער באַוועגונג, שטעלן מיר פעסט, אַז די פאַראייניגונג פון אָרדן מיט די שולן זיינען נוט געווען אַ הונדערט פּראָצענט. מיר קאָנסטאַטירן, אַז די ברענטשעס פון אינט. אַרב. אָרדן האָבן נוט געשאַפן די מעגלעכקייט פון צוזאַמענאַרבעט און אַקטיווער מיטהילף. מיר האַלטן, אַז אָרגאַניזאַציאָנעל דאַרף מען בייטן די אַרבעט פון די שולן. מיר שלאָגן פאָר: 1) אויפלעזן די נאַציאָנאַלע שול קאָמיטע און אירע פונקציעס זאָלן איבערגיין צו דער נאַציאָנאַלער קולטור קאָמיסיע; 2) די דיסטריקט און שטאָט קאָמיטעטן זאָלן דערווייל שטאָטישע שול פאַרוואַלטונגען מיט פאַרטרעטער פון לאָקאַלע שולן אונטער דער יוריסדיקציע פון דער שטאָטישער קולטור־קאָמיסיע; 3) אָרטיגע שול־פאַרוואַלטונגען זאָלן באַשטיין פון די עלטערן פאַראיינען, וואָס זאָלן געגרינדעט ווערן ביי יעדער שול. אַ ברענטש אַלס אַן איינצלנער זאָל נישט זיין דער פאַרוואַלטער פון אַ שול.

7) רעוואָלוציאָנערע פּרעסע:

מיר אַנערקענען, אַז די ברייטסטע שטיצע דאַרף געגעבן ווערן אַלע קלאַסן־אויסגעהאַלטענע רעוואָלוציאָנערע צייטונגען, אָבער אַלס אידיש־ריידנדער ברענטש אנערקענען מיר, אַז ספּעציעלע געוויכט דאַרף געלייגט ווערן אויף אונזער „מאָרגן־פרייהייט". מיר לייגן פאָר, אַז די קאָנווענשאָן זאָל אָנגענעמען אַ באַשלוס, וואָס זאָל פאַרפליכטן יעדן ברענטש צו שאַפן אַ סומע געלט יערלעך פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט". די וועגן און מיטלען ווי אַזוי דאָס געלט זאָל געשאַפן ווערן זאָל איבערגעלאָזט ווערן צו יעדן ברענטש, אונטערשטרייכנדיג אַז פאַר די סומען וואָס וועלן באַשטימט ווערן זיינען די ברענטשעס פאַראַנטוואָרטלעך און מוזן צוטראָגן אינם פאַרלויף פונם יאָר.

8) געגנט ברענטשעס:

אין געגנטן וואו עס וואוינט אַ קאָמפּאַקטע צאָל אַרבעטער זאָל זיך געפינען אַ ברענטש פון א. א. א. און כדי צו אַקטיווירן די גאַנצע מיטגלידערשאַפט און פאַרוואַנדלען דעם ברענטש אין אַ צענטער פאַר דער אַרבעטער באַוועגונג פון דעם געגנט, זאָל זיין דער חוב פון יעדן מיטגליד וואָס וואוינט אין דעם געגנט צו געהערן צו דעם לאָקאַל ברענטש. פאַר דעם צוועק זאָלן די מיטגלידער וואָס געהערן אין אַנדערע ברענטשעס טרענספערירט ווערן אין דעם ברענטש פון זייער געגנט.

9) ענגליש־רעדנדע ברענטשעס:

כדי צו האָבן דערפאָלג אין גרינדונג ענגליש־רעדנדע ברענטשעס אין וועלכע עס זאָלן אריינגיין אַלע ראַסן און קאָלירן וואָס באַנוצן זיך מיט דער ענגלישער שפּראַך, איז זייער וויכטיג אַז די קאַמפּאַניעס פאַר דעם זאָלן אויך אָנגעפירט ווערן דורך דער ענגלישער אַרבעטער פּרעסע, און איבערהויפּט דורכ'ן „דיילי וואָרקער".

10) דער סיסטעם פון 2־מאָנאַטלעכע צאָלונגען איז נאָך דער מיינונג פון אונזער ברענטש נישט קיין דערפאָלגרייכער. עס מאַכט דעם ברענטש צופיל באַשעפטיגט מיט דער „דיוס"־פראַגע; שטעלט אָפטמאָל די ברענטשעס אין געפאַר סוספּענדירט צו ווערן, ווייל צו ווייניג צייט בלייבט אויף אייגצוזאַמלען די דיוס. מיר דיינקען דערפאַר, אַזאַ אַ 3־מאָנאַטלעכער סיסטעם איז אַ סך אַ בעסערער און וועט אָפּשאַפן די פריער־דערמאָנטע איבלען.

ה. שפּריצמאַן, סעק.

פון זשאַן זשורעס סקווירער בר. 209 א. א. א.

1) די קאָנווענשאָן זאָל באַשטימען אַ יערלעכע סובסידיע פאַר די שולן איבערן גאַנצן לאַנד, פּראָפּאָרציאָנעל פאַר יעדן שטאָט.

2) אַזוי ווי שיקאַגאָ האָט אַ 15 סענט שול־טעקס, רעקאָמענדירט דער בר. 209, אַז די קאָנווענשאָן זאָל אָנגענעמען אַן אַלגעמיינעם שול־טעקס איבער דעם גאַנצן לאַנד און דער נאַציאָנאַלער אָפּיס זאָל אויפמאַכען און איבערשיקן צו דער שול־פאַרוואַלטונג פון יעדן שטאָט.

3) עס זאָל איינגעפירט ווערן דריי מאָנאַטלעכע צאָלונגען אָנשטאָט צוויי מאָנאַטלעכע.

דזש. סעף, פינ. סעק.

פון וואַרשאַווער ראַיאָנער בר. 1, א. א. א. שיקאַגאָ

1) איינפירן 3 מאָנאַטלעכע צאָלונגען.

2) דער קאָנווענשאָן טעקס זאָל פאַנאַנדערגעטיילט ווערן איבערן גאַנצן יאָר.

3) דער שול טעקס זאָל געהעכערט ווערן אויף 5 סענט, דאָס הייסט צוזאַמען 10 סענט, און די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיוו זאָל פון דעם פאַנד סובסידירן די שולן אין די פאַרשיידענע שטעט און קיין ברענטש זאָל ניט האָבן קיין רעכט צו טעקסן מיטגלידער פאַר שולן, ווייל עס פאַלט גוואַלדיג שווער אויף די מיטגלידער די גרויסע בילס.

4) די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע זאָל ניט האָבן קיין רעכט אַוועקצונעמען די בענעפיטס פון די מיטגלידער ווען דער אָפּיס שליסט אויס אַ ברענטש. אויב די עקזעקוטיוו דאַרף אויפלעזן אַ ברענטש, זאָלן די מיטגלידער בלייבן מיטגלידער עט לאַרדזש.

ל. רובינשטיין, סעק.

פון בר. 28 א. א. א. באָסטאָן

1) אַז עס זאָל סטאַביליזירט ווערן אַ נאַציאָנאַלער אַרבעטסלאָזער דיוס פאָנד, לויט אינשורענס געזעצן.

2) אַז יעדער מיטגליד זאָל באַשטייערט ווערן מיט אַ יערלעכן אָפּצאָל פאַר אונזער פּרעסע. די סומע זאָל איבערגעלאָזן ווערן צו דער קאָנווענשאָן צו באַשטימען.

וואָלף ווייגער, סעק.

פון בריסקער בר. 135 א. א. א.

1) אַרבעטסלאָזיגקייט. — פיל מיטגלידער פון אונזער אָרדן זיינען אַרבעטסלאָז און קענען נישט צאָלן זייערע בילס. די ברענטשעס

— פיל פון זיי — קענען ניט אויסהאַלטן אָט די מיטגלידער אין צאָלן זייערע בילס צום גענעראַל־אָפיס, און מוזן זיי שטרייכן, כאָטש די מיטגלידער זיינען גאַנץ טעטיגע און איבערגעגעבענע טוער אין דער באַוועגונג. אונזער קאָנווענשאָן מוז זיך אַריינטראַכטן אין אָט־דער פראַגע.

2) קולטור אַרבעט. — אונזער קולטור אַרבעט מוז זיין אַזאַ, אַז די ברענטשעס זאָלן קאָנען זאָגן, אַז מיר פירן דורך קולטורעלע אַרבעט. די אַרבעט פון אונזער נאַציאָנאַלער קולטור קאָמיסיע און נאַציאָנאַלן קולטור דירעקטאָר דאַרף זיין נישט נאָר צו זאָרגן וועגן אונזערע קינ־דער־שולן און ארויסגעבן לערן־ביכלעך פאַר די קינדער — וועלכע זיינען טאַקע נויטיג — נאָר אויך זאָרגן פאַר דער דערציאונג פון אונזערע מיטגלידער גופא. דער „פונק", אונזער אָרגאַן, דאַרף זיין דער אָרט, דורך באַלערנדע אַרטיקלען, צו דערציען אונזערע מיטגלידער.

3) דריי מאָנאַטלעכע בילס. — אונזער קאָנווענשאָן וועט מוזן אי־בערגעבן צו דער נייַ־דערוויילטער עקזעקוטיוו, אַז זיי זאָלן דורכפירן די דריי מאָנאַטלעכע צאָלונגען צום גענעראַל־אָפיס, ווייל נאָך דער איצטיגער פאָרמע פון צוויי מאָנאַטן בלייבט אַבסאָלוט נישט ווען דער ברענטש זאָל קענען קריגן די דיוס פון מיטגליד, ווייל ביים מיטינג איז שוין לעצטע איינצאָלונג און אויב מיר ווילן קרעדיט פאַרן מיט־גליד פון אָפיס דאַרפן מיר שוין שיקן אַ רעגיסטרירטן בריוו, וועלכער ברייגט אַריין אַ סך הייסע בלוט צווישן אונזערע מיטגלידער.

משה ראַטנער, סעק.

(די רעקאָמענדאַציעס, וואָס זיינען אָנגעקומען צו שפּעט פאַר אָט דעם נומער „פונק" וועלן איבערגעגעבן ווערן דער רעזאָלוציע־קאָמי־טע פון דער קאָנווענשאָן—רעד.)

טעות'ן אין אונזער שול־אַרבעט

(שלוס פון זייט 23)

גייען אַריבער צו העבערע לימודים, געמעגט האָבן אַ מאָס. מיר וואָלטן דאָ באַדאַרפט מעסטן ניט נאָר די קענטניש פון שילער. מיר וואָלטן זיך זייער אַ סך געדאַרפט פאַרטראַכטן וועגן דער פערזענלעכקייט פון קאַנדידאַט, וואָס וויל ווערן אַ שילער אין מיטל־שול.

אויב מיר טוען דאָס ניט, באַקומט זיך אַ גרויסער ערב־רב. באַקומט זיך טאַקע אַ גרויסע מיטל־שול, אָבער מיט קנאַפּע אויפטואונגען.

צי איז דאָס ניט כאַראַקטעריסטיש?

אין די עלעמענטאַר־שולן האָבן מיר דאָס יאָר דורכגעפירט אַ גאַנצע ריי קאַמפּאַניעס, אין וועלכע די קינדער האָבן גענומען אַ זייער טיכטיגן אַנטייל. אין וויפיל קאַמפּאַניעס האָבן זיך באַטייליגט די מיטל־שול קינדער?

אין די עלעמענטאַרע שולן האָבן מיר געהאַט סעקציעס: איקאָר, פּ. ס. יו., אי. על. די. און וו. אי. ר. זיינען זיי אויך גע־ווען אין מיטל־שול? עפּעס הערט מען זייער ווייניג וועגן זיי. עפּעס איז זייער אַרבעט גאָר ניט אָנזעעוודיג. מיר האָבן די מיטל־שול קינדער ניט גענוג אַקטיוויזירט. אַ פאַרגלייך צווישן די אַקטיוויטעטן פון די קינדער אין די עלעמענטאַר־שולן און די קינדער פון מיטל־שול, האַלט בכלל ניט אויס.

איז דאָס נאָרמאַל? דאַרף דאָס זיין אַזוי?

מ'רעדט ביי אונז וועגן אַ ציל־איינשטעלונג פאַר דער מיטל־שול און מ'מיינט, אַז מיט נייַע רייד וועט מען אָפּענדערן דעם איצטיגן צושטאַנד.

אודאי. וואָלטן מיר אַמאָל וועלן פאַררעדן די ציין, וואָלטן מיר געקענט. האַלטן מיר דאָך אָבער פון קאָנסטרוקטיווער קרי־טיק. מוזן מיר זאָגן דעם ריינעם אמת. מיר האָבן ביז היינט ניט געפונען דעם וועג און דעם אופן ווי אַזוי אָנצופירן די מי־טעל־שול זי זאָל זיין דאָס, וואָס זי באַדאַרף צו זיין.

אפשר וואָלטן מיר זיך באַדאַרפט פאַרטראַכטן וועגן אַ פּראָיעקטן־מעטאָד פאַר דער מיטל־שול?

איך שטעל די פראַגע און האָף, אַז דער צוזאַמענפאַר וועט געפינען די נויטיגע לייזונג. וואָרים אַ לייזונג מוז געפונען ווערן, אויב מיר ווילן האָבן אַ מיטל־שול, וואָס זאָל ווערט זיין צו טראָגן דעם נאָמען.

רעזאָלוציעס

שיקאַגער שול קאָנפערענץ

רעזאָלוציע, אָנגענומען ביי דער שול־קאָנפערענץ, אָפּגעהאַלטן דעם 26טן אַפּריל, אין 2731 וועסט דיוויזשאָן סטריט, פאַרטראָטן דורך דעלעגאַטן פון די שיקאַגער ברענטשעס פון א. א. אָ. און פאַרטרעטער פון די קינדער שולן ביים א. א. אָ. אין שיקאַגאָ.

נעמענדיג אין אַכט, אַז שיקאַגאָ איז געווען פאַרוויגט אַלס די שטאָט, וואו עס איז אומ־מעגלעך צו טאָן שול־אַרבעט; וואו יעדער פאַר־זוך און יעדע אונטערנעמונג פאַר שול־אַרבעט איז געווען איין גרוי־סער דורכפאַל;

נעמענדיג ווידער אין אַכט, אַז מיט דעם אָנקומען פון חבר האַל־פּערן האָט זיך די לאַגע איינגאַנצן געביטן צו גונסטן פון שול־אַר־בעט. דאָס באַדייט אַז דאָ אין שטאָט איז די באַוועגונג געווען פאַר שולן, נאָר עס האָט געפעלט די ריכטיגע אָרגאַניזאַטאָרישע האַנט, וואָס זאָל זיין קאָמפּעטענט דאָס צו טאָן.

חבר האַלפּערן האָט דאָ אין שטאָט אַרויסגעצייגט זיינע אָרגאַניזאַ־טאָרישע פייאיגקייטן מיט דעם אָוועקשטעלן פון פיר געזונטע פּראָ־טאָרישע קינדער שולן מיט אַריבער 200 קינדער, מיט א מיטל־שול פון 35 קינדער און אויך אַן אַרבעטער אוניווערזיטעט.

די היינטיגע קאָנפערענץ שאַצט אָפּ די קאָלאָסאַלע אַרבעט וואָס איז אָפּגעטאָן געוואָרן און באַשליסט צו באַדאַנקען די נאַציאָנאַלע עק־זעקוטיווע פון די שולן פאַר שיקן אונז חבר האַלפּערינען אָנצופירן מיט דער אַרבעט. מיר פאָדערן אויף די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע צו באַאויפטראָגן חבר האַלפּערן פאַרטצוזעצן זיין אַרבעט און אָרגאַניזירן אַ נעץ פון קינדער שולן דאָ אין שיקאַגאָ. אין דער זעלבער צייט דריקן מיר אויס אונזער פולסטע אַנערקענונג צו חבר האַלפּערן און מיר פאַרפליכטן זיך צו שאַפן אַלע מיטלען אויף אָנצוגיין מיט דער אַרבעט אַוועקצושטעלן געזונטע צען אַרבעטער קינדער שולן פאַר קו־מענדיגן יאָר.

שפּילבערג, פאָרזיצער

מאָרים ווינטשעווסקי בר. 118, רעדינג, פּאַ.

ביי דעם ספּעציעלן מיטינג, אָפּגעהאַלטן פון אונזער ברענטש אַפּריל דעם 23טן, 1931, איז איינשטימיג אָנגענומען געוואָרן אַ באַ־שלוס אויסצודריקן אונזער אַנערקענונג און צופרידנהייט מיט דער אַרבעט פון אונזער גענעראַל קאָמיטע אויפ'ן קולטורעלן און פּאָלי־טישן פעלד.

מיר זאָגן: חברים, זעצט פאַר די גוטע אַרבעט מיט מער טעמפּ און פאַרברייטערט אייער טעטיגקייט אויך אויף אַנדערע געביטן און אויך אויף מער אַרבעטער שיכטן. האַלט הויך די פאָן פון אינטערנאַ־ציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

רעזאָלוציע־קאָמיטע,
מאָרים קאָהען, סעקר.

דער טשעכאַנאַווצער בר. 15 א. א. א. האָט ביים מיטינג פון 24טן אַפּריל איינשטימיג אָנגענומען די פאָלגנדע רעזאָלוציע: „אינם אנבאַ־טראַכט, אַז חבר מ. געלפאַנד איז געווען דער פינאַנץ סעקרעטאַר פון ברענטש פון דעם ערשטן טאָג פון אונזער גרינדונג, און כאָטש עס איז באַשטימט אַ געהאַלט, האָט ער געטאָן זיין אַרבעט אָן געהאַלט, באַשטימט דער ברענטש צו דאַנקען חבר געלפאַנד, און אויך אים צו קויפן אַ מתנה לעניב'ס ווערק, ער זאָל פאַרטיפן זיין רעוואָלוציאָנערן באַוואוסטזיין און קענען פאָרזעצן זיין אַרבעט פאַר דער רעוואָלוציאָ־נערער אַרבעטער באַוועגונג.

ס. לין, רעק. סעקר.

מיטגעפיל־רעזאָלוציעס

מיט'ן טויט פון ח' אָשר מאַניסאָוויטש האָבן מיר פאַרלוירן איינעם פון אונזערע וויכטיגסטע לערער פון די אידישע פּראָלעטאַרישע קינדער שולן, וואָס איז געשטאַנען טריי אויף זיין פּאָסטן ביז זיין שווערער קרענק. אונזער טיפסטער מיטגעפיל צו חבר'טע מאַנעסעוויטש און איר זון. בלויז מיט'ן אקטיוון אנטייל אין קאַמף פאַר דער באַפרייאונג פון אַלוועלטלעכן אַרבעטער קלאַס וועט איר א טרייסט געפינען.

ברענטש 1, א. א. אָ.
רובינשטיין, סעקר.

מיר, די מיטגלידער פון סטיוו קאַטאָוויס ברענטש 6, א. א. אָ., ניו יאָרק, דריקן אויס אונזער טיפסטן באַדויערן אויפ'ן פריצייטיגן טוט פון אונזער חבר ביילין. מיר דריקן אויס אונזער סימפּאַטיע צו זיין פרוי און קליינע קינדער. מיר פאַרשפּרעכן צו קעמפן פאַר דער אָפּשאַפונג פון דער שקלאַפערישער אָרדנונג, וועלכע האָט אונזער חבר ביילין פריצייטיג אַרויסגעריסן פון אונזערע רייען.

א. ראָזענבאום,
פינ. סעקרעטאַר.

מיר אַלע מיטגלידער פון ספּאַרטאַק ברענטש 144 אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן דריקן אויס אונזער שמערצלעכן טרויער און מיטגעפיל צו חבר און חבר'טע בערעלאָוויטש אויף דעם פריצייטיגן טויט פון זייער טאָכטער טעלמא. אויך צו חבר מעקס סאַנדלער און די חברים הערי און קיידי לאַזאַראָוו, אויף דעם פאַרלוסט פון זייער שוועסטער טעלמא.

מיר האָפן, אַז די אַרבעט פאַר אונזער אידעאַל וועט זיי באָשט טיילווייז פאַרגיטיגן פאַר דעם גרויסן פאַרלוסט.

פרעס קאָמיטע.

מיר, די מיטגלידער פון ברענטש 1, א. אָ. אָ. דריקן אויס אונזער טיפסטן מיטגעפיל צו אונזער חבר און חבר'טע סעם מעלניק צו דעם פאַרלוסט פון זייער יונג־פאַרשטאָרבענעם זון, היימי מעלניק.

בלויז אין קאַמף פאַר דער באַפרייאונג פון אַרבעטער קלאַס וועט איר געפינען אַ טרייסט צו אייער גרויסן ווייטאָג.

ל. רובינשטיין, סעקר.

מיר, די מיטגלידער פון מאָריס ווינטשעווסקי בר. 115, אינט. אַרב. אָרדן, דריקן אויס אונזער מיטגעפיל צו חבר און חבר'טע קראַסנער אויף דעם פאַרלוסט פון זייער קינד. אויך צו די חברים היימאַן און רעבעקא רייען אויף דעם פאַרלוסט פון זייער קינד. מיר האָפן, אַז אין קאַמף פאַר דער באַפרייאונג פון אַרבעטער קלאַס וועט איר געפינען אַ טרייסט.

ס. באַרינשטיין, סעקר.

מיט גרויס פאַרדרוס האָבן מיר אויסגעהערט די טרויעריגע נייעס וועגן דעם טויט פון חבר דזש. ראַנדעל'ס איינציגע טאָכטער. מיר דריקן אויס אונזער סימפּאַטי און האָפן אַז זיין איבערגעגעבנקייט צו אונזער אידעאַל וועט אים ברייגגען טרייסט אין זיין אומגליק.

ברענטש 7, א. א. אָ.

מיר דריקן אויס אונזער טיפסטן מיטגעפיל צו אונזער חבר און חבר'טע שאַפּיראָ צו דעם שרעקלעכן פאַרלוסט פון זייער איינציגן זון. אינ'ם קאַמף פאַר דער באַפרייאונג פון אַרבעטער־קלאַס זאָלט איר אייער טרייסט געפינען.

מיר, די מיטגלידער פונם פרייהייט בר. 191, א. א. אָ., פון ראָטשעסטער, נ. י., דריקן אויס אונזער טיפסטן באַדויערן אויף דעם פריצייטיגן טויט פון אונזער באַליבטן חבר באָרים זוסמאַן, געשטאָרבן אין לאָס אַנדזשעלעס. חבר זוסמאַן איז געווען אַ טרייער און אומ־

א פאַרדריסלעכער טעות

אין אַפּריל נומער „דער פונק" האָט חבר א. מייזל אָפּגעדרוקט אַ רעצענזיע איבער דאָס צווייטע בוך „קינדער", צענויפגעשטעלט פון ד. טאַראַנט און ב. פרידמאַן. ציטירט חבר מייזל—צווישן אַנדערע—עטלעכע שורות פון אַ ליד פון ל. גאָרעליק און זאָגט:

„וואָס דערמאָנט אונז אַזאַ פּלאַפּלעריי? יוצרות אַמאָליגע? און פאַר 8־יאָריגע קינדער? ס'איז חוזק און פאַרדראָס"....

אַזוי ווי איך בין דער איינציגער ל.גאָרעליק, וואָס האָב צווישן אַנדערע געשריבן אויך קינדער־לידער, אויך פּראָלעטאַרישע קינדער־לידער, געפין איך פאַר נויטיג צו לאָזן וויסן סיי חבר מייזל, סיי די צוזאַמענשטעלער, אַז מ'האָט מיר צוגעוואָרפן א „ממזר־קינד". איך האָב דאָס ליד ניט געשריבן. די צוזאַמענשטעלער האָבן דאָ צעביטן די יוצרות.

חברי'יש,
ל. גאָרעליק.

וויכטיגע נייעס פון קעמפּ קינדערלאַנד פון א. א. אָ. און די שולן

רעגיסטראַציע פון קינדער ווערט אָנגענומען דורך אונזער אָפיס—143 איסט 103טע גאַס, אָדער טעלעפאָנירט ליהיי 9179-4. ספּעציעל רעדוצירטע פּרייזן דעם סעזאָן.

דעם 1טן יוני עפנט זיך דער קעמפּ פאַר דערוואַקסענע, בלויז $17 אַ וואָך.

דעם 20טן יוני קומט פאַר דער אַרויספאָר פון די ברענטשעס און שולן פון אָרדן. גראַנדיעזע פייערווערק. דער וויק־ענד, בלויז 2.50" אַ טאָג.

קעמפּ קינדערלאַנד איז דער איינציגער פּראָלעטאַרישער אידישער קינדער קעמפּ, דער שענסטער קעמפּ מיט דער אַרומיגער רייכער נאַטור און וואונדערבאַרער לייק.

מיטגלידער, אויפמערקזאַם!

דער מעדיקאַל דעפּאַרטמענט וועט ניט זיין פאַראַנטוואָרטלעך פאַר אויסגאַבן, וואָס איר וועט מאַכן, ווען איר וועט רופן אַ דאָקטאָר און אים באַצאָלן, אָן דעם וויסן פון מעדיקאַל דעפּאַרטמענט.

אויב איר ווייסט ניט ווער אייער דאָקטאָר איז, אָדער דער דאָקטאָר האָט ניט אייער קאַרד, רופט אָפּ דעם אָפיס פון מעדיקאַל דעפּאַרטמענט: סטייוועסאַנט 2484-9.

צאָלט ניט קיין געלט צום דיסטריקט דאָקטאָר. ער איז מחויב אייך צו באַהאַנדלען אָן וועלכע ניט איז געצאָלט, פון 8 אינדערפרי, ביז 8 אָוונט. ווען איר רופט דעם דאָקטאָר נאָך 8 פאַרנאַכט, דאַרפט איר אים־באַצאָלן פאַר אַ וויזיט.

באַריכטעט יעדן פאַל פון אומצופרידנהייט מיט דעם דאָקטאָר שריפטלעך אין אָפיס, 32 יוניאָן סקווער, צימער 603.

מעדיקאַל דעפּאַרטמענט
אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן

דערשראָקענער קעמפער פאַר די אינטערעסן פון זיין קלאַס. מיר פאַרפליכטן זיך פאַרצוזעצן די אַרבעט פאַר וועלכער חבר זוסמאַן האָט געקעמפט.

אַדאָלף וויים רעק. סעק.

מיר דריקן אויס אונזער טיפן טרויער איבער'ן טויט פון אונזער חבר דזשאָזעף שעהן. זאָל די חבר.טע ראָזע און קינדער געפינען אַ טרייסט אין דער אַרבעטער באַוועגונג.

ד. גאָטטליעב, רעק. סעקרעטאַר.

פאַרלאַג

אינט. אַרבעטער אָרדן

1. שול־ביכער. באַוועגלעכע כרעסטאָמאַטיעס פאַר די פּראָיעקטן, וואָס ווערן געלערנט אין די אידישע קינדער־שולן פונים אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

קינדער

פאַר'ן ערשטן לערניאַר, צוזאַמענגעשטעלט פון ד. טאַראַנט און ב. פרידמאַן (160 זייטן, געבונדן). פּרייז 80 ס. פאַר שולן 50 ס.

שטאָט

פאַר'ן 3טן לערניאַר (60 זייטן). פּרייז 25 ס. פאַר שולן 15 ס.

אַמעריקע

פאַר'ן 4טן לערניאַר (64 זייטן). פּרייז 45 ס. פאַר שולן 25 ס.

ערשטער מאַי

פאַר'ן דריטן און פערטן לערניאַר פּרייז 10 ס. פאַר שולן 5 ס.

צום נייעם לעבן

פאַר'ן דריטן לערניאַר (96 זייטן) פּרייז 45 ס. פאַר שולן 25 ס.

7טער נאַוועמבער

פאַר'ן פערטן לערניאַר (96 זייטן) פּרייז 45 ס. פאַר שולן 25 ס.

2. פּאָליטיש־געזעלשאַפטלעכע

עס זיינען שוין אָפּגעדרוקט:

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער־אָרדן

געשיכטע, אויפגאַבן, צילן פון מ. אַלגין. פּרייז: 30 ס. פאַר ברענטשעס פון אינט. אַרב. אָרדן 15 ס.

סאָוועטן־פאַרבאַנד בויט סאָציאַליזם

פון מלך עפּשטיין
מיט אילוסטראַציעס

(128 זייטן). פּרייז 35 ס. פאַר ברענטשעס פון אינט. אַרב. אָרדן 30 סענט

אַ נייע אַרבעטער־פעסטונג

וואָס איז אַוויינס דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרב. אָרדן און פאַר־וואָס אַרבעטער דאַרפן זיך אין אים אַנשליסן
(אידיש, ענגליש, איטאַליעניש און שפּאַניש).

קאַפּיטאַליזם—סאָציאַליזם קאָמוניזם

אַ קורס פון 15 לעקציעס

פּרייז 50 ס., פאַר סטודענטן פון אַרב. אוניווערזיטעט און מיטגלי־דער פון א. אי. אַ. 30 סענט.

אין פאַרלאַג א. א. אַ. געפינען זיך צום פאַרקויף

קינדער־מעשה/לעך

(כאַוועד לענין האַט געזאַגט. דער פאַבריק קוימען סטרייקט. דער ערשטער גענעראַל־ביראַ־בידזשאַן. מאַטעלע פון דאַרף איקאַר). פון שלמה דאַווידמאַן. פּרייז 3 ס., פאַר שולן 1 ס. אַ ביכעלע. די לעצטע צוויי ביכעלעך 5 ס. פאַר שולן 1 ס. אַ ביכעלע.

International Workers Order, Inc.

32 Union Square New York, N. Y.

The SPARK
YOUTH SECTION

VOL. 1 MAY-JUNE, 1931 No. 8

First Annual Convention of the International Workers Order

Madison Square Garden, on May 29, will be the scene of the official opening of the first Convention of the International Workers Order. It marks a year of rapid growth and influence of our Order. The International Workers Order has taken its place in the ranks of the working class, not only as a mutual benefit society, but as a working class organization fighting together with all workers against unemployment, against wage cuts, speed-up, deportation, lynching, and the other evils of the capitalist system.

One of the most important problems before the Convention will be the question of the working class youth. Although the adult order is one year old, the question of organizing the youth was neglected until some four months ago when the first youth sections in New York were organized.

We of the youth section must at this time review our four months of activity, recognize our shortcomings, check up on our accomplishments and come to the Convention prepared to present a program for the future growth of the Youth Section.

We can well feel proud of the fact that within this short period we have organized twelve youth branches in New York City, with the City Youth Committee coordinating the work of the individual branches. We must admit, however, that the membership is still very small, many of these branches not being entitled to elect delegates to the Convention. Another grave shortcoming is the question of the financial responsibility to the National Office. Quite a number of our youth branches are behind in dues payments to the office.

Out of town (we have only been working in this direction for two months) we have organized the following branches. Chicago, two, with a District committee coordinating this work. The District committee has organized a branch in Milwaukee, Wisc., Trenton, N. J., Philadelphia, Washington, Cleveland, and Grand Rapids, Mich. Branches have also been organized in the following places, whose application, however, have as yet not been received—Houston, Texas, and Akron, Ohio. We have many more connections which will in the very near future materialize into branches.

We recognize that the activity of our youth branches are of a different nature than that of the adults in our Order. With our youth it is not primarily a matter of social insurance but one of youth activity.

In the field of sports we have become affiliated with the Labor Sports Union—the workers' sport organization. However, only in one or two instances in New York have we taken advantage of the tournaments being conducted by the L. S. U. We must work out plans so that every one of our branches organizes teams and carries on sport activity. Especially now, with the summer months coming on, is this of utmost importance.

As regards social activity, our branches have held dances, open meetings, musicals, etc. However, we have thus far been unable to get the proper organizational results.

We have not forgotten that we are a working class organization and our cultural activity very well reflected our views. On the question of unemployment all our branches held open forums, endorsed the demand for unemployment insurance and the fight for immediate aid to the unemployed. In the dress strike led by the Trade Union Unity League, we held forums, collected money and organized a booth in the Needle Trade Bazaar. For the May First demonstrations all our branches were mobilized. Discussions were held at each branch pointing out the importance of May Day.

At the Convention we will raise the question of a special youth fund; the question of a youth magazine instead of an English section in "Spark"; a center in New York, and possibly one in Chicago.

Our prospective for the future must be the strengthening of the existing branches, placing them on a good financial basis, the development in each of functioning executives, for the planning of our youth activity. We must set ourselves the task of organizing at least one youth branch in every important city of the country. In New York we must organize a youth branch in Harlem of young Negroes, in addition to the other sections of the city which we have not as yet touched.

First National Youth Day One of Struggle Against War

On May 30 and 31 young workers and students throughout the whole country will inaugurate NATIONAL YOUTH DAY, as a day of celebration and demonstration for the solidarity of the working class youth.

The FIRST NATIONAL YOUTH DAY will be one of protest against the preparations being made for an imperialist war. On the one hand we find the bosses using May 30 as "Decoration Day" to decorate the graves of

those who died in past wars, while at the same time billions of dollars are being spent in the building of battleships, war planes, and the development of poisonous gases to be able more easily to murder millions of young workers.

Even in the schools we find them preparing the young students for war, through a system of military training. In City College a member of one of our New York branches was temporarily suspended from school because of a newspaper published protesting against military training in the school.

We young workers and students are the ones who the bosses expect will fight for them in the war they are feverishly preparing. We have nothing to gain from a bosses' war and on this first NATIONAL YOUTH DAY we must show the bosses that WE are NOT going to fight against workers in other countries so that THEY (the bosses) can pile up bigger profits.

In the Eastern District, which includes New England, New Jersey, and part of Pennsylvania, preparations for N. Y. D. are going along at a very rapid pace. Comrade Greene has been elected chairman of the United Front Conference for National Youth Day. At the first conference there were 54 delegates present, representing 17 organizations. Final preparations are being made for the first day, Saturday, May 30th, in Passaic, where we will have a parade and dance in the evening. Special trains have been hired to take us there. The second day, in New York, will see the finals of the "Spartakiad" to be held at Ulmer Park.

Special affairs have been arranged by our branches, including a two-day "tag day." All proceeds are to go towards National Youth Day.

From Chicago we hear that the City Youth Committee has endorsed National Youth Day and is actively engaged in making the preparation for the celebration in Milwaukee, Wisc. Cleveland district also writes us that preparations for National Youth Day are being made.

The National Youth Committee endorses National Youth Day as one of struggle against imperialist war. At the same time the young workers and students will demonstrate on these days against race discrimination, and for the release of the 9 young Negro boys who are facing the electric chair in Scottsboro, Ala. The National Youth Committee urges our branches throughout the country to participate in the conferences and in the actual preparation for National Youth Day.

YOUTH BRANCHES ARE BUILDING DRAMATIC GROUPS

A special feature of the first annual dance of the Youth Section of the International Workers Order on April 11, was the presentation by the Workers Laboratory Theatre of the play "Buy Now." The play proved such a huge success that we have since then received numerous requests for short plays from the branches to be produced by them. With the help of the Workers Laboratory Theatre we are attempting to fill all requests for material.

Inwor Branch 404 is already busy rehearsing "The Big Stiff," which will be given at their installation. Sparts Junior Branch 408 is also rehearsing this play.

Our out-of-town branches are also interested in dramatics. We have sent a play to our Houston, Texas branch which they are going to produce. Some of the new plays we are getting out are "Oscar Sap," "The Great Money Trick," "Men of Steel," and others. It is the aim of the Youth Section to develop a dramatic group in every one of our youth branches.

The Workers Laboratory Theatre is getting out a monthly magazine which will be of great value to all dramatic groups, and we urge all our branches to subscribe to this magazine.

YOUNG NEGRO WORKER, MEMBER OF THE YOUTH SECTION, I. W. O., GOES TO SOVIET UNION FOR MAY 1 CELEBRATION

Bob Turner, a young Negro worker from Branch 400 of the Youth Section, left Wednesday April 15, together with a workers' delegation, to witness the May First celebration in the Soviet Union.

Bob Turner, who is a tailor by trade, will bring greetings from the young workers and students of America to those in the Soviet Union. Bob, together with the delegation, is to tour the Soviet Union, visit the large industrial plants and the cooperative and state farms. He will also visit the schools where the youth of Russia are learning to become the future workers and leaders of the Soviet Union.

On his return, Bob will tour our branches and give us first-hand information on how the workers in the Soviet Union are building socialism, how the Five-Year Plan is being completed, and how the youth of Russia are faring under a workers' and farmers' government.

The Youth Section of the International Workers Order

is laying plans now to send a delegation of at least six young workers and students to the Soviet Union in November to witness the 14th anniversary celebration of the Russian Revolution. All our branches should begin to arrange affairs toward raising money for the delegates. Just as soon as plans are completed, branches will receive communications on how to organize the work in this direction.

YOUTH BRANCHES IN NEW YORK CITY HOLD SUCCESSFUL HIKE

Our branches in New York City answered the call of Spring with a hike on April 5 to the Palisades of New Jersey. One hundred and fifty members and their friends of the Youth Section met at the 125th Street Ferry for a journey to the wide open spaces. Marching four abreast from 125th Street we walked four miles to the Alpine woods. Here a rest was called to allow those present to fill up the cavity in their stomachs, a cavity which was beginning to take on gigantic proportions. After an hour spent in consuming something near a ton of eatables (certified to by the official taster, D. Greene), resting and singing, the program of sport events were run off. Williamsburg Branch scored more points than any other branch. The list of events and the winners follows:

Boys' Senior Events

Broad Jump
1. Studenberg, Williamsburg, 8 ft., 2 in.
2. Kroopnick, Grand Concourse, 7 ft., 11 in.

400 yard relay
Goldwire, Battle, Locke, Migdal—Young Liberators.

Girls' Senior Events

Three-legged race
L. Jaffe, M. Zimmerman—Williamsburg.

Hop, skip and jump
Studenberg, Williamsburg, 32 ft.

Girls' Junior Events

Obstacle Race
Resnick, Branch 8, Sparts, 1st
Jaffe, Williamsburg, 2nd.

Three-legged race
Zimmerman, Jaffe—Williamsburg, 1st.
Polansky, Lever—Sparts, 2nd.

110-yard dash
Zimmerman, Williamsburg, 2nd.
Jaffe, Sparts, 1st.

Girls' Senior Events

Hop, skip and jump
C. Adelowitz, Sparts, 21 ft., 5 in.
J. Taft, Y.C.L., 20 ft., 4 in.

Potato race
E. Wilner, Brownsville, 1st.
C. Adelowitz, Sparts, 2nd.

Standing broad jump
C. Adelowitz, Sparts, 5 ft., 9 in.
E. Wilner, Brownsville, 4 ft., 11 in.

Boys' Junior Events

50-yard dash
Ganapoeler, Sparts, 1st.
Studenberg, Williamsburg, 2nd.

Three-legged race
Ratlisher, Studenberg—Williamsburg.

As a climax to the day' events, a huge bonfire was built, potatoes were baked. Every one gathered around the fire and sang songs of the working class. Everyone present voted for another hike in the near future.

THE PIONEER

The Youth Spark greets The Pioneer and wishes it success in its struggle against the bosses.

The "Pioneer" appears at a time when the bosses are striving by all means at their command to influence the ideology of the children because they well know what desperation this crisis is bringing the workers to.

The current issue of the "Pioneer" is one which will not only attract children but also the youth. It is well written and illustrated. It has been made a popular magazine. A fault of all of the previous publications of the Pioneers is that they have been entirely political. This "Pioneer" contains stories, poems, cartoons, useful information on how to play games, how to make trails on a hike, etc.; features which can attract any child or even young worker, and hold him.

The Youth Spark urges all of the members of the Youth Sections of the International Workers Order to become subscribers to the "Pioneer." We will accept money for subscriptions. Send all subscriptions to National Youth Committee, International Workers Order, Room 605, 32 Union Square, New York City.

STRIKE FOR FREEDOM AND JUSTICE

By N. I. Edstlog

In this world so full of store,
Man is doomed forever more
To a life of toil and need,
Caused by Mammons grasping greed.
Curse the power that makes men slaves
From the cradle to their graves!

Why should some this earth possess
While the many know distress?
Why should drones enjoy the wealth
At the cost of life and health
Of the many whom they grind
Into dust, and firmly bind?

Sons of toil, arise once more!
Claim your right from shore to shore!
Banish greed from your domain!
Drive out hate and break the chain
That has bound you all too long
To the crafty and the strong.

When those happy days shall come,
Each will find a peaceful home;
Free from fear of future want,
Full of joy for such a haunt;
Then the power of gold shall die,
And the poor shall cease their cry.

BRANCH NEWS

Branch 400, Chicago, Ill.

Sec. Morris Louer, 1432 So. Sawyer Ave.

Bob Turner, young Negro worker who went with the delegation to the May First celebration in the Soviet Union, is a member of this branch. Workers carry on regular activity, open forums, dances, etc. We were instrumental in organizing Chicago District Youth Committee, as a result of which two more branches have been formed, another one in Chicago and one in Milwaukee, Wisc. Carl Levin, 1028 No. Homan Ave., is the District Secretary of this committee.

* * * * *

Branch 416, Milwaukee, Wisc.

Sec. Grace Brown, 926 Plankurten St.

Has sent in eight applications as a result of the first meeting.

* * * * *

Branch 410, Chicago, Ill.

Sec. Helen Koblentz, 2735 Division St.

Just organized through the medium of the District Committee.

* * * * *

John Reed Branch 415, Philadelphia, Pa.

Sec. I. Corwin, 423 McKean St.

Installation exercises will be held Friday, May 15. Comrade Dave Greene, National Youth Organizer, will officially install the branch. Open forums are conducted regularly. A baseball team is being formed with friends of the members participating.

The Philadelphia District is also organizing a District Youth Committee, to coordinate the activities of Trenton, Philadelphia, Baltimore and Washington.

* * * * *

Trenton Branch 406, Trenton, N. J.

Sec. Esther Kassman, 118 Warren St.

Second branch to be organized out of town. Had a dance recently on April 5, at the Hungarian Home. Open forums are being conducted regularly. Still trying to find an appropriate name for the branch.

* * * * *

Branch 411, Washington, D. C.

Sec. Phil Sheinberg, 1313 Seventh St., N.W.

Just organized and anxious to get help in developing sport, social and educational activity toward increasing the membership.

* * * * *

Branch 413, Cleveland, O.

Sec. N. Hurwitz, 3444 East 149th St.

Must be criticized for being so slow in getting members examined and applications into the National Office. First branch, however, to respond in contest for stories for "Spark."

Cleveland also is busy on a District Youth Committee. A branch has been organized in Akron, Ohio and one is in the process of formation in Youngstown, Ohio.

* * * * *

Akron, Ohio

Sec. Martin Meltzer, 537 Euclid Ave.

Just organized. Have not as yet taken the doctor's examination. Should do so immediately.

* * * * *

Branch 414, Grand Rapids, Mich.

Sec. Sidney Nodolsky, 717 So. Division St.

Several applications received. Just began a campaign to organize a youth branch.

BRANCH NOTES

Inwor Youth Branch 401 has elected Sam Sherman as a delegate to the National convention. A surprise affair was held and the funds went for National Youth Day. The branch believes that the membership should stick together, and they have had outings most every week since the warm weather set in.

Branch 402 has started a class in Current Events. The branch participated in the United Front Affair for National Youth Day, which was held in Brooklyn.

The Middle Village Branch 403 has challenged an outside club to a debate which will come off in the near future. The branch is running a raffle in order to get a radio.

Inwor Youth Branch 404 was installed on May 2. Some impromptu entertainment was the feature of the evening. Harry Mark of the City Committee presented the charter.

Branch 405 is actively preparing for an affair for National Youth Day to be held May 23. A social was held at the home of Leo Joseph and an enjoyable evening was spent by the comrades who were present. Open Forum June 7 on Scottsboro Frame-up.

Brownsville Branch 407 held an affair for National Youth Day. This affair was called a Miniature Coney Island. There were all the amusements which one could find at the island.

408 was installed. They have elected a delegate to the National Convention. The branch is participating in a National Youth Day affair held together with the Y.C.L. and Young Defenders.

409 Bensonhurst held a spaghetti party, open forum, and Musical for National Youth Day. The branch installation was held May 16 and the play "Risen from the Ranks" more popularly known as Oscar Sapp was presented. The branch is participating in the National Youth Day Affair arranged by all the clubs of the Brooklyn section.

Jamaica Youth branch 412 has recently been organized. The branch has held several discussions. A dance held on May 8 was quite successful. The branch has great possibilities of growing.

Grand Concourse—Youth branch held a discussion for May Day at which 30 young workers and students were present. The branch is preparing to take the Doctor's Examination.

Ambassador Hall Branch has just been organized. Up to date, 8 have been examined by the doctor. The branch had a very interesting discussion on the Scottsboro Case led by G. Edwards, a member of the League of Struggle for Negro Rights.

Eastern Parkway has moved to its new and better headquarters. The branch is growing rapidly and saving money in order to pay for the doctor's examination.

Youth Branch, Houston, Texas

Augusta A. Uhlig, 7813 Magnolia St., Harrisburg Station

It may be of interest to some of our Southern neighbors and comrades to learn of the I. W. O. Youth Club functioning in the most backward part of the South. We have a membership of 15, Mexican, Irish and Jewish young workers. We hold hikes, play ball and have dances regularly. We also participated in the May First demonstration. (Branch has not as yet taken examination—should do so.)

SMASH THE SCOTTSBORO FRAME-UP

The Southern white ruling class is attempting to commit the bloodiest murder in its long history of slavery, misery and death. It is attempting to legally lynch nine Negro working class boys—two of them fourteen years old—and all under twenty years of age!

Never before in the history of the bloody South or of the United States—has so cold-blooded a crime been planned. Eight of the boys have been sentenced to die in the electric chair on July 10.

The boys were framed on the old, old trumped-up charge of the Southern white ruling class—"Rape"!

The trial took less than three days. The boys were given no chance for defense. They were arrested March 25—went to trial April 6th, and on the 9th, eight were condemned to death, and a mistrial was declared in the case of Roy Wright, 14 years old—when eleven jurors voted for death—and one for life imprisonment!

An investigation by the International Labor Defense has established without a doubt that these boys are absolutely innocent. The two white girls making the charges are notorious prostitutes, as affidavits the ILD can produce, prove.

The Southern press, owned by rich land owners, whipped up the savage mob spirit and shrieked for lynching. Only the mass protest of the working class, white and Negro, native and foreign born, organized by the International Labor Defense, was able to halt the lynch plans. Now an even greater tidal wave of mass protest is necessary to save the boys from death.

Build a mass united front and save these boys! They are innocent! Rush telegrams and resolutions of protest to the governor of Alabama. Smash the savage jim crow lynch system!

Support the International Labor Defense financially and organizationally in this great fight!

The Youth Section of the International Workers Order joins with the rest of the working class in the fight to save these nine young workers, members of our class—the working class. The National Youth Committee has sent the following telegrams:

"Governor B. M. Miller
"Montgomery, Ala.

"Youth Section of the International Workers Order protests the railroading of nine innocent young Negro boys to the electric chair. We demand you stop this legal murder. We will mobilize the whole working class toward stopping this cold-blooded legal lynching."

We have also sent a telegram to the nine young boys expressing our solidarity and determination to fight until they go free.

YOUTH SECTION CELEBRATES MAY FIRST, THE INTERNATIONAL WORKING CLASS HOLIDAY

On May First the working class throughout the world demonstrated in celebration of the International Workers Holiday. May First came about as a result of the struggle of the American working class for the eight-hour day, back in 1886. Since then the working class of the whole world has adopted May First as a day of struggle against the oppressive system of capitalism. This year more than ever before, there was need for the workers to come out and protest against unemployment, wage cuts, speed-up

New York City Youth Committee

and the vicious system of lynching and deportation being carried on by the boss class. Today in Scottsboro, Ala. nine young Negro boys are in jail facing death by electrocution on a trumped-up charge of rape. This is the answer of the bosses to the demands of the working class for unemployment insurance and immediate relief for the millions of unemployed and their families, who are starving.

A Partial View of the New York Demonstration

The Youth Section of the International Workers Order, marching under their own banner, together with the rest of the working class, showed their solidarity and determination to fight back against the bosses. In New York City 100,000 workers, young and old, demonstrated and paraded. They pledged themselves to carry on the struggle, to force from the bosses unemployment insurance, to stop wage cuts and speed-up, and to force open the jails in which the nine young boys are being held for legal lynching, as well as the thousands of other political prisoners rotting in the capitalist jails, and see that they are freed.

SHORT STORY CONTEST

This is the first story submitted in the short story contest for "Spark." (From Cleveland Branch 413.)

THE MURDER*

Perhaps he was wrong. Maybe he should not have tried the burglary in the first place.

But gad! Who if not he, was going to see that his sick wife had a doctor and that his little son, the last of three children, had his little mouth filled.

It wasn't that he didn't want to work; it was because there was no work to do.

He knew that now. He hadn't known that when he watched his girl, a little lass of eight, wither and fade away, while he tramped in search of work. He had not begun to doubt it until his second son had murmured with his dying breath, "I'm hungry."

But now he knew it well! He wasn't going to let his last little one wallow off.

His first crime. No wonder he was nervous. No wonder that his hand shook as he hastily deposited all the valuables of the jewelry shop in the pocket of his torn coat, while with the other he held the gun he had spent his last cent to procure.

Suddenly he realized he was being watched. Quickly he turned to discover he was right. Outside the window he saw the bulky form of a cop. The cop noticed him too and raised his whistle to his mouth.

He hesitated. He could not escape once the policeman blew his whistle. Still, he could not shoot the policeman. Should he become a murderer? However, if he were caught . . . he shot three times. His aim was true. . . . .

(Excerpt from newspaper):

William R—— was executed at Sing Sing last night for the murder of Patrolman Arnold R——, last ....

Youth Delegates to the First National Convention of the International Workers Order

Many of our youth branches, newly organized were not entitled to a delegate to the convention. The following branches however, are entitled to delegates. Full reports were not in at this writing, as to the names of the delegates elected.

BRANCH 400 CHICAGO, ILL.	DELEGATE MASHA LEMBERG
BRANCH 401 BRONX, N. Y	DELEGATE SAM SHERMAN
BRANCH 402 BROOKLYN, N. Y.	
BRANCH 403 MIDDLE VILLAGE, L. I.	DELEGATE J. CONJEMI
BRANCH 406 TRENTON, N. J.	
BRANCH 408 BRONX, N. Y.	DELEGATE B. ERENBERG
BRANCH 410 CHICAGO, ILL.	DELEGATE CARL LEVINE
BRANCH 415 PHILA., PA.	DELEGATE ED KORTH
BRANCH 407 BROOKLYN, N. Y.	DELEGATE FINKELSTEIN

The National Youth Committee in cooperation with the City Committee of New York are arranging a reception for all the delegates to the convention. This reception will be held at 134 East 7th St., the night prior to the opening of the convention, Thursday, May 28, at 8 P. M.